

# सूचीपत्रम् ।

गणपाठः	०
गोलप्रकाशः	२
गगलहरी	०
गुरसारणी	०
जातशतत्वम्	०
तत्त्वदीप	०
नक्षत्रग्रहः	०
दत्तकमीमांसा	०
धर्मशास्त्रग्रन्थ	०
धातुपाठः ( शिला - )	०
धातुरूपावली	०
नैपत्र चरित नारायणी टीका टाइप	४
परिभाषापाठः	०
पाणिनीयशिक्षा माध्यमसहिता	०
प्रथम परीक्षा	०
प्रथमपुस्तक हिन्दी	०
प्रश्नोपणम ( प्रश्न विचार का बहुत उत्तम ग्रन्थ )	०
बीजगणितम् ( म० म० पं० सुधाकरकृतटिप्पणीसहित )	१
गणोरमा शब्दरत्नसहिता ( टाइप )	९
लघुकौमुदी टिप्पणीसहिता	०
लघुकौमुदीभाषाटीका	४
लक्षणावली	०
लीलावती ( म० म० पं० सुधाकरकृतटिप्पणीसहित )	१
मन्त्रिप्रसिद्धान्तः	०
घिष्णुमहत्तनाम	०
शब्दरूपावली	०
शृङ्गार सप्तशती	१
समासचक्रम्	०
समासचक्रिका	०
सरस्वती उपठाभरणम्	३
साङ्ख्यचन्द्रिका टिप्पणीसहिता	०
साङ्ख्यनवतत्त्वसुखी	०
निद्रावर्णनसुखी	३
मिद्वान्तमुद्रावली दिनकरीटिप्पणीसहिता	१
उपसर्गार्थ	०
क्षेत्रसुखी	०
क्षेत्रसंहिता	०

त्रिमभृतिभिरुचस्थे राजानो नृपवंशजाः ।  
 चतुरादिभिरन्येपि त्रिकोणोपगर्नस्तथा ॥ ३८ ॥  
 एकादिभिररिसेत्रे गतेर्नोचिगतेरापि ।  
 दारिद्र्यो दुःखितो मूर्खो व्याधितो बन्धनान्वितः ॥ ३९ ॥  
 अभिनप्तो बधं प्राप्तः क्रमाज्जातो भवेन्नरः ।  
 एकोपि परमोचस्थः सुहृद्दृष्टो नृपत्वदः ॥ ४० ॥  
 व्यादिभिर्वलिभिः केन्द्रे गते नृपसुतो नृपः ।  
 वर्गोत्तमस्थिते चन्द्रे चतुरादिभिरीक्षिते ॥ ४१ ॥  
 भवत्यन्योऽपि नृपतिः किमुत सत्रियोद्भवः ।  
 वर्गोत्तमांशे लग्नस्य चतुरादिभिरीक्षिते ॥ ४२ ॥  
 तदार्षे सत्रियो द्वाभ्यां योगाभ्यां नृपराट् भवेत् ।  
 ऋक्षमन्धिषु सञ्जातो न चिरजीवति ध्रुवम् ॥ ४३ ॥  
 यदि जीवेत्तदा रुप्रो बाहनाद्यैः समृध्यति ।  
 वर्गोत्तमगताः कूराः शुभगाश्च गुणोत्तराः ॥ ४४ ॥  
 वर्गोत्तमं नरं कूर्युर्यवनेश्वरदर्शने ।

सर्व्वैश्वरादिनिलयैस्त्रय आश्रयोत्था

रज्जुःक्रमेण मुसलश्च नलस्तृतीयः ।

इष्ट्यान्वितः प्रचुरमानयुतो धनाढ्यः

सर्व्वेऽपि ते

प्रसिद्धाः ॥ ४५ ॥

जन्मदः ।

जन्मदः ॥ ४६ ॥

# सूचीपत्रम् ।

गणपाठः	
गोत्रप्रकाशः	
गमाद्वर्गः	
गुरमार्गः	
आनकरात्रम्	
मत्तर्दीप	
मकर्मग्रहः	
दत्तकर्मीमांसा	
धर्माशास्त्रमंजरी	
धातुपाठः ( शिल्पा - )	
धातुरुपावर्ती	
नैपथ्य चरित नारायणी टीका टाइप	
परिभाषापाठः	
पाणिनीयशिक्षा भाष्यसहिता	
प्रथम परीक्षा	
प्रथमपुस्तक हिन्दी	
प्रश्नभूषणम् ( प्रश्न विचार का बहुत उत्तम ग्रन्थ )	
बीजगणितम् ( म० म० प० सुधाकरकृतटिप्पणीसहित )	१
तनोरमा शब्दरत्नमहिता ( टाइप )	९
लघुकौमुदी टिप्पणीसहिता	०
लघुकौमुदीभाषाटीका	४
लक्षणावली	०
लीलावती ( म० म० प० सुधाकरकृतटिप्पणीसहित )	१
धर्मिष्ठसिद्धान्तः	०
विष्णुसहस्रनाम	०
शब्दरूपावली	०
शृङ्गार सप्तशती	१
समासवक्रम्	१
समासचन्द्रिका	०
सरस्वती रणठाभरणम्	१
साङ्ख्यचन्द्रिका टिप्पणीसहिता	१
साङ्ख्यतत्त्वकौमुदी	१
सिद्धान्तकौमुदी	१
सिद्धान्तमुक्तावली हि. सि. सवि.	१
उपसर्गवृत्ति	१
क्षेत्रकौमुदी	१
क्षेत्रसहित	१

त्रिमभृतिभिरुपस्थे राजानो नृपवंशजाः ।  
 चतुरादिभिरन्येपि त्रिकोणोपगमैस्तथा ॥ ३८ ॥  
 एकादिभिररिसेत्रे गतेर्नोचगतेरपि ।  
 दाग्निदो दुःखितो मूर्खो व्याधितो बन्धनान्वितः ।  
 अभिनप्तो वधं प्राप्तः क्रमाज्जातो भवेन्नरः ।  
 एकोपि परमोच्चस्थः सुहृद्दृष्टो नृपत्वदः ॥ ४० ॥  
 श्यादिभिर्वलिभिःकेन्द्रे गते नृपसुतो नृपः ।  
 वर्गोत्तमस्थिते चन्द्रे चतुरादिभिरीक्षिते ॥ ४१ ॥  
 भवत्यन्योऽपि नृपतिः किमुत क्षत्रियोद्भवः ।  
 वर्गोत्तमांशे लग्नस्य चतुरादिभिरीक्षिते ॥ ४२ ॥  
 तदापि क्षत्रियो द्वाभ्यां योगाभ्यां नृपराट् भवेत् ।  
 क्रससन्धिषु सञ्जातो न चिरजीवति ध्रुवम् ॥ ४३ ॥  
 यदि जीवेत्तदा रुद्रो वाहनार्थः समृध्यति ।  
 वर्गोत्तमगताः कूराः शुभगाश्च गुणोतराः ॥ ४४ ॥  
 वर्गोत्तमं नरं कूर्युर्यवनेश्वरदर्शने ।

सर्व्वेधरादिनिलयैस्त्रय आश्रयोत्था

रज्जुःक्रमेण मुसलश्च नलस्तृतीयः ।

इष्योन्वितः प्रचुरमानयुतो धनाढ्यः

सर्व्वेऽपि ते स्वकुलगोत्रजने प्रसिद्धाः ॥ ४५ ॥

त्रिकोणगैर्यमार्याकैः सप्तो दुःखितजन्मदः ।

देलयोगस्तथा जीवसितैर्भोगजन्मदः ॥ ४६ ॥

अष्टादशाकृतिः प्राप्ता गदानन्तरकेन्द्रगैः ।

तत्र जातो ज्ञानार्थलालसः ॥ ४७ ॥

तत्रजःशकटाज्जीवी कुत्सितात्मजदारवान् ॥ ४८ ॥  
 विहङ्गःखचतुर्थस्थैस्तत्र दूतः कलिः म्रियः ।  
 लग्नपञ्चमधर्मस्थैः शृङ्गाटकमतः सुखी ॥ ४९ ॥  
 शृङ्गाटकविरोधेन हलस्तत्र रुशीबलः ।  
 सर्व्वकेन्द्रगतः सर्व्वैः पद्मस्तत्र धनी भवेत् ॥ ५० ॥  
 वीपीकेन्द्रेतरस्थैश्च सुखहीनो भवेन्नरः ।  
 विलग्नादिचतुःस्थैश्च यूपोऽस्मिन् दानतत्परः ॥ ५१ ॥  
 चतुर्थादिचतुःस्थैश्च चरस्तत्र च हिंस्रकः ।  
 सप्तमादिचतुःस्थैश्च शक्तिस्तत्र धनी नरः ॥ ५२ ॥  
 दशमादिचतुःस्थैश्च दण्डस्तत्र म्रियोज्झितः ।  
 लग्नादिसप्तगैर्नौका तत्र कीर्त्तिः सुखोत्तरः ॥ ५३ ॥  
 मित्रादिसप्तगैःकूटस्तस्मिन्ननुतभापणः ।  
 अस्तादिसप्तगैश्छत्रमित्रस्वजनवत्सलः ॥ ५४ ॥  
 कर्म्मादिसप्तगैश्चापस्तत्र मध्यसुखी पटुः ।  
 कण्टकेतरसप्तस्थै रर्द्धचन्द्रः सुरूपवान् ॥ ५५ ॥  
 लग्नादेकान्तरस्थैश्च चक्रं तत्र नृपाश्रितः ।  
 अर्थादेकान्तरस्थैश्च समुद्रस्तत्र भोगवान् ॥ ५६ ॥  
 एवमाकृतिजा योगाः सर्व्वे स्वार्ज्जितसम्पदः ।  
 यथा यथाग्रहेः सर्व्वैः सप्तस्यानममाश्रयेः ॥ ५७ ॥  
 वीणायोगस्तत्रो जातः मङ्गीतकुशलः पटुः ।  
 क्रमादन्येपि पटुयोगाः वीणालक्षणवर्जिताः ॥ ५८ ॥  
 दामपाशश्च केदारः शूलं पुष्पश्च गोमकः ।  
 पापम्रियश्च दुःशीलः कृषिकृद् घानकम्नया ॥ ५९ ॥  
 दाम्ब्रो दुःश्रितश्चेति क्रमात्तेषु पञ्चोदयः ।

सह्यायोगा इमे सप्तनाभसार्त्रिशदीपिता ॥ ६० ॥

एते सर्वदशास्वेव फलन्ति क्रमशोऽधमाः ।

कन्योदयस्यो रविरस्य पुत्रो

मीनस्थितश्चेत्प्रतिहन्ति भार्याम् ।

दिनस्ति भौमः सुतमात्मजस्यः

सूर्यश्च धर्मस्थितर्वाश्च सप्तम् ॥ ६१ ॥

नित्यं मध्यगतिं मेयोश्चपलः सखलितो व्रतः

अस्थिरश्रीः सुहृद्गन्धुश्चरत्नेषु जातवान् ॥ ६२ ॥

दीर्घसूत्रः समायुक्तः सखवादी सुहृत् स्थिरः ।

अविनष्टविभूतिश्च स्थिरत्नेषु जातवान् ॥ ६३ ॥

धीरोदारः कृतज्ञश्च सोद्यमो विविधक्रियः ।

दाता नष्टोदितश्रीश्च द्विस्वभावेषु जातवान् ॥ ६४ ॥

ग्राम्या रण्यार्जभोत्पन्ना स्तत्तच्छीला भवन्ति हि ।

चन्द्रराशिवशात् ज्ञेयाः लग्नराशिवशादपि ॥ ६५ ॥

तत्स्करो बहुभोक्ताश्च पण्डितो वित्तवान् नृपः ।

श्रीवः शूरो दरीद्रश्च दुर्जनः पापरोचकः ।

उग्रः श्रेष्ठश्च मेपादी नवलग्रांशकोद्भवः ॥ ६६ ॥

मन्त्रौषधेषु कुशलः शुभगः बलावान्

शूरो षष्ठीविराटिः सुरनिमिषश्च ।

ताम्राम्बकः ममराजिषतुरोऽटनेषु

निःसूतुरास्थिरधनः मयमर्षजातः ॥ ६७ ॥

सेवापटुः परधनः मणयी माटिष्णु

द्वैपी विषादबहुलः मालिन्यमिषश्च ।

स्त्रीनिर्जितः मकलः पिशिताशनश्च

ईरित्तः गहननिद्राणीषु जातः ॥ ६८ ॥

कान्तःप्रसूतवदनभाजः गच्छः

गीताभुगारवमयी दृष्टनाम्नेताः ।

मागो वपुषु निरतो मतिनिपुक्तः

मेशागदः गच्छन्तो दृष्टनाम्नेताः ॥ ६९ ॥

मेशागदः मृगमान् मतिमान् कच्छुमान्

कन्धान्तःमिषवपुर्गन्धेनगापी ।

भूरो गुरुः संवशनको मृगशाकभोजी

शौर्यगमः मिषवपाः परमोद्विजन्मा ॥ ७० ॥

भीरुः शमो मृदुगनुः सुभगः कृपावान्

मत्पे विभुनिपुद्गलो जठराग्निरुपः ।

मागन्धुमिषाविरही पिथुनः शिरालो

मूर्धावरोपपिथुरो मृगशीर्षजातः ॥ ७१ ॥

पेशुन्यशाश्वपितथोक्तिपराभिचारः

निस्नानधीः कुटिलापिद्गलमूर्धजन्मा ।

हास्पमिषः वरपधूनिरतः कलावा

अत्युन्नतानतधनो गिरिशर्षजातः ॥ ७२ ॥

सङ्गीनवद्दहदयो हृदयङ्गमात्मा

शृतमियो मृदुवचाश्चिरकालभोजी ।

वार्दपयसौख्यबहुलः पृथुतुङ्गधानः

पार्श्वेङ्कितः किल पुनर्व्वसुलब्धजन्मा ॥ ७३ ॥

शास्त्रार्थवित्पटुमतिः सुरतोपचारश्च

चातुर्यवान् परिपदीङ्कितविद्विवादी ।

मातुर्वियोगविधुरो जनकेनहीन

श्चादृपचारनिरतः किल पुण्यजन्मी ॥ ७४ ॥

शीर्षोन्नतः मचुरभक्षणवद्धबुद्धि

द्वेपोल्वणः क्षपणकः मणयोन्द्रमायो

उच्चः शिरास्तततनुर्विधुरः शर्पात्

मूर्खः परस्वमुखितो भुजगर्तजन्मो

अल्पात्मजः पृथुतनुः समसंहतात्मा

शैलादवी मणयवान् मुखितः सदैव ।

नित्यामयो युवातियोगविपण्णचेताः

सीमातिगो गुरुजनेषु मघाभिजातः ॥ ७६ ॥

क्रूरो विरुपतरमूर्तिरकार्यकोपी

मुद्धमियः मियतमाभिरतः कृतघ्नः ।

बल्यः सुखीसनयवित्तविवार्जितश्च

विममियः मुनिपुणश्च भगाभिजातः ॥ ७७ ॥

शास्त्रार्थवित्परवधुनिरतो दयावा

नल्पात्मजः कृशतनुः कृतयोगिमह्वयः ।

सौम्यः परोपचरितो मधुराशनश्च

कान्तः मुनीतिनिधिरुतरफाग्लुणीजः ॥ ७८ ॥

रज्जान्वितः कुलिशार्धबहुमाननीयः

कान्तः वृषालुरण्यः कटुकाम्बुभोजी ।

सदमद्भवाननुपभोगविनष्टवित्तः

पान्योन्मः ममुदितश्च कराभिजातः ॥ ७९ ॥

कामी कयोरहृदयो बहुशिल्पवेदी

काण्यमियः सुललितश्च जयन्यदन्धुः ।

मांशुः समूतविभरः मनपेषु मत्तः

श्यामः मधुः किन् चतुरंशभाभिजातः ॥ ८० ॥



देवद्विजन्मपतिपूजननन्दपरीतिः  
 श्रीनिजितः कफमन्महतिः कृतज्ञः ।  
 वन्द्युःविषःशुनिपुनः कृपाविकेषु  
 रोगान्मयः ममनिधिःस्तु वायुनन्मा ॥ ८१ ॥  
 धिम्पःगुह्यं गुप्योऽग्निपुष्टमभिदः  
 गन्धकपुष्पनिनःश्रीनिपात्रपूज्यः ।  
 भन्तन्नरोगाविभुद्वयपत्रार्थस्तुः  
 कृतानुगःमणिधिरिन्द्रकृतानुनन्मा ॥ ८२ ॥  
 मित्रमिषः परममापुर्मौदनन्द्रः  
 मन्त्रमपापहृदयः कृतादीर्गमात्रः ।  
 तीक्ष्णो विष्टद्वयनितामणयी नयः  
 मेवारतस्त्रेनयवानपिमित्रजातः ॥ ८३ ॥  
 उग्रःमतापनिनयः परदूषणः  
 मग्नान्वितःशठमतिर्नृपलज्जविषः ।  
 मिथ्यामलापनिपुनःकफवातमूर्तिः  
 पापक्रियास्तु चतुरःकिल शक्रजातः ॥ ८४ ॥  
 माशःकाविर्जनकलब्धधनःसदर्थः  
 कीर्तिमियः परिजनानुगतो वचस्वी ।  
 इस्वः ममप्रयुतपन्धुरसत्सन्धः  
 श्रीनिजितःस्वकृपणः किल मूलजातः ॥ ८५ ॥  
 कर्मोद्यतः सलिलजातधनः सवीर्यः  
 त्यागी विशालदशनो गुरुविप्रयुक्तः ।  
 विद्याविवेकरहितः कलहमियश्च  
 नित्याधनः कुनखवान् सलिलाभिजातः ॥ ८६ ॥

शीतालुराहवजयी बहुबन्धुमित्रो  
 धर्मध्वजो नृपगृहमभुरिङ्गितज्ञः ।  
 शूरो नितान्तकमनीयतनुः कृशाङ्गः  
 सम्पन्नभूतिरणयः किल विश्वजातः ॥ ८७ ॥  
 विद्वानगम्यवानितानिरतःप्रकाशो  
 ज्ञातेन्द्रजालचरितो भुजशक्तिशाली ।  
 शाठ्यःप्रयोगनिपुणः क्षितिपालमुख्यः  
 सौभाग्यभाग्यनिलयः श्रवणाभिजातः ॥ ८८ ॥  
 सत्याधिकःसलिलकेलिरतःकृतघ्नः  
 श्रीमान् निगूढचरितः परपीडनेच्छुः ।  
 शौरःशिरालकरणः कविवन्धुलुब्धो  
 नीचाङ्गनामुनिरतो वसुभ्रमजातः ॥ ८९ ॥  
 क्रूरःपृथुरुचरणःकरभाभकण्ठः  
 पापीप्रियश्च वटरःसपट्टादिपुक्तः ।  
 सत्यालयः सुबहुवृद्धवधूपतिश्च  
 सर्वोन्नतिः क्षुमतिमान् शनभ्रमजातः ॥ ९० ॥  
 क्षोणीजलब्धविभवः सुभगो यशस्वी  
 गृदाक्रियःसणविहीनविष्टद्विचिः ।  
 उदामष्टाक्षरपटुः कविरिङ्गितज्ञः  
 मद्बन्धुमित्रपुरुषः परुषोजपादः ॥ ९१ ॥  
 सर्वप्रियःममसुभंहनगात्रमान्धिः  
 सन्धानमत्यवचर्नःसलिलोदितश्च ।

परदारशक्त

.. . . . ॥ ९२ ॥

नटिलोदितश्च

स्पृष्टः गन्धविनिर्गन्धश्चिन्तितः रसज्ञः

कामी वदः गरजन्तन्तुर्वादिपदाय ।

धीमान्नीवर्गुर्धन गवर्धनदम्प

शुभो मर्यादितनः शत्रु वीर्यजानः ॥ १३ ॥

एते सर्वे गुणाः पूर्णभन्तो यदि वनोत्तरः ।

नानां वा दयादयं स्याद्रूपुनः पुनरुपमा ॥ १४ ॥

नन्दादिनिधिगन्नास्त्रज्ञज्ञानवा गुणोत्तरः ।

पर्याप्तगामागन्धोक्तास्त्रज्ञानाशोभनी ॥ १५ ॥

मीतिः गौभाग्यमायुष्मान् शोभनो ह्यश्चरेव च ।

दर्पणश्च निवः मिदः शुभभोगि नयोत्तरः ॥ १६ ॥

प्रज्ञा परीवान् विद्वत्सुखो वत्तं मिदिर्धुवो मृतिः ।

साध्यः शुभ्रतिमोक्ता नवयोगास्तुमध्यमाः ॥ १७ ॥

गण्ठातिगण्ठीशूलश्च सुकर्म्यो दक्षकैर्गतिः ।

परिपक्ष प्यतीपातो प्यापातश्च नवापमाः ॥ १८ ॥

मनस्विनो परिष्टेषु जाता मध्येषु मध्यमाः ।

अधमेषु च योगेषु मूला विभवर्जिताः ॥ १९ ॥

जीवत्यस्येन यवेमजातः परस्वचीर्ये न च बालवे तु ।

शास्त्रेण जीवत्यथकीलवे च शस्योपजीवी किल तैतिले च ॥ २० ॥

मन्त्रोपर्यस्यादृगरजोपजातो वाणिज्यजीवी किल वाणिजे च

परोपपाते न च विष्टिजन्मा मेघपत्तजीवी सकुनमजातः १०१

निधिश्च जीवी च चतुष्पदे स्याद्भक्षेण जीवत्यपि नागजातः ।

किंस्तुमजातो बहुशिल्पजीवोसेवंप्रवेयुः करणस्वभावाः १०२

तच्चद्वारेषु सजातः तच्चद्वारेभराकृतिः ।

गुणान् पञ्चाङ्गजानेवमादिशेद्देवचिन्तकः ॥ २०३ ॥

अभिनीमृगशिरःपुनर्वसुपुष्पमित्रहरिमित्रवायवः ।  
 रेवतीतिनवतारकामणः कीर्त्यते त्रिदशसात्मनां गणः ॥ १०४ ॥  
 उत्तरत्रयमार्द्रश्च रोहिणी भरणी तथा ।  
 पूर्वव्ययमितिप्राङ् मनुषाणां गणः स्मृतः ॥ १०५ ॥  
 आश्लेषाग्नेयमूलेन्द्रधनिष्ठाशनतारकाः ।  
 चित्रामघाविशाखाश्च राक्षसा नवतारकाः ॥ १०६ ॥  
 तुरङ्गश्चाश्वमातङ्गौ मेघीसर्पश्चैपन्नगी ।  
 स्वाविडालश्च वसनश्च मार्जारीमूषिकास्त्रयः ॥ १०७ ॥  
 वृषभो मदिपी व्याघ्री ललायो व्याघ्रकामिनी ।  
 मृगी तुरङ्गो च शुनी कर्पिर्धेनुः ल्यवङ्गमः ॥ १०८ ॥  
 नारी च शारमेयश्च नरश्च वृषभस्तथा ।  
 करिणीतिक्रमादेते अभिभादेश्च योनयः ॥ १०९ ॥  
 गणान् योनिश्च वृक्षांश्च तत्तन्नक्षत्रजन्मिनाम् ।  
 भावसत्त्वं गुणं शौर्यश्चादिशेदैवचिन्तकः ॥ ११० ॥  
 पुञ्जातकफलं सर्वं तुल्यं स्त्रीजातके भवेत् ।  
 किन्त्वथ चन्द्रलग्नश्च सप्तमश्च विचार्यते ॥ १११ ॥  
 लग्नत्वं चन्द्रयोगो वा युग्मराशिमुपागतः ।  
 सती रूपवती नारी गुणिनी ललितोत्तरा ॥ ११२ ॥  
 ओजराशौ नराकारा दुर्भगा कुलटा तथा ।  
 अवलस्थेन संदृष्टे भर्ता कापुरुषो भवेत् ॥ ११३ ॥  
 कुजेऽस्नगे शुभे दृष्टे शैशवे विधवा भवेत् ।  
 भास्करे धवसंयुक्ता सौरे कन्येव जीर्यते ॥ ११४ ॥  
 क्रूरैः सप्तमराशिस्यैः विधवेव भवेद्ध्रुवम् ।  
 मिश्रेऽत्र सौम्यैः पापैश्च पुनर्भूतीति निश्चिता ॥ ११५ ॥

यद्यत्र घटते स्त्रीषु शुभं वा यदि वा शुभम् ।  
 तत्तद्वर्तयुता सा हि चिन्तनीया विपश्चिता ॥ ११६ ॥  
 हतभुक् सलिलं शयं ज्वरश्चामय एव च ।  
 तर्पःक्षुधेति सूर्यादिग्रहणां मृत्युहेतवः ॥ ११७ ॥  
 निधनस्थेन मृत्युः स्यात्तदिदं पश्यता तथा ।  
 लग्नादि तद्द्वेष्काणस्य योविशस्तद्ग्रहेन वा ॥ ११८ ॥  
 शीलाश्रयात्पथ्यानिसेवनाच्च मुन्याधिसा सर्वजनेषु मैत्र्याः ।  
 मृत्यूपगमाणि विमोक्षणाच्च स्वल्पायुषो जीवितमेधते हि ११९  
 इति योगगुणादेशोनाम पञ्चदशोऽध्यायः ।

### षोडशोऽध्यायः ।

पूर्व्वत्र जन्मानि कृतानि शुभाशुभानि  
 जात्याविभाव्ययसुभेदसमाश्रयानि ।  
 धन्यानराश्च धनिनश्च विभावयन्ति  
 वक्ष्यामि लक्षणविनिश्चयमल्पमस्मिन् ॥ १ ॥  
 ऊर्ष्णीपभूष्णेतररश्मिखण्ड  
 सनानमाविष्कुरुते नरेन्द्रम् ।  
 घाले त्रिशूलाकृति रुज्ज्वलन्ती  
 श्रेष्ठां जनानां जनयेत् समृद्धिम् ॥ २ ॥  
 केशाःमशस्ता स्फुटितेतराग्राः  
 सिग्धाः सुनीलाः कुटिलावसनाः ।

द्विधा विभिन्ना द्विपकुम्भतुल्य  
 शिरोभवेदन्यत्रधूरतानाम् ॥ ३ ॥  
 शतायुषः पञ्च भवन्ति खण्डा  
 रेस्त्राललाटेषु ततः क्रमेण ।  
 जनं पुनर्विंशतिवत्सराणां  
 मत्सेकमायुर्मनुजेषु कुर्यात् ॥ ४ ॥  
 ऋज्वी भवेत् क्रूरतरात्मनो भ्रू-  
 ररोमशा लोभवतो नरस्य ।  
 ओष्ठौ तु मध्ये ऽपाचिती सुरक्ती  
 मुखेन दन्तावरणौ मशस्तौ ॥ ५ ॥  
 दृष्टिस्तु पक्ष्मलपुटापरदारसक्ता  
 माकेकरापिथुनमक्षमर्षज्जुनश्रीः ।  
 सङ्ग्रामशूरमरुणा सदयश्च नीला  
 पिङ्गा तु दुष्टमनसः खलु बुद्बुदाभा ॥ ६ ॥  
 आपीनगण्डौ धनिनं दधाते  
 मिथ्यावचःसक्तमरोमसौ तौ ।  
 कण्ठोऽतिदीर्घः कृपणो धनाढ्यः  
 सुसङ्गतो ह्रस्वतरद्वे निःस्वः ॥ ७ ॥  
 जिह्वा करोति विपुला मुधियं कृशा तु  
 मूर्खे ददार्थपरधीः सुखिनश्च मृद्री-  
 नासाश्रियं वितनुते शुक्रतुण्डतुल्या  
 भूरिन्पयश्च किपट्टा चिरजीवितश्च ॥ ८ ॥  
 आखुश्रवा भवति बाह्मयपारदष्टो  
 दीर्घायुषो भवति रोममकर्णपाली ।

ह्रस्वश्रवा धनयुतःकुटिलस्वश्रवाः स्यात्  
 स्थामोऽक्षतश्च मृदुलश्रवणो दरीद्रः ॥ ९ ॥  
 हस्तावकर्मकटिनौ वटरौ मृदूच  
 पादौ स्वरश्च बहुभाषणतोऽप्यभेदः ।  
 रोम्भां मृदुत्वमसकृदपनेपि शक्ति  
 रल्पाशिनःक्षितिपवल्लभतां विधत्ते ॥ १० ॥

कोशो दीर्घतरः करोति कृपणं ह्रस्वस्तु भूमीश्वरं  
 स्थूलः श्रोत्रहितं कृशस्तु सुभगं भोगान्वितो ग्रन्थिमान् ।  
 अग्रेवामनतः सुतार्थविलयं वक्रोऽन्यथा पुत्रिणां  
 मत्तातुल्यफलम्मलम्बवृषणो दीर्घायुषं जन्मिनाम् ॥ ११ ॥  
 मूत्रस्य धारानातिविस्त्रगन्धा मदक्षिणा वृत्तगतिर्नोष्णा ।  
 निःशब्दनिर्गन्धमुखायतश्रीः नरं विधत्ते बहुवित्तभार्यम् ॥ १२ ॥  
 रेतःकरोति मधुगन्धमनन्तभोगं मेरेयगन्धमतिधूर्त्तमृषीसविश्रमम् ।  
 स्वेतं घनाढ्यमसितं कृपणं सुरक्तं द्वेशोल्वणश्च सुभरद्रुनमर्थवन्तम् ॥ १३ ॥  
 स्फीक मण्डूकनिभाकरोति नृपतिं पीडोपमा निर्धनं  
 स्थूलं मध्यमराजिकं पटुभुजं निःस्वं वृशोत्तस्थिनी ।  
 मन्मथं विषमश्च जानुयुगलं जह्याकुरद्गोपमा ।  
 गोमेश्वरं तदङ्गविहति नूनं पुनःसन्धयः ॥ १४ ॥  
 करचरणतलं मृन्याण्डरं स्वेदमुक्तं  
 विपुलमग्निरूपं श्रेष्ठदृग्दृगुत्तीरुम् ।  
 मितकन्दनगरोद्धं भृत्यकृगं रिपते  
 निगदितविपरीते मृगिभृत्याभिभोगम् ॥ १५ ॥  
 एतत्त कृपे नृपेभकरोम द्वे श्रोत्रियं सौमित्रया मरीचम् ।  
 चन्द्राग्निःस्वं तनयान्निगर्ष्यः गतोऽतिमूर्खः दृशदीर्घदेहः ॥ १६ ॥  
 मल्लिन्यान्तमवा कर्गोर्गाहना रेणागने वनमरात्  
 विशन्दुनवनःप्रवेगं नृपे ममङ्गुर्गा मान्यगा ।

श्रीरेखेखपरानतो नृपरतो वाण्या गुणोष्ठासिनी  
ता विशिष्टतरः परस्परमिहश्रेयः परं कुर्वते ॥ १७ ॥

आमध्यमुद्गतवनीमनिबन्धनस्तु  
रेखा करे मातिपुनं बलिनञ्च धत्ते ।  
सामत्स्य पुच्छसदृशा यदि मूलतः स्या

दग्रेच कुन्तसदृशा कुरुते च भूपम् ॥ १८ ॥

वर्वाङ्गुली मूलभवोद्धरेखा पर्वण्यधस्वान्मुनिभिः प्रशस्ता ।  
मारोग्येनामस्तुतिलाभपुत्रान् धत्तेकनिष्ठादिभवां क्रमेण ॥१९॥  
वाकृतिःपाणितलस्य मूले चाङ्गुष्टपर्वस्वापि सुप्रस्ता ।  
पपर्वपर्वण्यपि चाङ्गुलीनामग्रेषु वक्राकृतयश्च भद्राः ॥२०॥  
अङ्गुष्टमूले जनयन्ति पुत्रान् रेखा ब्रह्मस्तनुकाश्च पुत्रोः ।  
तहोदराः स्युःकरभस्य मूले तस्यैव चान्यं वनिता विकल्प्या ११  
कनिष्ठिका कोटिरनामिकायाः तृतीयपर्वस्य रूपादतीता ।  
धत्तेच भूप तुलितास्ववर्गश्रेष्ठं तदनामुतवित्तर्हानम् ॥ २२ ॥  
सर्व्वाङ्गुलीष्वग्रभवोद्धरेखा कुर्याद्वराधीश्वरवल्लभत्वम् ।  
स्यूतास्तथाहृषा कृपणं हि रेखा वच्मस्मपीडां निपुणञ्च सूक्ष्मा २३  
अम्भोजचक्रां कुसकुण्डलानां दम्भोलिशङ्खध्वजवारिजानाम् ।  
चिह्नानि कुर्युःमनुजं नरेशं पादेपि चैवं विहितोर्ध्वरेखा ॥२४॥  
अथो विसालाः गम्भीराः ह्रस्वाश्चत्वार ईप्सिताः ।  
पञ्च दीर्घाश्च सूक्ष्माश्च षट् तुङ्गाः सप्त लोहिताः ॥ २५ ॥  
धत्ते विशालां कटिमिष्टभाय्यां मुरोविशालं विजयश्रियाङ्गम् ।  
मूर्द्धा विशालो धनधान्यभाजं धीराविशालत्रयमेवमाहुः ॥२६॥  
स्वरो गभीरो मधुरालभाजं नाभी गभीरा पितृवित्तभाजम् ।  
सत्वं गभीरं जयिनं विधत्ते धीरा गभीरत्रयमेव माहुः ॥ २७ ॥



द्रस्यो गलो गुणधनं कुरुते च पृष्टं

द्रस्वं मशस्तशयनं मदनध्वजस्तु ।

द्रस्योनरेश्वरमितः प्रवलाच जङ्घा

द्रस्वेति सर्व्वकचतुष्टयमेवमाहुः ॥ २८ ॥

सुदीर्घबाहुश्चिरकालजोवी सुदीर्घनेत्रः प्रचुरार्थलाभी ।

सुदीर्घनासास्थिरमिश्रबन्धुर्लोकमियो दीर्घहनुःप्रदिष्टः ॥ २९ ॥

दीर्घाङ्गुलिकः पुरुषो बहुयोपित समागमः ।

इत्येवं पञ्चदीर्घानि मशस्तानि विचक्षणैः ॥ ३० ॥

सूक्ष्मान्यङ्गुलिपञ्चाणि स्थिरचित्तं प्रकुर्व्वते ।

सूक्ष्माः केशाश्चरोमाणि जनयन्ति सुभांगिनम् ॥ ३१ ॥

सूक्ष्ममांसत्वचश्चापि दधते मृदु मानसम् ।

इत्येवं पञ्चसूक्ष्मानि निर्दिष्टानि पुरातनैः ॥ ३२ ॥

कक्षः कुक्षिश्च वक्षश्च नामा स्कन्धो ललाटिका ।

उन्नता वीर्य्यधान्यश्रीः मुहूर्च्छाक्तिसुखप्रदाः ॥ ३३ ॥

रक्तपाणिर्धनाढ्यः स्याद्रक्तपादश्च यानवान् ।

रक्तनेत्रः श्रिया युक्तो रक्ततालुः सुभोजनः ॥ ३४ ॥

बहुमित्रो रक्तनखो रक्तजिह्वश्च बुद्धिमान् ।

रक्ताधरो वचस्वी स्यादिदमेवं रक्तसप्तकम् ॥ ३५ ॥

इति पुरुषलक्षणम् ।

ललाटे दृश्यते यस्याः तिलकं कुष्णापिङ्गलम् ।

वज्राकृतितिर्यागिमला सा स्यादैश्वर्य्यभाजनम् ॥ ३६ ॥

वामे पयोधरे यस्याः हस्ते कर्णे गलेऽपि वा ।

मापकस्तिलको वापि सापि लोकेन पूज्यते ॥ ३७ ॥

यस्याः सकूपौ हसने कपोली  
सश्मश्रुकं वा यदि चोत्तरोष्टम् ।  
उत्पिण्डिका रोमवती च जङ्घा  
सा दैवहीना कुलटापतिद्विद् ॥ ३८ ॥

यस्याः कटङ्कारवती गतिश्च  
होत्रीव भूमिं पदयोर्निधाने ।  
हस्ताश्च पादाश्च भवन्ति शुक्लाः

सा स्यादधन्या विनयोज्झिता च ॥ ३९ ॥

अनामिका या पदयोः प्रयाणे स्पृशेन्नभूमिं युवती सभूर्ति ।  
निहस्य भर्तृद्विनयं क्रमेण तृतीयमासाद्य भवेत् स्थिरा सा ४०  
अङ्गुष्ठतो यच्चरणे मुदीर्घा प्रदोशनी सा न पति रमेत ।  
पार्श्वद्वये मुप्रकटा यदीये रोमावली सापि च भर्तृहीना ॥ ४१ ॥

आहृत्तरोमाणि क्रकाटिकायाः पृष्ठस्य सन्धौ प्रकटाणि यस्याः ।  
सा भोगहीना पतिविप्रयुक्ताः नाभां तथा चेन्मुनिभिः प्रशस्ता ॥ ४२ ॥  
काकस्वरा सापि च काकजङ्घा निस्त्रिग्येकेशाद्रिजलोमयुक्ता ।  
द्वे स्वाङ्गुलीश्चिद्रपुटाञ्जलीश्च भर्तुर्विधत्ते भवनं हि गूढम् ४३  
उच्छृण्वोनिर्द्रविणेन हीना नीचा च शुष्कस्मरमन्दिरा च ।  
अश्वत्थपर्णोपमयोनिर्विम्बा पीनोरुगण्डा च यधूः प्रशस्ता ॥ ४४ ॥  
पुच्छुन्दरीगन्धनिधिस्तु योनिर्नाभिः प्रशस्ता पटुभिः पुराणैः ।  
आष्टकण्ठा चन्द्रास्त्रिरेखा भवेद्द्विशेषेण पतीमता सा ॥ ४५ ॥

सप्तशण्वर्षोपाणि पुण्ड्रशण्वर्षादिशेद् ।

आस्मिन्नतिशया दोषाः शोक्ताः प्रज्ञादनोदिताः ॥ ४६ ॥

विपश्यते च यस्यार्घा मजङ्गवं पदपृष्ठकम् ।

द्वितीये नाभिपञ्चानूनि तृतीये कटिगुह्यजम् ॥ ४७ ॥

चतुर्थे सौदरौ हस्तौ सपृष्ठं हृदयं ततः ।  
 पष्ठे कण्ठःसकक्षास्यः सकपोलश्रुतिःपरम् ॥ ४८ ॥  
 अष्टमे घ्राणदन्तोष्ठाः नवमे भ्रूललाटिकाः ।  
 दशमे तु शिरःतत्तद्रङ्गकेषु च लोमजम् ॥ ४९ ॥  
 पाणियुग्मे च या रेखा पदयुग्मे च कीर्तिता ।  
 यानि लक्ष्मानि दुष्टश्च तत्तत्फलति सर्वदा ॥ ५० ॥  
 भूवारिवह्निवायूनां छायापीतारुणासिता ।  
 पाण्डरश्चेति तत्रान्ते न शुभे तु शुभे परे ॥ ५१ ॥

इत्याङ्गलक्षणादेशोनाम षोडशोऽध्यायः ।

### सप्तदशोऽध्यायः ।

मापकस्तिलकःस्यन्दः श्लोप्यश्चकण्डुतीक्ष्ण ।  
 प्रकाश्यन्ते समासेन पञ्चोत्पाताःशरीरजाः ॥ १ ॥  
 गर्भोत्थितस्य तल्लक्ष्म प्रकृतं तदुदाहृतम् ।  
 प्रकृतस्यत्वमुत्पातः पञ्चते प्रमुखास्ततः ॥ २ ॥  
 धनक्षयं वितनुते मापको दक्षिणे पदे ।  
 स्त्रीविप्रयोगं वामे तु जह्ययोरर्थमम्पदी ॥ ३ ॥  
 जान्घ्री क्षेमारिष्टदिश्य सख्यौ स्त्रीलाभविग्रहौ ।  
 वृषणे धनधान्ये च कोशे कोशजयोजयौ ॥ ४ ॥  
 बन्धुवित्तविलोपौ च द्वयोर्लज्जनपारण्यौ ।  
 सज्योदरे रिपुप्रासः श्रेयो यायोदरे भवेत् ॥ ५ ॥  
 स्ननपौरर्धमिप्राप्तिः पार्श्वयोःमरणापघौ ।  
 कसयोःशोकदैन्येव पृष्ठयोश्चुपीदनम् ॥ ६ ॥

दसहस्तेऽर्धलोपश्च स्थानभ्रंशस्ततोऽन्यथा ।  
 प्रकोटयोर्ज्ज्वालाभी शोकहर्षौ तदूर्ध्वयोः ॥ ७ ॥  
 अंशयोःकोत्तिलाभी च कण्ठे विग्रहनिग्रहौ ।  
 क्रकाटिकायाश्चदशांशे शोको रोगो परांशके ॥ ८ ॥  
 चुबुके भीतिदारिद्रौ गण्डयोर्भोगदुर्यशः ।  
 अधरोष्ठे मनस्तापं म्रियं स्यादुत्तरोष्ठे ॥ ९ ॥  
 नासिकापुटयोर्जातौ तापनिर्वेदकारिणौ ।  
 दशोराधिममाभी च कर्णयोःप्रयविप्रयौ ॥ १० ॥  
 भ्रुवोःस्त्रीकलहसेपौ शङ्खयोर्विजयो द्वयोः ।  
 ललाटे व्याधिदारिद्रौ मूर्ध्नि श्रीविभवौ क्रमात् ॥ ११ ॥  
 इतिमापकोत्यातादेशः ।

दसपादतले जातस्तिलकमनयापहः ।  
 वापे निहन्ति यानतां कुरुते च सुहृत्क्षयम् ॥ १२ ॥  
 असितो वा सितोवापि पीनो वा रक्त एव वा ।  
 पुष्परूपो नखेष्वङ्गुः स उत्पात उदाहृतः ॥ १३ ॥  
 रक्तासितावधिफलो पीतश्वेना तु मध्यमौ ।  
 दीक्षणे चरणाङ्गुष्ठे कलङ्को वित्तलोपकृत ॥ १४ ॥  
 द्वितीये विग्रहं प्राहुः स्तृतीय मानसामयम् ॥  
 चतुर्थे म्रियमाचष्टे पञ्चमे पुत्रसम्पदम् ॥ १५ ॥  
 यथोक्तविपरीतेन वामपादे फलं वदेत् ।  
 पादयोर्विपरीतेन फलं करनखेषु च ॥ १६ ॥  
 पीडां पितुश्च मातुश्च पादयोःपृष्ठजां वदेत् ।  
 जङ्घयोर्व्यसनानन्दी सक्थोरग्निभयं द्वयोः ॥ १७ ॥

१ धधिफलो । २ करणकेषु । ३ रग्निभयोदयो ।

गुह्ये राजभयं प्राहुर्जघने स्थानविच्छुतिम् ।  
 उदरे कीर्त्तिनिर्वेदो पार्श्वयोर्व्यसनामयी ॥ १८ ॥  
 स्तनयोः प्रीतिशोकौ च वक्षसि प्रियसङ्गमः ।  
 कक्षयोरर्थलाभञ्च दासहानिञ्च निर्दिशेत् ॥ १९ ॥  
 पृष्ठयोश्चौरभीतिञ्च लाभः स्याद्वाहनस्य च ॥  
 हस्तयुग्मोदरे वस्तुहानिर्वन्धुसमागमः ॥ २० ॥  
 तयोरेव च पृष्ठे तु श्रियञ्च विपदं वदेत् ।  
 मित्रलाभञ्च पुत्राप्तिं मुभयोर्हस्तदण्डयोः ॥ २१ ॥  
 क्रकाटिकायां क्षेमं स्यात् कण्ठे यात्रा विधीयते ।  
 गण्डयोर्नष्टलाभञ्च लब्धहानिश्च निश्चयात् ॥ २२ ॥  
 चुबुके वाष्पपर्यन्तं शोकमेवं विनिर्दिशेत् ।  
 नासिकायां वैपुर्बाहु दृशोरपि यदर्शनम् ॥ २३ ॥  
 कर्णयोः प्रीतिवाक्यञ्च बन्धुनाशञ्च निर्दिशेत् ।  
 ललाटे राजसम्मानमुत्तमाङ्गे धनागमम् ॥ २४ ॥  
 यावदुत्पातविलयस्तावदेव फलोदयः ।  
 ददरुणिक्रिमिरेखायाः गोपमार्गोऽप्यदः फलम् ॥ २५ ॥

इति तिलकादेशः ॥



स्यन्दते दाक्षिणाङ्गस्य फलं वक्ष्ये यथाक्रमम् ।  
 यथोक्तविपरीतेन वामाङ्गस्यन्दने फलम् ॥ २६ ॥  
 पृथिवीलाभमाचष्टे शिरसि स्यन्दने ध्रुवम् ।  
 ललाटे स्थानवृद्धिः संपाश्चिलयां प्रियममागमः ॥ २७ ॥  
 शङ्खे व्यवसनलाभञ्च श्रवणे श्रवणमिम् ।  
 हशान्ते वस्तुलाभः स्यादुन्मूले मानमी व्यया ॥ २८ ॥

कैचिद् व्याचसते दृष्टे रधःभियसमागमम् ।  
 नेत्रान्ते धनलाभश्च उन्मूले भृत्यसंशमम् ॥ २९ ॥  
 लोचनस्योपरिस्पन्दौ मानमीश्वरं रुजं जगुः ।  
 कपोले विप्रयोगश्च चिबुके मधुरासनम् ॥ ३० ॥  
 अधरोष्ठे रिपुध्वंसो मित्राग्निश्चोत्तराधरे ।  
 नामिकायां सुगन्धाप्तिर्गले च विजयो भवेत् ॥ ३१ ॥  
 अंशे च भोगवृद्धिश्च वहाविष्टेन सङ्गमः ।  
 मणिबन्धे यैशोलाभो हस्ते द्रविणसम्भवः ॥ ३२ ॥  
 पृष्ठे पराजयो वक्षस्युदयो चोदरेषु च ।  
 स्तने स्वपूर्वं स्त्रीलाभं पार्श्वप्रोनिगनुत्तरा ॥ ३३ ॥  
 जठरे शोकवृद्धिश्च नाभौ स्थानादिह च्युतिः ।  
 कट्यामाश्रितसम्पदः कोशे कोशविवर्द्धनम् ॥ ३४ ॥  
 मुष्के तनयलाभश्च जघने वनितागमः ।  
 वस्तौ कुटुम्बवृद्धिश्च दोषः स्यादुरुपृष्टतः ॥ ३५ ॥  
 ऊरुपौरंस्त्रभागे तु मित्रता सचिवैः सह ।  
 जानुन्यरातिसन्धानमथवा गमनं ध्रुवम् ॥ ३६ ॥  
 जङ्घायाः स्थानलाब्धिश्च पादपृष्ठे तु विग्रहः ।  
 प्रयाणं भयसंयुक्तं स्पन्दने चरणोदरे ॥ ३७ ॥

इति स्पन्दुनादेशः ॥

मूर्द्धा ललाटस्य तटीभुजौ च वक्षश्च हस्तांग्रितलानि चैवम् ।  
 ध्रुव्भूणमुखपावयवानि वै ते प्लोपोल्वणाः खेदकरा नराणाम् ॥ ३८ ॥  
 दशौ कपोलावयरौ गलश्च कुक्षिश्च कोशो जघनश्च पायुः ।  
 एकादशैतेऽवयवाः जलादद्याः प्लोपोत्तरास्तोपकरा नराणाम् ॥ ३९ ॥

पृष्टे च पार्श्वविष्य सविष्यनी च जङ्घ्ये च मुष्के च कृकाटिका च ।  
 अग्निमभूतावयवा दक्षैते प्लोपोत्तरास्तापकरा नराणाम् ॥४०॥  
 नासाश्रुतिर्नाभिसुमस्तकश्च कक्षद्वयं विंशतिरङ्गुलीनाम् ।  
 वायुस्तरास्तु त्रिघनांशकास्ते प्लोपोत्तरा बन्धुममागमाय ॥४१॥  
 शेषाश्च सर्वे तनुसन्धयश्च विद्विन्नतो भूतमयो यदिष्टः ।  
 प्लोपोत्तरास्ते जनयन्ति कोशं न भूजले सोद्भवसन्धयस्तु ॥४२॥  
 इति प्लोपादेशः ।

आनाभितस्तमःश्लिष्टमाकण्डाव सत्वसंयुक्तम् ।  
 आमूर्द्धतो रजोयुक्तं देहस्त्रियुणवानिति ॥ ४३ ॥  
 अकस्मादेव कण्डूतिरुत्पातः समुदाहृतः ।  
 रजस्तत्त्वतमःकण्डूः मीतिसौख्यक्षयमदः ॥ ४४ ॥  
 पुमक्रमोऽयं निर्दिष्टः सःस्त्रियोविपरीततः ।  
 पश्चोत्पाताःक्रमादेते विलोमेन बलोत्तराः ॥ ४५ ॥  
 अयोपि पश्चिमोत्पाताः पक्षेण फलपाचकाः ।  
 चिररात्रम्पट्टास्ते चिरेण फलदा यताः ॥ ४६ ॥  
 इति देहोत्पातादेशोनाम सप्तदशोऽध्यायः ।

### अष्टादशोऽध्यायः ।

अतःपरं समाप्तेन स्वप्नादेशो निरूप्यते ।  
 प्रयतोऽयं सकृद्भुत्वा प्रविशेद्देवतालयम् ॥ १ ॥  
 देवस्य पुरतो यन्त्रं सासतैःमर्षपैल्लिखेत् ।  
 पूर्णे कुम्भे सदग्धास्ते बलिना च समर्चयेत् ॥ २ ॥

ॐ, ब्रह्मशालम्बोदरवायने कसकफाय हुं हुं कट फट् स्वाहा ।

अष्टोत्तशतं मन्त्रा पीन्या मशाल्य चानन्य ।

देवपानपरो मीनी दक्षिणेन दक्षीण च ॥ १ ॥

पूर्वमन्त्रश्रुताः ५५ स्वप्नप्रमाणे स्वप्नः ।

तदष्टममिति प्यर्थे स्वप्नप्रमाणे विनिर्दिष्टम् ॥ ४ ॥

एष्याज्जन्मानि भोक्तव्यं मायःप्रज्ञास्तिमानसम् ।

तदष्टममिति प्यर्थे स्वप्ने एष्टं परिगृहेत् ॥ ५ ॥

दुर्बलप्रदपाकश्च स्वप्ने द्रष्टो नु भुज्यते ।

तस्य चिन्तामयं स्वप्नं सर्वदेष्टुं सुपस्वयेत् ॥ ६ ॥

एसाद्रिष्टह्लाद्याधिरौहणश्च याताधिकः पश्यति श्वेतयात्राम् ।

पित्ताधिकः काष्ठचनरक्तमाल्प्यादिवाकरादिज्वलनां न पश्येत् ॥ ७ ॥

श्लेष्माधिकः रौप्यसितमपूणुमरिर्मगेम्भोनिधिलह्यनानि ।

त्रिस्पृणमूर्तिस्तु यथोक्तरूपः स्वप्ने विमिश्रान् रजनीषु पश्येत् ॥ ८ ॥

पीभन्ममत्वाभिभवोभिचारात् द्विषादभुदुगुह्यकजं यदिष्टम् ।

एतानि सर्वानि द्विजर्जयित्वा स्वप्नं भवेदिष्टमुरमदिष्टम् ॥ ९ ॥

प्रत्यक्षवद्भवति यत् स्फुरतीव चान्तस्वप्नस्य तस्य नियमासदत्फलाप्तिः

स्वप्नाः शुभाशुभवशेन फलप्रदाये संक्षेपमात्रमिहता ननु वर्णयिष्ये १०

स्वप्ने प्रज्वलितं भवेद्यादिष्टं स्वाङ्गं स्वकीयं तथा

मर्च्च वा सह पन्थुभिश्च यदि वा राज्यं स वै प्राप्नुयात् ।

आश्लिष्यस्त्ववनीं समुद्रमथवा शङ्खं ध्वजं पर्वतं

गौरीं वायुमतीं सुन्दरुममसीभतीं भुवो जायते ॥ ११ ॥

देहं निकृष्टशतशो विकिरन्ति यस्य यो बध्येते च निर्गडेन गले च पादे

मूर्तिश्च यस्य भवतीह पुरीषालिप्ता संमाप्नुयात् सुमहतीं पदवीं श्रियश्च

१ सवर्चस्त्वं । २ इटकफाफय डटः । ३ स्वप्नेः प्राप्तिमात्रम् ।

४ शक्रस्यजम् । ५ वर्चस्त्वं । ६ निर्गलेन गले च ।



विभर्ति यस्योपरि वारणो वा सितातपत्रं नृपतिर्द्विजो वा ।  
ददाति गौरी यदि पुण्डरीकं दासोऽपि सैः स्यादिह मावर्चयः ॥ १३ ॥

अर्धेन्दुगोशृङ्गाविनिर्गतेन स्नानाभिषेको सलिलेन पाणो ।  
स्वप्ने गयो वा मुरदोदनश्च नृमूर्धहन्त्यांसनिसेवनश्च ॥ १४ ॥

अन्ध्रक्षोदरनिर्गतेर्गिरिगृहग्रामादिसंवेष्मणं  
कन्यायां परिरम्भने च सहसा स्वाङ्गमवेशोऽथवा ।

भुक्तिर्वा स्वसनश्च सिंहकरिणामारोहणं तेषु वा  
प्रासथ्योदधिकाभ्यपीक्षितिभृतां राज्यश्रियः सिद्धये ॥ १५ ॥

तृणतरुकुसुमाम्बुमोद्गवे वा स्वनाभौ  
दिनकरशशितारा भक्षणस्पर्शने वा ।

विदलति निजशीर्षे सप्त पञ्च त्रिधा वा  
क्षितिगिरिपरिवर्तोन्मूलने वापि राज्यम् ॥ १६ ॥

जये रणे वा व्यवहारवादे पुरीपभुक्तिभुविष्यस्य वीक्ष्य  
अगम्यनारीगमनश्च मृत्युः संवशोतिभूरिद्रविणागमाय ॥ १७ ॥

सितमुरभिमनोज्जालेपमाल्याम्बराणाम्  
सुरगुरुनृपगौरी प्राह्मणानाथ दीक्षा ।

मणिरजतसुवर्णाम्भोजपात्रेषु भुक्ति  
र्यदि दधिपरमान्नेशोणिते मर्जनश्च ॥ १८ ॥

सिततुरगफलध्वजातपत्रच्यजनसरोजमणिद्विपेन्द्रलाभाः ।  
प्रभवजयचभुक्षवेतिशब्दाः परिमितराज्यफलभदा भवन्ति १९

मुद्रादशदाक्षनी द्विपञ्चस्त्री सज्ञासिषु चाङ्गणासिरुक्ता ।  
लब्धे सरकेऽथदर्पणे वा भृङ्गारादिषु चोद्भवः मृतस्य ॥ २० ॥

कैमिन्येधनलब्धिरम्बुतरणे शोकस्य नाशो भवे  
दर्पारोदितशोचितादिषु तथा देहे विष्टदिर्मता ।

गोलिङ्गीट्टिजदेवनापिनृमुहदृष्याश्च ये मन्ति यत्र  
 स्वप्ने तस्मिन्माद्वन्त्यवितथं प्रोक्तं शुभं वा शुभम् ॥२१॥  
 नाभेरन्यत्र गात्रे तृणतरुकुमुमे मोद्वे स्नेहपानं  
 क्रीडायानोपभोगः परस्करभकपिप्याल्लैद्राश्च सत्त्वाः ।  
 कायस्यालेपनं वा कल्पजलमपि गोपयः स्नेहपङ्के  
 र्दृग्जिह्वादन्तधातुप्रपन्नमथवानर्थशोकप्रदानि ॥२२॥  
 गीतक्रीडितभूषितप्रहसितप्रेहोलितास्फोटना  
 न्यर्केन्दुद्विजतारकादिपतनं स्रोतस्वधोमज्जनम् ।  
 रञ्जुच्छेदचितामतापजननीगात्रमवेशादि वा  
 स्वप्ने कांशविचूर्णनश्च शिरसि क्लेशामयानर्थदम् ॥ २३ ॥  
 श्वश्रुकेशगर्भदेर्णकल्पना वानरी विकृतनार्युपासनम् ।  
 रक्तवस्त्रमनुजाङ्गमर्दनं रोगमृत्युभयशोकातापदम् ॥२४॥  
 म्थलमृगपशुकीटान्यूपचर्याण्डजानां  
 पुवनमुदकरागौ स्याद्विवाहोत्सवा वा ।  
 मरसिजजतुमाण्डक्रीडणं नर्तनं वा  
 मलिनविवसनत्वं चाशुशोकप्रदानि ॥ २५ ॥  
 पुद्गल्पनाशे मुहद्विप्रयोगे भेदास्त्रप्रस्सरोगापहारे ।  
 मासाददृष्टादिवेदमावतारः स्वप्नेषु नष्टो द्विजैः सम्प्रदिष्टः २६  
 मित्रस्यासिः स्याद्विकोपासिलाभेऽवश्यं राजा माप्नुयात्साशनासौ  
 सप्ये कर्ण नासिकां वा प्रविष्टे तच्छेदः स्याद्विष्टेनेवास्य बन्धः ॥२७॥  
 सर्पस्त्वाहिभिर्वादृष्टस्य स्वप्ने स्याद्यदि शोणितम् ।  
 नरो वा यदि नारी वा पुत्रश्चार्थमवाप्नुयात् ॥ २८ ॥  
 तरुणं जीर्णमात्मानं स्वप्नान्ते यस्तु पश्यति ।  
 हृदि तस्य विजानीयादारोग्यं चिरजीविनम् ॥ २९ ॥

यस्य तस्य गृहं शुक्लैर्द्वैपमैः समलङ्कृतम् ।

नरो वा लभते नारी नारी वा लभते पतिम् ॥ ३० ॥

काकं गृहं कर्पि श्येनं गोधां वा सूकरं तथा ।

स्वप्नान्ते यदि यः पश्येद्यत्नं तस्य निर्दिशेत् ॥ ३१ ॥

सर्वतोच्चतलारोहः प्रशस्तः स्वप्नवेदिभिः ।

अन्यत्र लघुबालमौकमहिषोद्विखगादितः ॥ ३२ ॥

यद्यत्स्वेनन्तु वर्णेन पूजितं सर्वमेव तत् ।

तत्क्रकर्पासभस्मास्थि भक्तं तत्र विवर्जयेत् ॥ ३३ ॥

कृष्णवर्णन्तु यद्द्रव्यं गृहितं सर्वमेव तत् ।

अन्यत्र पर्वतान्भूमेः करिणः सलिलालपात् ॥ ३४ ॥

रक्तवर्णन्तु यद्द्रव्यं तत्सर्वं नः प्रशस्यते ।

अन्यत्र शोणितान्मांसात् प्रवालात्पद्मचन्दनात् ॥ ३५ ॥

आद्ये वर्षाद्वत्सराद्वा द्वितीये

यामे पाको वर्षपादाचृतीये

मासात्पाकः शर्वरी पश्चिमशि

सद्यःपाको गोविसर्गेषु दृष्टः ॥ ३६ ॥

दृष्ट्वा स्वप्नं शोभनं नैव मुप्यात्

पश्चाद्दृष्टो यः स पापं विधत्ते ।

शस्त्रं श्रयाद्यस्तसाधुद्वेजेभ्यः

तेत्वाशीर्भिः पूजयेद्युक्तदुग्धैः ॥ ३७ ॥

भूयो वा स्वपनं न चास्य कथनं गद्गाभिषेको जपः

शान्तिः स्वस्त्ययनं निमेषनविधिः प्रातर्गवाश्रयणयोः ।

विमाणाश्च निद्राप्रपानकृमुधैः पुजा यथार्थात्कृतः

पुण्यं देवकीर्तनञ्च कथितं दुःस्वप्नविध्वननम् ॥ ३८ ॥

इति स्वप्नादेशो नामाष्टादशोऽध्यायः ।

## एकोनविंशोऽध्यायः

तिरश्चां चरितादेशं समामेनाथ वक्ष्यते ।  
 हस्तश्वकाकस्वानश्च पेडाःप्राधन्यकल्पिताः ॥ १ ॥  
 बाल्मीकस्थानगुल्मक्षुपनरुमथनःस्वेच्छया भ्रष्टदृष्टि  
 र्यो यद्यत्रानुलोमं त्वरितपदगतिर्वक्तमुन्नम्यचोच्चैः ।  
 कक्षयासन्नाहकाले जनयति च महच्छीकरम्बुहतिभू  
 स्तक्तालं वा मदान्धोजयक्रदपरदं वेष्टयन् दक्षिणाञ्च ॥२॥  
 स्पलितगतिरकस्मात् व्रसनकर्णोऽतिदीनः  
 स्वशितमृदुमुदीर्यो न्यस्तहस्तःपृथिव्याम् ।  
 द्रुतमुकुलितदृष्टिः स्वप्नशीलो विमोहः  
 भयकृदाहितभक्षी नैकशोश्रुश्लक्ष्ण ॥ ३ ॥

### इतिगजचारितादेशः ।

आरोहतिक्षितिपतां विनयोपपन्नो  
 यान्नानुगोन्यतुरगः प्रतिहेपितश्च ।  
 वक्त्रेण वा स्पृशति दक्षिणमात्मपार्श्व  
 योश्वःसमर्तुराचिरात्प्रविणोति लक्ष्मीम् ॥ ४ ॥  
 मुहुर्मुहुर्मृत्रशक्तकरोति न ताड्यमानोऽप्यनुलोमयायी ।  
 सकार्यभीतोश्रुविलोचनश्च शिवेन भर्तुस्तुरगो विधत्ते ॥५॥  
 वामैश्वपादेरहितोऽयन्तो महीप्रवासाय भवन्ति पत्युः ।  
 सन्ध्यां मुदीप्तामवलोकयन्तो द्वेपन्ति चेद्वन्धुपराजयाय ॥६॥

पञ्चः पदेयति किञ्चित् वार्त्तं निद्रायाश्च मयदतिं याताम् ।  
 कदापि चेद्दीनतां वराश्च वा पुनरापि मयदतिः ॥७३॥  
 इत्यथ चरितार्थः ।

वेलाभे निरुद्धे शास्त्रीयः सुविशेषः ।  
 विष्णुः कर्माणि सु कर्माणि सुविशेषः ॥ ८ ॥  
 मीरुणात्ताभावात् मया भोग्यमवदृष्टिगम्यम् ।  
 दास्योत्तरयोः विषये वधानशङ्क्योऽप्यारम्भः ॥ ९ ॥  
 निर्विदितविदितवदृष्टिः निर्विदितः शास्त्रस्य निरुद्धः ।  
 पारमेष्ठिनोः सुविशेषः सुविशेषः ॥ १० ॥  
 शास्त्रस्य सुविशेषः शास्त्रस्य शास्त्रस्य ।  
 शून्यो भवति सादृशः शून्योऽपि शास्त्रस्य ॥ ११ ॥  
 शून्योऽपि शास्त्रस्य सुविशेषः पथभिर्गुणान्यत्वम् ।  
 अष्टावक्रिणमैकाग्र्येण मयुनिध न शिराय ॥ १२ ॥  
 पौरुषार्थं शून्योऽपि शास्त्रस्य सुविशेषः ।  
 पौरुषार्थं शून्योऽपि शास्त्रस्य सुविशेषः ॥ १३ ॥  
 अनिमित्तमवदृष्टिः पथभिर्गुणान्यत्वम् ।  
 क्रोधापकाकारे रमिषातोयगर्गस्यैः ॥ १४ ॥  
 अभयाद्यः सुष्ठुपक्षेधरणविधातेर्जनानभिभवन्तः ।  
 सुष्ठुपक्षेधरणविधातेर्जनानभिभवन्तः ॥ १५ ॥  
 सुष्ठुपक्षेधरणविधातेर्जनानभिभवन्तः ।  
 सुष्ठुपक्षेधरणविधातेर्जनानभिभवन्तः ॥ १६ ॥  
 सुष्ठुपक्षेधरणविधातेर्जनानभिभवन्तः ।  
 सुष्ठुपक्षेधरणविधातेर्जनानभिभवन्तः ॥ १७ ॥

१ सु ण्यो ॥      २ शक्तिप्राप्तिम् ॥

भस्मास्थिकेशपत्राणि विन्यसन् पतिवधाय शय्यायाम् ।  
 मणिकुमुमाद्यवहनेन सुतस्य जन्माङ्गनायादय ॥ १८ ॥  
 पूर्णाननेऽर्थलाभः सिकताधान्यार्द्रमृत्कुमुमपूर्वैः ।  
 भयदो जनसंवासाद् यदि भाण्डान्यवनयेत् काकः ॥ १९ ॥  
 बाहनशास्त्रोपानच्छत्रच्छायाङ्गकुहने मरणम् ।  
 तत्पूजायां पूजाविष्टा करणेऽन्नसम्प्राप्तिः ॥ २० ॥  
 तद्द्रव्यमुपनयेत् तस्य लब्धिरपहरति चेत् मणाशः स्यात् ।  
 पीतद्रव्येकनकं वस्त्रं कार्पासिके सिने रूप्यम् ॥ २१ ॥  
 सप्तीराज्जुनवज्जुलकूलद्वयपुलिनगारुमन्तश्च ।  
 भ्राष्ट्रपि दृष्टिं दुर्दिनमनृतास्त्राताश्च पांशुजलैः ॥ २२ ॥  
 दारुणनादस्तरुकोटरोपगो वायो महाभयदः ।  
 सलिलमवलोक्य विरुवन् दृष्टिकरो दृष्टिरोधीर्वा ॥ २३ ॥  
 दीप्तोद्विग्नो विटपे विकुट्टयन्वाहिकृद्विततपक्षः ।  
 रक्तद्रव्यं दग्धं तृणकाष्ठं वा गृहे विदधत् ॥ २४ ॥  
 ऐन्द्रीं दिशमवलोक्य सूर्याभिमुखो रुवन् गृहे गृहिणः ।  
 राजभयबन्धुकलहं करोति सद्यः पशुभयञ्चैव ॥ २५ ॥  
 शान्तमैन्द्रीमवलोक्यत् रौतिच राजपुरुषमित्राप्तिः ।  
 भवति — त्रिगुहाशनाप्तिश्च ॥ २६ ॥  
 मवरधातुलाभश्च ।  
 सर्वैर्दाहयोगश्च ॥ २७ ॥  
 दीर्घतल्पलभोऽपि ॥



गोपुच्छस्ये बल्मीकगेऽथवादर्शनं भुजङ्गस्य ।  
 सधो ज्वरो मट्टिपगे वाशति गुल्मे फलं स्वल्पम् ॥ ४१ ॥  
 कार्यस्य व्याघातस्तृणकूटवामगेऽम्बुसंस्थे वा ।  
 शृङ्गेऽग्निप्लुष्टेऽग्निहते च काके वधो रूयति ॥ ४२ ॥  
 कण्टकिमिश्रे सौम्ये सिद्धिः कार्यस्य भवति कलहश्च ।  
 कण्टकिनि भवति कलहो बल्लीपारिवेष्टिते बन्धः ॥ ४३ ॥  
 छिन्नाग्रेऽङ्गच्छेदः कलहः शृङ्गद्रुमस्थिते ध्वाङ्गसे ।  
 पुरतश्च पृष्ठतो वा गोमसंस्ये धनप्राप्तिः ॥ ४४ ॥  
 मृतपुरुषाद्वावयवस्थितोऽग्रेतो वाशकोऽतिमृत्युकरः ।  
 भज्जत्रस्थिच चञ्चा यदि वांश्यतेऽस्थिभङ्गाय ॥ ४५ ॥  
 रज्ज्वास्थिकाष्टकण्टकिनिःसाराशिरोरुहानने रुयति ।  
 भुजगगजदीप्तिस्तस्करशस्त्राग्निभयान्यनुक्रमशः ॥ ४६ ॥  
 सितकुसुमाद्युचि मांमाननेऽर्थसिद्धिर्यथोप्तिता यातुः ।  
 धुन्वन् पक्षाद्वीननेच विघ्नं मुहुः कणति ॥ ४७ ॥  
 यदि शृङ्खलां वरत्रां बल्लीं वा यदा वांश्यते बन्धः ।  
 पापाणस्थेच भयं छिष्टापूर्वाधिक्युतिश्च ॥ ४८ ॥  
 अन्योन्यभक्षणंक्रामितानने तुष्टिरुत्तमा भवति ।  
 विज्ञेयः स्त्रीभालो दम्पसोर्वाशतोयुगपत् ॥ ४९ ॥  
 प्रमदाशिर उपगतपूर्णकुम्भसंस्येनाङ्गनार्थसम्प्राप्तिः ।  
 घटकुट्टने सुतविपत् घटोपदहनेऽन्नसम्प्राप्तिः ॥ ५० ॥  
 स्कन्धावारादीनां निवेशसमये रुवंश्चलत्पक्षम् ।  
 मूचयनेऽन्यस्थानं निश्चलपक्षस्तु भयमात्रम् ॥ ५१ ॥  
 बन्धः मूकरंसंस्थे पङ्काक्ते मूकरे द्विकेऽर्थाप्तिः ।



क्षेमं खरोद्गसंस्थे केचित् माहुः वधन्तु खरे ॥ ५२ ॥  
 वाहनलाभश्च गते वाशखनुयायिनि क्षतजपातः ।  
 अन्येऽप्यनुव्रजन्तो यातारं काकवद्विहगाः ॥ ५३ ॥  
 का इति काकस्य रुतं स्वनिलयसंस्थस्य निष्फलं प्रोक्तम् ।  
 कव इति चात्मग्रीसै क इति रुते स्निग्धमित्राप्तिः ॥ ५४ ॥  
 करइति कलहं कुरुकुरु च हर्षमथकटकटेऽतिदधिभक्तम् ।  
 केके विरुतं कुकुवा धनलाभं यायिनःमाह ॥ ५५ ॥

काकद्वयस्यापि समानमेतत्  
 फलं विशेषेण पदाधिकेन ।  
 प्रारम्भकाले गमने भवेशे  
 परीक्षणीयं विदुषा तदेतत् ॥ ४६ ॥

इति यायसचरितादेशः ।

—ooo—

मूर्ख्योदयेऽर्काभिमुखो विरोति ग्रामस्य मध्ये यदि सारमेयः ।  
 एको यदा वा बहवःसमेताः शंसन्ति देशाधिपमन्यमायु ॥ ५७ ॥  
 मूर्ख्योन्मुखः श्वानलदिक्स्थितश्च चोरानलप्रासकरश्चिरेण ।  
 मध्याह्नकाले ऽनलमृत्युशंसी सशोणितः स्यात्कलहो ऽपराधे ॥ ५८ ॥  
 भयम् दिनेशाभिमुखोऽस्तकाले कृषीवत्यानां भयमायु धत्ते ।  
 प्रदोषकालेऽनिलदिग्मुखस्तु धत्ते भयं मारुततस्करोत्थम् ॥ ५९ ॥  
 उदङ्मुखश्चापि निशार्द्धकाले हृदि व्ययां गोहरणश्च शाम्नि ।  
 निशावसाने शिवदिग्मुखश्च कन्याभिदुष्टानलग्नमपातान् ॥ ६० ॥  
 उच्चैःस्वराःस्यु स्तृणकूडमंस्याःप्रामादवेद्मोपरिमंस्थिता वा ।  
 वर्षासु दृष्टे कथयन्ति तीग्रामन्यथ मृत्युं ददन मृत्यञ्च ॥ ६१ ॥

१ प्रामादवेद्मोऽन्तमसंस्थिताश्च ।

प्रादुर्कोले ऽवग्रहेऽम्भो वगाशं प्रत्यावृत्तरेचकैश्चाप्यभीक्ष्णम् ।  
 आधुन्वन्तो वा पियन्तश्च तोयं दृष्टिं कुर्वन्त्यन्तरे द्वादशाहात् ६२  
 द्वारे शिरो न्यस्य बहिःशरीरं रोग्यने वा दृष्टिर्णां विलोप्य ।  
 शोकप्रदः स्यादयमन्दिरान्तर्बाहिर्मुखः शंसति बन्धकीं ताम् ॥६३॥  
 कुट्यमुत्किरति वेक्ष्मनो यदा क्षेमकाननभयं तदा भवेत् ।  
 गोष्ठमुत्किरति गोष्ठं यदेद्भान्यलब्धिमपि धान्यभूमिषु ॥ ६४ ॥  
 एकेनाक्षणा साश्रुणा दीनदृष्टिर्मन्दाहारो दुःखकृत्तदृष्टस्य ।  
 गोभिः सार्द्धं क्रीडमाणः शुभिक्षं क्षेमरोग्यं चाभिधत्ते मुदश्च ॥६५॥  
 वामं जिघ्रेज्जानुविच्चागमाय स्त्रीभिः साकं विग्रहो दक्षिणं चत् ।  
 ऊरुं वामं चेन्द्रियार्थोपभोगाः दक्षं जिघ्रेदिष्टमित्रैर्विरोधः ॥६६॥  
 यातुः पादौ जिघ्रेत चेदयात्रां प्राहार्थांस्तु वाञ्छितां निश्चलस्य ।  
 स्थानस्थस्योपानहौ चेद्विजिघ्रेत् क्षिप्रं यात्रां सारमेयः करोति ॥६७॥  
 उभयोरपि घ्राणने हि बाह्वो विज्ञेयो रिपुचौरसम्प्रयोगः ।  
 अथ भस्मानि गोपयेत् भक्षान्न मांसांस्थीनि च शीघ्रमग्निकोपः ॥६८॥  
 ग्रामे भपित्वापि बहिःश्मशाने भपन्ति चेदुत्तमपुंविनाशः ।  
 पियासतश्चाभिमुखो विरोति यदा तदा श्वा निरुणद्धि यात्राम् ६९  
 उकारवर्णेन रुतेऽर्थीसिद्धिं रकारवर्णेन च वामपार्श्वे ।  
 व्यालेपमौकाररुतेन विद्यान्निषेधकृत् सर्वरुतैश्च पश्चात् ॥७०॥  
 पङ्खेति वोच्चैश्चमुहुर्मुहुर् रुवन्ति दण्डैरिव ताड्यमानाः ।  
 श्वानोऽभिधावन्ति च मण्डलेन ते शून्यतां मृत्युभयश्च कुर्युः ॥७१॥  
 प्रकाश्य दन्तान्यदि लेदि सृक्किणी तदाशनं मृष्टमुपान्ति तद्विदः ।  
 यदाननश्चावलिहेन्न सृक्किणी प्रवृत्तभोज्येऽपि तदान्नविघ्नकृत् ॥७२॥  
 ग्रामस्य मध्ये यदि वा पुरस्य भपन्ति संहस्य मुहुर्मुहुर् ।  
 ते क्लेशमाख्यन्ति तदीश्वरस्य शरण्यसंस्थो मृगवादिचिन्त्यः ॥७३॥

वृक्षोपगःक्रोशति तोयपातः स्यादिन्द्रखीले सचिवस्य पीडा ।  
 वायो गृहे सस्यभयं गृहान्तःपीडा पुरस्यैव च गोपुरस्थे ॥७४॥  
 भयञ्च शय्यासु तदीश्वराणां याने भयन्तो भयदाश्च पदचाव ।  
 अथापमव्या जनसन्निवेशे भयं भयन्तः कथयन्त्यरीणाम् ॥ ७५ ॥  
 एकेन प्रातः दिवमेन वस्यान्मासत्रयेणापि च केन चोक्तः ।  
 श्वभिःशृगालाः सदृशाःफलेन विशेषमपामधुना मचक्षुषे ॥७६॥  
 पूर्वोदोच्योः शिवा शस्ता शान्ता सर्व्वत्र पूजिता ।  
 धूमिताभिमुखो हन्ति स्वरदीप्ता दिगीश्वरान् ॥ ७७ ॥

राजा कुमारो नेता च दूतःश्रेष्ठश्चरो द्विजः ।  
 गजाध्यक्षश्च पूर्व्वार्धः क्षत्रियाध्यक्षश्चतुर्दिशाः ॥ ७८ ॥  
 पुरं सैन्येऽपसव्या च कष्टा सूर्य्योन्मुत्तो शिवा ।  
 अन्यमतिरुतां याम्ये सोदराभृतशंसिनी ॥ ७९ ॥  
 वारुण्यभिरुता सैव शंसने मल्लिके मृतम् ।  
 याहीसग्नभयं शान्तिं शत्रोर्ति मृतवीदका ।  
 धिग्भिग्दुष्टनमाचष्टे मज्जाला देशनाशिनी ॥ ८० ॥  
 भेमेति भयमाचष्टे भोमो व्यापादमादिशेत् ।  
 फलमां शपमानेन ग्राणश्च परतो रुतम् ॥ ८१ ॥

इति श्वगोमायुचरितोद्देशः ॥

नक्षत्रचक्रं गृहगोलिकायाः शस्त्रं रुनादेशरिषी रुतः ।  
 शुच्युन्दरी शब्दविधा च भामे वृत्त्यातनाते च मर्माग्नि देशे ८  
 शोपाशिकार्याः मरुत्तु किमकिमोतिरुतं रितान्यानिरुदिदं श्व-  
 रुतानि मर्माग्नि च मर्माग्नि नेष्टानि शिष्टाग्नि मर्माग्नि ॥८१॥

मग्नि । २ याम्या । ३ शोदिश । ४ मादयनमानेष्ट । ५ विनाश

फलन्ति तिर्यग् चरिते नगहेप  
 गृहाधिपस्याध्वनिचात्मनश्च ।  
 प्रभोश्च दुर्गे नृपतेश्च सैन्ये  
 सभास्वमायस्य धनान्वयाद्यैः ॥ ८४ ॥

इति तिर्यग्चरितादेशोनाम एकोनविंशोऽध्यायः ।

### विंशोऽध्यायः ।

अथाग्निदग्धं परिपृच्छतःस्फुटं शुभाशुभं प्रश्नविलग्नतो नृणाम् ।  
 ग्रहैःशरीरादिकभावसंस्थितैर्गताङ्गमाद्याखिलकार्यगोचरम् ॥१॥  
 संप्रेक्ष्यमाणस्त्ववसःशरीरी प्रसह्य देवेन शुभाशुभेन ।  
 ज्योतिर्विदःसन्निधिमेति यस्मात् प्रश्नेऽर्प्यतो जन्मसमाःफलेषु ॥२॥  
 सुखचरणगतावतीव रम्ये फलकुमुदरुमशालिनि प्रदेशे ।  
 जलवति घृतगोमयाद्रफेणे भवति शुभं ध्रुवमेव पृच्छकस्य ॥३॥  
 मङ्गलद्रव्यानां दर्शनमाकर्णनं तथाहि लाभाः ।  
 पृष्टश्चादरयुक्तः सिद्धिमभीष्टस्य विदधाति ॥ ४ ॥  
 अद्भुतकर्णवदनस्तनहस्तनामा  
 कर्त्र्यशपादतलगण्डशिरांसि गुह्यम् ।  
 ओष्ठं वचःस्पृशति वक्ति शुभानि यद्वा  
 पृष्टा तदा कलयति ध्रुवमर्थमिद्धिम् ॥ ५ ॥  
 प्रोक्ताधातुःक्षोणिजश्चोष्णरश्मि  
 मूलाख्याःस्युश्चन्द्रमस्तीम्यसौराः ।

जीवोऽभिरुयो 'दैत्यपूज्यो वरेढ्यो

यस्यांशे स्यादेन्दुजः सा तु योनिः ॥ ६ ॥

घातुर्मूलं भवति च तथा जीवदैत्येजराशौ

युग्मे वास्मिन् स्वयमपि च भवेदेतदेव प्रतीपम् ।

लग्ने योऽशः स खलु सुधिया गण्य एवं क्रमात् स्यात् ।

संक्षेपोऽयं नियतमुदितो विस्तरात् तदमभेदः ॥ ७ ॥

जन्मसमयार्थफलतो यात्राकालस्तिथिकरणवलवान् स्यात् ।

यात्राकालोक्ताश्च प्रश्नवलं दुर्बलमुपान्ति ॥ ८ ॥

एषां तु फलविरोधे विमृश्य सम्यग् बलावलान् स्वधिया ।

पौर्वापरयोः फलयोः याप्यत्वं वा फलैर्वाच्यम् ॥ ९ ॥

यात्रासमयाज्ञाने जन्माज्ञानेऽपि निर्दिशेत् प्रश्नात् ।

भावितफलं तज्ज्ञाने तदनुगमादेवं निर्देश्यम् ॥ १० ॥

अद्युधे समुपनते सति अद्युधो योगो युधं निरां कुरुते ।

सुद्युधे समुपनते सति सुद्युधो योगोऽयुधं कुरुते ॥ ११ ॥

'राशिर्विलग्नो यस्तु तत्कालाच्छायया इतः ।

सप्तो घृतावशेषन्तु गुणकैर्गुणयेत्ततः ॥ १२ ॥

चाणमकृतिमन्वर्कद्विरदानलशूलिनः ।

सर्व्वपृच्छामु गुणकाः सूर्यादीनामनुक्रमात् ॥ १३ ॥

पुनःसप्तविभक्तेऽस्मिन् यदि सौम्योदयो भवेत् ।

मष्टुस्तदाकार्यसिद्धिनेतुः पापग्रहोदये ॥ १४ ॥

एकमप्तविसंभक्ते शेषे तद्गर्गशोधिते ।

तच्छुद्धिमेति यद्गर्गकालं यद्गतो भवेत् ॥ १५ ॥

दिनान्यकार्योः शेषे पञ्चाः शुक्रादिमन्त्रिणोः ।

गुरोर्माताः शनैर्वर्षान्गृह्यः शशिनन्मनः ॥ १६ ॥

दृष्टिश्चतुर्थभवनान्मदनात्रिष्टुति

लंग्राच्छ्रुतिः प्रसवनं दशमक्षतश्च ।

पृच्छाविलग्नसमये स्वचरैश्च वाच्यः

माप्नो ग्रहः हिचुकवेष्मनि तु प्रवासी ॥ १७ ॥

दृष्टतुलाघटकेशरिणः शुभैर्यदि भवन्ति नभःसुविलोकिताः ।

तनुभृतां कथयन्ति शुभं तथा बलभृतो यदि चोदयमिश्रिताः ॥ १८ ॥

नाशोनाशः पापदोर्द्दिनहानौ सन्देहः स्यान्नापिमृत्युश्च मृत्यौ ।

व्याधेर्यद्वा सम्भृतस्योपशान्तिः स्थानं माप्तेस्त्रेपुमे शूरणाख्यम् ॥ १९ ॥

कन्या मेपो दृष्टिकः कर्कटोवा मध्यं व्योम्नः संश्रितः सौम्यदृष्टः ।

नष्टस्यार्थस्याशु नाशं विधत्ते रोगान् पृष्टः क्षिप्रमुत्थापयेच्च ॥ २० ॥

केन्द्रत्रिकोणोपगतेः शुभाख्यैः पापैस्तथा कण्टकरन्ध्रमुक्तैः ।

ग्रूयान्नराणामखिलार्थसिद्धिं विपर्ययाः स्यात्पुनरन्यथा तैः ॥ २१ ॥

शुभाश्चरायास्त्रिमदायस्वस्थै रवेक्षितास्ते शुभमङ्गणोर्धम् ।

पापं त्रिधम्मोदयरन्ध्रधीषु कार्यार्थहानिः शुभदाः शुभास्तु ॥ २२ ॥

शुभाश्चरायास्त्रिधनेषु सिध्यै पापं पुनर्नेष्टफलं प्रदिष्टम् ।

नृराशयः कुम्भतुलानृपुग्मकन्याः शुभन्तेषु वदेद्विलग्रे ॥ २३ ॥

स्थानदाश्चरणभोगदाश्शुभाः लग्नधीधनयुजोर्यमानदः ।

नेष्टदाः स्युरशुभव्ययायगा लग्न इन्दुरशुभः सगोम्बरे ॥ २४ ॥

इन्दौ द्विपष्टत्रिमदायस्वस्थे जीवे सिते स्याच्छुभमङ्गणोर्धम् ।

पापास्त्रिधम्मोदयरन्ध्रधीषु कार्यार्थहानिः शुभदाः शुभास्तु ॥ २४ ॥

उदयगशशिनः सुतमाक्ष्यते हिमरुचिर्यदि वा सचरोऽष्टमः ।

विजयभूरिधनासिमिहादिशेष्ठश्च शुभं पुनरत्र भविष्यति ॥ २६ ॥

सितरुचिं हिमगोरपवा सुतं यदि विलग्नगतं भृगुनन्दनः ।

समवलोकयति स्त्रियमुत्तमां श्रियममौ लभते नियतं सदा ॥ २७ ॥

पीयूषांशो पापयुक्ते सिते वा स्त्रीभिः सार्द्धं विग्रहः कीर्त्तनीयः ।  
 पापैर्यस्मान्मन्मथस्थानयातै स्त्रैरेवाम्बुस्थानगैर्वासवाच्यः ॥२८॥  
 उदये यदि सितिसुते भृगुजं प्रविलोकयेद्द्वनितायाः कलहम् ।  
 कथयेदथार्कतनयस्य वदेद्यूने तथा सपदि गर्भहातिः ॥ २९ ॥  
 अरुणं विलोकयति केन्द्रगतस्तपनात्मजो भवति चौरभयम् ।  
 विपदङ्गणाभिरथवा कलहः सुमहान् प्रजायत इति प्रवदेत् ॥३०॥  
 नाशोऽर्थस्य व्याधयो भीतिरुग्रा पश्यत्युष्णज्योतिसंभानुपुत्रः ।  
 लग्नस्थे वा पङ्कजानामधीशे निःसन्देहं वाच्यमेतत् समग्रम् ॥३१॥  
 मैत्रीकार्यं दृढिमर्थं जयं वा मित्रक्षेत्रं वीक्ष्यमाणः करोति ।  
 निःसन्देहं खेचरः पृच्छकस्य व्याचष्टे च प्रायशो नष्टलाभम् ॥३२॥  
 गुरुसितौ यदि युग्ममाधिष्ठितौ सितिसुतस्तु नभस्युदये बुधः ।  
 विजयराज्यधनानि यथास्थितिं नियतमेव तदा लभते नरः ॥३३॥  
 यदि पृच्छतो भवति लग्नगतस्त्रिदशार्चितो दिनपतिर्दशमे ।  
 लभते तदा विजयराज्यधनान्यधिकान्यसौ निखिलमन्यदापि ३४  
 उदयास्तमयोः स्थितयोः शुभयोस्तहजाम्बरवर्तिभिरप्यशुभैः ।  
 प्रणमन्स्वरयो लभते च तथा बहुसारमथार्थचयं पुरुषः ॥ ३५ ॥  
 उद्यच्छन्तं यद्यनुष्णांशुमूर्ति पापः पश्येन्मध्यवर्त्यम्बरस्य ।  
 स्थानभ्रंशं मृत्युमर्थप्रणाशं पुंसाकिवातं कमुग्रं विधत्ते ॥ ३६ ॥  
 पृष्टोदये स्याद्यदि धर्मसंस्थः पापो भवेदात्मजसंस्थितो वा ।  
 नाशस्तमक्षिप्रमिहास्ति नून मितोपसर्पेति वदेत् तदाशु ॥३७॥  
 द्वादशे यदि भवन्ति विलग्नलाभधात्रि यदि वा सुरसौम्याः ।  
 कार्यघातमखिलार्थविनाशं भ्रंशमस्य वितरन्ति तदानीम् ॥३८॥  
 द्विबुक्कः कुरुते धनसप्तयं धनगतो विदधाति च वन्दनम् ।  
 रुजामिहव करोतश्चमग्रहो व्ययविलग्नगतो मरणं नृणाम् ॥३९॥

दिनकरोभयमर्कमुतो रुजं क्षितिमुतो विदधात्यभिधातनम् ।  
 विकलतां मरणं यदि वा नृणामुशनसः कुरुते शशलाञ्छनः ॥४०॥  
 पश्यसेकश्चेच्छुभश्च स्वमुच्चं लग्नमाप्तं खेचरं प्रश्नकाले ।  
 स्थानैश्वर्यार्थोच्चयो मानवृद्धिर्वाच्यः निःसन्देहमेवाततज्ञैः ॥४१॥  
 यदि विलग्नगमुच्चगतग्रहः समवलोकयति ग्रहमुच्चगम् ।  
 भवति तत् समये समुपेयुषः सपादे राज्यमिति प्रवेदतदा ॥४२॥  
 आरोग्यस्य प्राप्तिसर्थस्य लाभं वादोज्जित्वं सद्गमत्वं प्रियेण ।  
 सौम्याःकेन्द्रस्थापिनःखेचरेन्द्राःकुर्वन्त्यन्ये त्वन्यथा सर्व्वमेतत् ४३  
 इति शुभाशुभादेशः ॥

पापैः सुतारातिगतैर्नभोगैर्निवर्त्तते मार्गत एव शत्रुः ।  
 चतुर्थवेश्मोपगतैः पुनस्तैः प्राप्तोऽप्यरातिर्भजते निवृत्तिम् ॥४४॥  
 क्षितिमुतो यदि वा रविनन्दनः सुखगतः कमलिन्याधिपोऽथवा ।  
 रिपुबलं न समेति तदाबुधः त्रिदशपूज्यसितैः पुनरन्यथा ॥४५॥  
 स्थिरगते शशभृत्युदये चरे भवति नागमनं विशतो यदा ।  
 नियतमागममस्य तदा वदेदिति विपर्य्ययतस्तु विपर्य्ययः ॥४६॥  
 व्ययत्रिपञ्चद्विपङ्के कर्त्तिनो भवन्ति लग्नाद्युभग्रहाः यदि ।  
 तदा समागच्छति विद्विषाम्बलं चतुर्थराशौ न तदागमं विदुः ४७  
 स्थिरेमिश्रेऽथवा लग्ने शीतभानौ द्विसंश्रये ।  
 सुदूरमागतेप्यस्मिन्नरातिर्विनिवर्त्तते ॥ ४८ ॥  
 रिपुक्षरे चन्द्रमसि द्विसंश्रये विलग्नगे वार्द्धमिनो निवर्त्तते ।  
 द्विधाभवत्यागमनं विपर्य्यये पराजयः कूराविलोकिते पुनः ॥ ४९ ॥  
 चतुर्थवेश्मोपगता यदार्कमन्दौ तदाभ्येति न वैरिचक्रम् ।  
 इन्दुश्चक्रा हिबुंके यदि स्युः सदाद्यु तस्यागमयामनन्ति ॥५०॥



मेपवाजितृपकेशरिणश्चेल्लग्नगाःसुखगता यदि वा स्युः ।  
 खेचरैर्विरहिताःसहिता वा विद्विपो हि दधते विनिवर्त्तिम् ॥५१॥  
 स्थिरराशिगतो विलग्नगः शनिरिज्योऽथ तदा रिपुगःस्थिरः ।  
 उदयर्क्षगतामरार्तचश्चक्षरराशौ द्विपतस्तदागमः ॥ ५२ ॥  
 गुरुद्वितीये यदि वा तृतीये धाम्नि स्थितश्चेद्भृगुनन्दनो वा ।  
 क्षिप्तं तदायाति बलं रिपूणां तथा मवासी गृहमेति चाशु ॥५३॥

लग्नाद्राशौ चन्द्रमा यावति स्याद  
 तावद्विर्वा वासरैरागमो वै ।  
 लग्नस्येन्दोरन्तरे खेचरश्चेज्  
 जायेतान्यो नैव तद्वाच्यमेवम् ॥ ५४ ॥

इति सप्तमागमादेशः ।

—:०:—

अर्काकजज्ञासुरपूजितानां चरोदयस्थो यदि कश्चिदेकः ।  
 गमन्तदाक्षिप्रमुदाहरन्ति बक्रोपयातैर्विपरोतमेभिः ॥५५॥  
 चरविलग्नतःशशिजोऽथवा सुरगुरुस्तपनोऽयसितोऽथवा ।  
 गमनकृत्कथितो विनिवृत्तिदः पुनरसौ स्थिरलग्नगतःपथि॥५६॥  
 गमनागमने च पृच्छतः स्थिरलग्ने गुरुसौरिवीक्षिते ।  
 चरखेचरवीक्षिते पुनश्चरलग्नेद्रयमाशु निर्दिशेत् ॥ ५७ ॥  
 स्थिरःसमग्रोत्तमवीर्ययुक्तो विलग्नगो वेदमनि यत्र खेटः ।  
 तत्तुल्यसङ्ख्याप्रोभितैर्निवृत्ति रुक्ताप्रयातुन्नियमेन मामैः॥५८॥  
 काल एव विनिर्देश्यश्चरांशकगते ग्रहे ।  
 स्थिरेभ्यात्मकभागस्थे क्रमाद्द्वित्रिगुणाः स्मृताः ॥ ५९ ॥  
 यदा पियासतो लग्ने समरस्थानपतिग्रहैः ।  
 बक्रं विधत्ते तत्कालमावर्त्तपरं जगुः ॥ ६० ॥

तिर्य्यग्प्राशिर्पदा लप्राद् द्वितीयःस्यान्नुमान्वितः ।  
तृतीये यदि वा प्रुपाचिरश्चां गमने तदा ॥ ६१ ॥

इति समागमादेशः ।

—o—

लप्रात् सुतार्धमहजेपुर्नर्गनानां  
दूरम्प्रवृत्तिमथवागममादिशान्ति ।  
सौम्यैः पुनश्च मयवाप्तिपरिष्मर्तनां

लप्रागमं भृगुमुतामरपूजिताभ्याम् ॥ ६२ ॥

धनमहजगतौ मितामरेट्वा कथयसागमनं प्रवाप्ति पुंमात्र ।  
‘सुखभवनगतौ विमोचनत्वं क्षाटानि नृणां गुणेन सूर्यमरेणम् ६३  
जामिप्रवृत्तिन्यधवारिमंस्थे नभश्चरे केन्द्रगते च जीरे ।  
मवाग्निनामागतिरत्र वाच्या श्रिकीर्णभाजोन्दुमुने मिने वा ॥ ६४ ॥  
अष्टमे हरिणलक्ष्माणि लप्रात् कण्टकैरपि च पापात्रमुक्तः ।  
मोपितः सुखमुपेक्ष्य सौम्ये स्वान्प्रवृत्तान्भजति लाभममेतः ॥ ६५ ॥  
दुश्चिक्कयस्थः केन्द्रपटोपगर्वा पापः पापालोकिने वृष्ट्यद्वे ।  
सौम्यैरेष्टे बन्धनस्यान्गुतान् वा नष्टान्प्रवृत्तान्निताम् वा बदेष्टान्  
लप्राग्नन्दः पापपुण्यधर्ममंस्थः सौम्यैर्मुक्तः स्याददा नैऋत्यव ।  
देसोऽन्यास्मिन् रोगयुक्तस्मदानीम् स्यान्स्तुनुग्धान्ते मृत्तुन्म्य  
बिलप्रतो यावतिवेतनेष्टः मयागता द्वादश तेन गदयः ।  
दिनानि तावन्ति यदेतिहायतो निरर्हन्ते बभ्रुदुर्गर्भैः ॥ ६६ ॥  
इति मोपितसमागमादेशः ।

—o—

तनीन्दुर्भावा यदि लाभवृत्तिरन्तर्गम्यतेः दूरैर्दूरैः विरुद्धता ।  
सुखगुणे स्यादतिविशिष्टमदा विविक्त निद्रार्धं वि विरुद्धम् ६७

लप्राप्त्यते सुसुरो पष्टे वा शीतरोचिसि ।

दशमे वसुधाधाम्नि मष्टुः सिद्धिस्तुत्तरा ॥ ६८ ॥

सिद्धिःस्याल्लग्रे जीवे पष्टे शुक्लेऽष्टमे रवौ ।

सचिवाप्तिगुरो लाभे कर्मनिष्कार्कपुत्रयोः ॥ ६९ ॥

विदधाति शुभाय यासितांशुभस्त्रेचरलग्नसंस्थितैः ।

अशुभैरशुभं महर्षयः स्थिरलग्नैऽप्यशुभम्प्रचक्षते ॥ ७० ॥

भङ्गःशनीन्दुभौमेषु धर्मधीलग्नवर्त्तिषु ।

मृत्युःस्यादुदये भौमे द्रष्टृयोश्चन्द्रमन्दयोः ॥ ७१ ॥

मृत्युं मृत्युगयोर्मन्दभौमयोर्ल्लग्रे रवौ ।

रवीन्दोस्तद्वदेवायं दुश्चिक्वयनिधनस्थयोः ॥ ७२ ॥

मष्टुर्नाशं स्मरस्थैश्च रवीन्दुवसुधात्मजैः ।

क्षुन्मारश्चारितृदिश्च विलग्रे भृगुभौमयोः ॥ ७३ ॥

लग्रे कुजेन्दोःपष्टे च शशाङ्कसुतशुक्रयोः ।

वधःस्यान्मन्विणःसूर्ये निधनस्थानवर्त्तनि ॥ ७४ ॥

मष्टुःसुतवधःपापे विलग्रात्पञ्चमोपगैः ।

भङ्गःस्याल्लग्रे भौमे सेन्दौ मन्दावलोकिते ॥ ७५ ॥

इति यात्रादेशः ।

—ooo—

दशमोदयस्मरगृहोपगाः शुभाः नगराधिपस्य विजयमदाःस्मृताः ।

नवमे जयाय गुरुशुक्रचन्द्रजाः कुजभानुजावपि च भङ्गदौ स्मृतौ ७६

कूरे विलग्नोपगते तृतीये चन्द्रात्मजे तिग्मकरे चतुर्थे ।

युद्धं भवसेव महीपतीनां पौरस्तु यस्तत्र विनाशमेति ॥ ७७ ॥

मनुष्यराशाबुदये चरे च क्रूरी भवेतां यदि स्त्रेचरेन्दौ ।

यातुर्नरस्याशुःतदा विनाशं सौम्यग्रहेष्वेव मुपान्ति सिद्धिम् ॥ ७८ ॥

अनिमिपालिकुलीरघटे यदि स्थितिकृतोम्बुनिविद्विपकस्तदा ।  
 निगदितःस्फुटमेव पराजयः स्मृतमपक्रमणञ्चतुरङ्गिभिः ॥८२॥  
 लभे लाभे कर्म्मणि द्वादशे वा यद्येकोऽपि स्याद्ग्रहःकूरसंज्ञः ।  
 यायी हन्यात्तत्पुरंसंघमीषु कूरो नस्यात्तस्य नाशं तदाहुः॥८३॥  
 लग्नतो ऽभिमुखतश्च खगेन्द्रो जायते दशमभे यदि पापः ।  
 हन्ति तन्नगरमाशु तदानीं विद्विषानरपतिर्विजिगीषुः ॥ ८४ ॥  
 उदयतो यदि लाभगतो भृगुगुरुरयोष्णकरोऽथबुधोऽथवा ।  
 नगरभर्तुरसौ कुरुते तदा विजयमम्बरगस्तु परित्यजम् ॥ ८५ ॥  
 उदयगैर्यदि वा स्मरवर्त्तिभिर्दशमराशिगतैरथवा शुभैः ।  
 विजय एव तदा पुरशासितुर्भवतियायिनृपस्य पराजयः ॥८६॥

इन्दोर्भाणि नवादितो नवरचेरन्यानि चत्वारि भा  
 न्यञ्जस्येव तु पञ्चकं परमतो भानोरिमौ चन्द्रभे ।  
 स्यातां योऽत्र ज्योर्कभे स्थितजयःस्वान्योऽन्यभागस्ययोः  
 युद्ध्वा साम्यगतिस्वभे स्थितजुषो नैवास्तियुद्धाक्रिया ८७  
 रक्त्यात्व जगतं सामग्रीते सार्द्धं विवर्द्धिताम् ।  
 तामाञ्जलो हुताहत्या वर्गे स्वकदमादिषु ॥ ८८ ॥  
 केतुर्धूमश्च मिहश्च वृषभश्च खरो गजः ।  
 काकश्चेति क्रमाद्विषादेकार्धैः शेषितेरिह ॥ ८९ ॥  
 काकाश्च खरधूर्येह मिहकेतुसिखिध्वजैः ।  
 उर्ध्वैर्धवल्लिभिः शिष्टैर्बर्गैर्विषाद्वलाबलम् ॥ ९० ॥  
 नवाधो द्विगुणसिध्नः सर्वदीर्घाश्चकादयः ॥  
 सप्तावांश्च द्विगुणाः सत्त्वे पृथ्यन्तेऽर्धेऽस्नदूर्ध्वतः ॥  
 हत्वा दिनानां शिष्टानां वैपम्याधिकतो जयः ॥ ९१ ॥  
 दुष्टा सूर्योऽस्थिता तारा ततस्त्रिभिर्विभागतः ।  
 दुष्टाः शुभाश्च विज्ञेया स्ताराः साभिजितः क्रमात् ॥ ९२ ॥

१ पृथमिषु । २ विप्लवयोः । ३ सर्वेषु स्तवेषु पृथ्वम् । ४ नान्य-  
 होदुना दुर्वादि । ५ बाबर ।

तारकाश्चन्द्रजन्मसाद् गङ्गातल नलाम्बुना ।  
 विभङ्गा द्विचतुः पष्टा द्रष्टास्तारागणाः स्मृताः ॥ ९३ ॥  
 कण्टको विष्णुरक्षा च नेत्रं कारण्डकः शिवः ।  
 सारसश्च भगः केकी सद्यो नन्दादिगा अमी ॥ ९४ ॥  
 माग्याम्याप्योच्चरान्तस्था कण्टकाद्यं क्रमादिमे ।  
 स्वतिथौ प्रथमोयामाश्रयोऽन्येषां परे क्रमात् ॥ ९५ ॥  
 आरुखवालकुमारराजदृढमृताश्च ते ।  
 तेषां क्रियागणोयानं बोधः सृष्टिर्मृतिः क्रमात् ॥ ९६ ॥  
 भोक्तुः स्थितैषु नर्भुक्ते क्रमादृष्टं शुभाशुभम् ।  
 त्रीण्यास्ये द्वौ दृशोः कण्ठे चत्वारि त्रीणि बाहयोः ॥ ९७ ॥  
 एकं द्विपार्श्वं चत्वारि पादयोर्भानि जन्मतः ।  
 रक्षेत् ज्यास्थितं गात्रं प्रायस्तन्नायुधम्पतेत् ॥ ९८ ॥  
 ज्येनमार्ज्जरासिहश्च भुजङ्गाखुद्विपाः शशः ।  
 बले प्रागादि विन्यस्य वर्गाष्टकमिति क्रमात् ॥ ९९ ॥  
 यामार्द्धं सञ्चरन्त्येते प्रागारम्भात्प्रदक्षिणम् ।  
 स्वपराद्यक्षरं ज्ञात्वा काले तर्ह्यादि विग्रहम् ।  
 मिथो बलावलज्ञानाद् युक्तियुक्तो विधिः स्मृतः ॥ १०० ॥  
 त्रयो दण्डास्त्रिशूलाग्रास्त्रिर्पृष्पट्दण्डसंयुताः ।  
 द्वौ द्वौ द्विपार्श्वयोर्विन्दु मध्यदण्डस्त्रिशूलवान् ॥ १०१ ॥  
 मूर्ध्नि मध्यमशूलाग्रे विन्यसेद्भानुतास्काप् ।  
 ततः साभिजितस्तारा वामेनैव निवेशयेत् ॥ १०२ ॥  
 मध्यशूले त्रिजन्मसं पतितं मरणावहम् ।  
 क्षतिदं शेषशूलेषु तिर्यक्शम्य बलमदम् ।  
 जयावहः स्याद्विन्दुस्थं पश्चाच्छूलेषु भङ्गदम् ॥ १०३ ॥  
 इति विजयादेशः ।

इदमे नरराशिगाःशुभा यदि वायव्ययवर्त्तिनस्तदा ।  
 मवेदन्तृपसिद्धिमूर्ध्वतः द्विननुस्यैरशुभैश्चिरोचिताम् ॥१०४॥

सौम्याःसौम्यालोकिताः केन्द्रयाताः

पुंलग्नस्थाःप्रीतिमुत्पादयन्ति ।

पापाःपापैर्वीक्षिताः खचरेन्द्राः

तेष्वेव स्युः तत्समुच्छन्ति हेते ॥ १०५ ॥

ददाति वित्तं विजयी यदि स्यात् क्रूरस्मरक्षेत्रगतःखगेन्द्रः ।

क्रूरे विलग्नोपगते कृतोऽपि सितीशयोर्भेदमुपैति सन्धिः॥१०६॥

सन्धानमापोल्किकभाजिसौम्ये शुभेऽथ लग्ने शुभवीक्षिते च ।

विनैव सन्देहममुत्र योगे गृहीयतीनामिति कीर्त्तयन्ति ॥१०७॥

इति सन्धानादेशः ।

लग्नाद्द्वितीये यदि वाष्टमर्शे

पापापदम् बिभ्रति सप्तमे वा ।

तेदा दिशेदाश्रयणीयनाशं

माणप्रयानं यदि वापि दद्यात् ॥१०८॥

अर्थच्छेदो वित्तगैस्तस्यपापैर्जामित्रस्थैर्विभ्रमं कीर्त्तयन्ति ।

रन्ध्रस्थानस्यापिभिःस्वर्ग्यमूलत्वं तस्मादेतद्रन्ध्रंयेधत्रतोऽर्थः॥१०९॥

द्वितीयसप्ताष्टमगैर्विलग्नार्चुभैर्भवत्याश्रयणीय एव ।

आरोग्यमर्थस्तुखसम्पदश्च प्रीतिस्ववाटेव तयोर्नृपयोः ॥११०॥

इत्याश्रयाणीयादेशः ।

अञ्जनायनयश्च दृकाणे सपर्वेष्टिनतनावय लग्ने ।

चन्द्रमौरमाहितेऽथ विलग्नौ बन्धनं नियतमतः कथयन्ति ॥१११॥

अथ च त्रयमुपपन्नं गुणानां त्रयं ॥ ११० ॥

दूषणं त्रयमुपपन्नं यदि त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ।  
 एकः योऽप्यत्र त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ॥ १११ ॥  
 अथ च त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ।  
 त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ॥ ११२ ॥  
 अथ च त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ।  
 त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ॥ ११३ ॥  
 यदि त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ।  
 त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ॥ ११४ ॥  
 त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ॥ ११५ ॥  
 त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं त्रयमुपपन्नं ॥ ११६ ॥

शुद्धकोलवेदनाभुजगेन्द्रवेष्टितो यदि भवन्ति दृकाणम् ।  
 कूरतां परिगते मितरश्मौ रन्ध्रभाजि मरणं कथयन्ति ॥१२१॥  
 मरणमाशु करोल्लघुभैः कृता धुरधुराचतुरस्रमाधेष्टिताः ।  
 बलपुनस्तु धुभैरवलोकिते शशिने गात्रिभवां कुरुते रुजां ॥१२२॥  
 सौम्यैर्दृष्टः मृतुरम्भोजबन्धोर्ययं राशिञ्चारितोऽमौ हिनस्ति ।  
 हृतिक्ूरालोकि तस्तस्य प्राणान् क्षिप्रं रोगी दैवरोगं विनैव १२३

लग्ने लाभे पञ्चमे सप्तमर्क्षे  
 शत्रौ धर्मे कर्मभे विक्रमे च ।  
 सौम्यारोगञ्चाशु कुर्युर्निवृत्तिम्  
 पापाः पुंसः पञ्चतामानयन्ति ॥ १२४ ॥

यदा जन्मगतश्चन्द्रो भानुस्तप्तमराशिगः ।  
 पौष्णकालः सविज्ञेयस्तदा स्वासं परीक्षयेत् ॥ १२५ ॥  
 पादार्द्धदिनहोरात्राप्यके नाढ्यास्तोऽनिलाः ।  
 नाममारभियोज्ञेयः समासं जीवयेत् क्रमात् ॥ १२६ ॥  
 द्वित्रिचतुर्दिनादष्टं पट्चतुर्वत्सरस्तथा ।  
 मौननात् तु मृत्तो नारी स्मरचौरसुरादिना ॥ १२७ ॥  
 त्रिवत्सरं पट्त्रिचतुरद्वयैकमासश्च जीवयेत् ।  
 तिथिकाष्टाशरद्वयैकं दिने जीवेत्ततोऽधिके ।  
 आयुः कल्पेऽनुक्तेषु कल्पे त्रैराशिकं क्रमात् ॥ १२८ ॥  
 बोक्ष्यानिमसः स्वच्छायां पश्येन्निर्मलमम्बरम् ।  
 स्वच्छाया दृश्यते स्वेता पापघ्ना तमनुकारिणी ॥ १२९ ॥  
 समेच्छिरो गुजाकण्डे देहाद्धिन्नीद्वयैर्विना ।  
 पट्त्रिकल्पेकमासार्द्धदशपञ्चदिनान्मृतिः ॥ १३० ॥



काकारुणकपोतादिर्यमाराहति निर्भयम् ।  
 सलिले चक्रचापं वा यः पश्येन्न स जीवति ॥१३१॥  
 ऊर्ध्वार्द्धश्चक्षुषोभङ्गं मर्दे न्यत्र न दृश्यते ।  
 ज्योतिश्चेत्पट्टात्रके द्वयेकमासिकं तस्य जीवितम् ॥१३२॥  
 दर्पणे वा जले रूपं विकृतं यत्समीक्ष्यते ।  
 यस्याङ्गं शवगन्धं वा मासार्द्धं तस्य जीवितम् ॥ १३३ ॥  
 कर्णौष्ठौ चलितस्थाना यस्य चक्रा च नासिका ।  
 कृष्णजिह्वा चलो मेरुः पद्मप्राहं स जीवति ॥ १३४ ॥  
 जिह्वाग्रं दृष्टपूर्वं यो न पश्येत् सः त्रिसंश्रितः ।  
 रुद्धश्च वाः कर्णघोषं न श्रवन्नाशु गच्छति ॥ १३५ ॥  
 द्विधाप्लवे जले दीपशान्तेर्निर्गन्धतस्तथा ।  
 अङ्गुष्ठगुल्फयोर्मध्ये मणिवन्धध्वजादिषु ।  
 वायोरस्फुरणं मृत्युः प्रांशुवर्षाच्च पृष्ठतः ॥ १३६ ॥  
 द्विधा वा दृश्यते दीपो ज्वालायार्धस्तथापि वा ।  
 यस्यैव प्रतिभागः स्यात् तस्य मृत्युः पुरः स्थितः ॥१३७॥  
 पद्मत्रयद्वयेकमासार्द्धमासपञ्चाहजीवितः ।  
 नष्टम्यूवर्वादिदिक्ष्वन्नं छिद्रितं घूमसंकुलम् ॥ १३८ ॥  
 भाति बिम्बं क्रपाद्दानो रायुर्ज्ञात्वैव चात्मनः ।  
 दानं क्षेत्रप्रवेशादिं कुर्यात्कर्मकर्मधीधनः ॥ १३९ ॥  
 इति जीवोपद्रवादेशः ।

सितेन्दुयुक्तेषु नदीक्षिनेषु वा कुलीरगौ तौलिषु जायते नृणाम् ।  
 कुमारिकालाभ इति प्रवक्षते परामराद्याः मयमे महर्षयः ॥१४०॥

१ मर्दन्यग्रनिर्दिश्यते ॥ २ द्रष्ट ॥ ३ लिङ्गाप्यग्रे । छिदाप्यग्रे ।  
 ४ स्थिताः ॥

शुग्मर्षगोदानवराजपूज्यः सुधामयूखो द्विपदाङ्गनांशः ।  
 वीर्यान्वितो लग्नमवेक्ष्यमाणो कुमारिकालाभकरःप्रदिष्टः १४१  
 लग्ने यादे स्याद्युवतिस्त्रिभागस्तत्रापि वा स्याद्यदि योपितांशः ।  
 दृष्टः सितेनामृतरोचिषा च भवेच्चदासौ वनिताप्तिकारी ॥१४२॥  
 जामित्रविचापगतो विधत्ते दृष्टःशशाङ्कः सुरपूजितेन ।  
 स्त्रीलाभमिष्टं साहितोऽथ पापैर्दृष्टोऽथवा तैस्तमसो निहन्ति १४२  
 केन्द्रत्रिकोणोपगताःसमर्ष शुभाश्च सौम्याःप्रविलोकयन्ति ।  
 यदा तदासौ लभते सरूपां जायां विरूपामपि पापधिष्णैः१४४  
 स्त्रीराशिस्थग्रहा लग्ने स्थिरयोपिद्विग्राहांशकाः ।  
 पश्यन्तः कन्यकालाभकारिणःस्फुरशंसयम् ॥ १४५ ॥  
 वरलाभोऽपि कन्यानामेवं स्यादितिमूरयः ।  
 परं नराङ्गद्रेष्कार्णैः पुमांसःपुंगवैरपि ॥ १४६ ॥  
 लग्नतोरिमदधीसहजापेष्विन्दुरर्कगुरुभूमुतदृष्टः ।  
 'स्यात् करग्रहकरो वनितानां केन्द्रधर्ममुतभेष्वय सौम्यः १४७  
 इति कन्यावरलाभादेशः ।

वृषकेशरिकन्यकालिनः सुतधामाश्रयिणो भवन्ति चेत् ।  
 उदयाच्छाशिनो सितोऽथवा तेनयात्पत्वमुपति पृच्छकः॥१४८॥  
 शुभार्केन्दुसोणिजे स्वांशकस्थे  
 लग्नस्थे वापलग्ने वा घुरेदपे ।  
 मण्डुर्निःमन्देरमाहुस्तदानीं  
 स्वापत्यत्वं काश्यपाद्याःमुनीन्द्राः ॥ १४९ ॥  
 पुषस्थानापीभरो यावता स्वां  
 कालेनाशाभ्याप्नुयात् विचरेन्द्रः ।

तावानास्यन् कीर्तितो गर्भवृतेः

कालःस्त्रीणां प्रश्नशास्त्रार्थविद्भिः ॥ १५० ॥

इति गर्भसंभवादेशः ।

लग्नार्कसुर्विन्दुभिरोजराशौ नरांशके सुप्रबले नृजन्म ।  
 सौम्यांशयुक्ते यदि कन्यकानां जन्म प्रादिष्टं मुनिभिःपुराणैः  
 विषमे जीवतिग्मांशू स्यातां पुरुषजन्मदौ ।  
 युग्मे सितेन्दुभौमार्काः कन्यकोत्पत्तिदायिनः ॥ १५२ ॥  
 विषमोपगते विलग्ननाथे रविपुत्रे सुतजन्म निर्दिशेत् ।  
 समवर्तिनि तत्र कन्यकानां प्रसवं गर्गमुखाःपुनर्विदुस्ते ॥

स्यात्पुंवर्गे लग्नगे वीर्ययुक्ते

मूतिः पुंसः पुंश्रहालोकिते च ।

युग्मेनार्या स्त्रीग्रहालोकभाजी

शोपेते तु स्त्रीभवेद्गर्भयुक्ता ॥ १५४ ॥

सौम्योपेतः सौम्यदृष्टाष्टमर्क्ष

स्थायी नाथः पङ्कजानां यदि स्यात् ।

तस्मादेशादन्यदेशे तदानीं

प्राप्तो वाच्यः प्रश्नकालेऽस्य तातः ॥ १५५ ॥

इति पुत्रस्त्रीजन्मादेशः ॥

चन्द्रार्कयोःस्मरगृहोपगतौ सितार्की

लग्नात् सुखाष्टमगतौ यदि वा भवेताम् ।

यद्द्वितीयसहजोपगताविमौस्तां

स्यात्प्राप्तौ प्रबल एव तदाम्बुपातः ॥ १५६ ॥

जलराशिगते शुभग्रहे सितपक्षेऽर्धतृतीयकेन्द्रगे ।

जलराशिगतेऽथवाशशिन्पुदयस्थे ध्रुवमादिशेज्जलम् ॥ १५५ ॥

पृच्छाकाले वित्तदुश्चक्रायोश्चे

देकोराशिर्जायते तोयसंज्ञा ।

यद्वा तिष्ठेत्तत्र तोयग्रहश्चे

न्निःसंदिग्धं तोयपातस्तदा स्यात् ॥ १५८ ॥

कुम्भमीनमकराः जलसंज्ञाः कर्कटश्चिकतुलाष्टपचापाः ।

सिंहमेपमिथुनममदाल्या राशयोनिगदितामूत्वजलाल्याः ॥ १५९ ॥

शुक्लाः कुजार्करविजा भृगुनन्दनश्च

क्षीतद्युतिश्च कथितो जलमश्रया द्वौ ।

स्यादाश्रयस्य वशातः क्षीतरास्मिजन्मा-

तद्व्यतिश्च वचसामपरे पयोक्ताः ॥ १६० ॥

राशीश्वरोत्थे यदि विक्रमे वा शुभेन युक्तो गमने चरेण ।

तदा नदीपूरतरस्य सप्तविंशे दिने स्यात् मलिलस्य पातः ॥ १६१ ॥

जलवत्सजलेन संयुते पयमोर्वाग्यननं विनिर्दिशेत् ।

उपरीरितमन्यया पुनर्बहुतोयं जलमश्रये विदुः ॥ १६२ ॥

दाशभृतो दिशि वज्रभृतोऽपि वा मधुरवाग्मलभुग्यदि वादाने

समभिपृच्छति देहभृति ध्रुवं निपतनं मलिलस्य तदा दिशेत् ॥ १६३ ॥

वर्षा मग्ने माहृषीन्दुज्जलर्से शुक्ले पक्षे लग्नः केन्द्रगो वा ।

सौम्येऽष्टौ मूरितोयं विमुञ्चत्यं पापैश्चन्द्रवद्मार्गवोऽपि ॥ १६४ ॥

शुभेक्षितः माहृषी क्षीतरास्मिभृगोः शुतात् मत्तमराशिवर्धौ ।

यद्वाक्पुत्राश्रयपञ्चमस्थः स्मरास्थगोवापि जलागमाय ॥ १६५ ॥

नदीतीरे कूपे सरमिमरमे पन्नरत्नटे

ममस्यर्ष्य ज्योतिर्विदमरनिर्देशेऽय इति ।

यदा पृच्छेत् पृष्टा जललुलितपा निःस्पृशति वा  
 यदा सान्द्रं सद्यः प्रकिरति तदाम्भो जलधरः ॥ १६६ ॥  
 तोयासन्नस्तोपकाश्र्योन्मुखो वा  
 पृष्टा चेत्स्याच्छंस प्रश्नोऽभ्युसंज्ञाम् ।  
 तोयार्थानां प्रश्नकाले श्रुतिर्वा  
 यस्मिन् वाच्यं तत्र निर्देश्यमम्भः ॥ १६७ ॥

भानोः शुद्धस्फुटे चन्द्रभागालोकमुपक्षिपेत् ।  
 मण्डलात्तं समुद्धृत्य शिष्टं वायुस्फुटं वदेत् ॥ १६८ ॥  
 यदेन्दुस्फुटतुल्योसौ तत्र जीवहाराहवः ।  
 यदि च स्पुस्तदालोके वातचक्रं विजृम्भते ॥ १६९ ॥  
 गतचैत्रादिकान्मासान् दिनीकृत्य तिथिं क्षिपेत् ।  
 ततो नीतिभृतांस्ताराः स्थितं भवति लिप्तिका ॥ १७० ॥  
 तत्र ग्रहाणां सर्वेषां क्षिपेच्छुद्धस्फुटानपि ।  
 अयं पिण्डस्फुटो नाम भानुस्थानादिमो भवेत् ॥ १७१ ॥  
 विशोध्य मण्डलात्तश्च स्थितं विद्युत्स्फुटो भवेत् ।  
 क्षिप्त्वात्र ग्रामचटकं तश्च चक्रेण ताडयेत् ॥ १७२ ॥  
 ततश्चन्द्रस्फुटः शोध्यः क्षोपो मेघस्फुटो भवेत् ।  
 अस्मिन् पिण्डस्फुटादूने दृष्टिर्नास्तीति निर्दिशेत् ॥ १७३ ॥  
 दृष्टिरस्त्यधिके तश्च कुर्याद्विघटिकामयम् ।  
 ओन्नतः चेदिवा दृष्टिः समधोऽग्निसि मम्भरेत् ॥ १७४ ॥  
 अथवा रिक्त्या पिण्डं पिण्डभोगेन भानयेत् ।  
 लिप्तिका दिनतो मध्यं दृष्टिकायस्य निर्दिशेत् ॥ १७५ ॥  
 मामग्न्य मार्गशीर्षस्य मार्गस्यै मयमां गिते ।  
 मूर्ध्नापादस्मिन्नावेनं मेघगर्भः परादयनाम् ॥ १७६ ॥

इन्दो न स्पृश्य यत्रर्षे गर्भश्चन्द्रवशात्ततः ।

मण्डूकसङ्घे दिवसे तत्रैव प्रसवो भवेत् ॥ १७७ ॥

सितपक्षभवःकृष्णे कृष्णपक्षभवःसिते ।

दिवाभवःक्षपायाश्च क्षपाजातो दिवा भवेत् ॥१७८॥

सन्ध्याजातश्च सन्ध्यार्या पौरस्त्यः पश्चिमे भवेत् ।

एवं दिशश्च सुव्यस्तान्मरुतश्च प्रकीर्तितम् ॥ १७९ ॥

मार्गशीर्षादिमो गर्भो ज्ञेयो मन्दफलःसदा ।

तथा पौषसितोद्भूतो गर्भः सूते फलं मनाक् ॥ १८० ॥

पौषस्य कृष्णमारभ्य क्रमाद्गर्भःप्रतिष्ठितः ।

श्रवणस्य सितं प्राप्य श्रवेदाकार्तिकोदयः ॥१८१॥

पूर्वाषाढं गते भानौ जातो गर्भस्ततो रवेः ।

आर्द्राद्ये प्रयाणात्प्रलेके त्रयोदशदिनश्रुतिः ॥ १८२ ॥

शुक्रोदयर्षात्प्रभृतिक्रमेण दृष्टिर्भवेद्द्वादशभेषु मध्यम् ।

पट्केतनः कष्टतमा ततोपि प्राशस्यते सा नवतारकेषु ॥१८३॥

जिग्वावलक्ष्यहुलं परिवेशचक्रं मूचिशुरोपरचितं पटलं घनानाम् ।

शुद्धं प्रसन्नशशितार्कमम्बरश्च काकाण्डमेचकमुपनिशि वायुगर्भे ८४

सन्ध्याशुभामत्स्यसुरेन्द्रचाप निर्घोर्षविद्युत्प्रतिमूर्ध्ययुक्ता ।

नादाःप्रशस्नाःशिवशक्रसोम दिग्भागगानां मृगपक्षिणाश्च ॥८५॥

पैत्रे भाद्रपदश्चान्द्रे वैश्वे सार्षे च वारुणे ।

आप्ये स्वाती च रुद्रे च गर्भो बहुजलप्रदः ॥१८६॥

निहतस्त्रिभिरुत्पातैर्गर्भःक्षरति नूतनः ।

युक्तयोर्दृष्टयोःसीम्यैः शुभो गर्भोऽर्कचन्द्रयोः ॥ १८७ ॥

१ तस्फुरे । २ धयेत् । ३ घमेत् । ४ फलम्प्रदाक । ५ तत्रयो-  
दशदिनश्रुतिः । ६ कदम्बरश्च । ७ मुसन्ति सिवागर्भे ८ दिग्भा-  
गावलक्ष्य मृगपक्षिणाश्च ।

क्रूरग्रहसमायुक्ते चन्द्रे च द्वादशात्मनि ।  
 गर्भः प्रादुरभूद्योसौ करकाशनिमत्स्यदः ॥ १८८ ॥  
 गर्भकाले घनानाञ्चेदतिवेलं प्रवर्षणम् ।  
 गर्भध्वंसाय निर्दिष्टं गार्भ्येन मुनिना परम् ॥ १८९ ॥  
 विरसं वारिवैमल्यं दिक्षां चलनविक्रियाम् ।  
 गोनेत्राभं वियद्रेकरमितश्च घनागमे ॥ १९० ॥  
 मार्जारानखरैर्भूयो विलिखन्ते भुवस्तलम् ।  
 बध्नन्तः शिशवः सेतुं सूचयन्ति घनागमम् ॥ १९१ ॥  
 समलो मिश्रगन्धश्च लोहानां मत्स्यसम्प्लवः ।  
 गिरयोऽञ्जनचूर्णाभा वाष्पसरुद्धकन्दराः ॥ १९२ ॥  
 परिवेशश्च दाशिनः कुक्कुटेक्षणसन्निभः ।  
 वृक्षाम्रेष्ठकलासम्प्रा नभस्तल विलोकनम् ॥ १९३ ॥  
 गवामूर्ध्वं रविमेषा शशीव मधुसन्निभः ।  
 मतीन्दुश्च दिवारुद्रकोणे विद्युद्विजृम्भणम् ॥ १९४ ॥  
 ज्यवायश्च भुजङ्गानामधिरोहश्च शाखिषु ।  
 छोदणश्च तृणाम्रेषु न चिराद्दृष्टिकारणम् ॥ १९५ ॥  
 पिपीलिकानां पण्डानामन्तरेण विमर्दनम् ।  
 स्थानादन्यत्र चलनं गवाम् विविधप्लुतम् ॥ १९६ ॥  
 स्तनितम् निशीथिन्यां दिव्या मर्त्यत्र विद्युतः ।  
 दण्डवद्विस्तृद्योतं पौरुष्याच्छीतलो गरत् ॥ १९७ ॥  
 पांसुस्नानं विद्वानां कृता वा तपस्यतु ।  
 वृद्धास्तमपामेन्द्रचार्या मपरिवेशती ॥ १९८ ॥  
 मयूरशुक्लवपुः पातकममानयतां गदा ।  
 त्रपाकुमुमपद्रुतमूर्तिमुपध मन्ध्यायनाः ।

जन्तोश्चिनश्चक्रकृत्तपवराहमीनोपमाः

मभूतपुटमक्षया नियतमानु यच्छन्न्यपः ॥ १९९ ॥

पथ्यन्तेपु सुभाशशाङ्गयवन्तामण्डेक्षनालिद्विपः

स्त्रिम्भा नैकपुटासरज्जलकणा मोषानविच्छेदिनः ।

पाटेन्द्रे मभवा. प्रयान्यवरतः प्राचीश पथाद्भवा

ये मे वारिमुचस्त्रजन्ति नचिरादम्भः मभूतं भुवि ॥ २०० ॥

शनेश्वराद्वा शुक्राद्वा चन्द्रःप्राष्टपि गतमः ।

पञ्चमो नवमो वारिपि शर्नष्टाष्टकरो भवेत् ॥ २०१ ॥

ग्रहाणामुदये पास्ते सङ्गमेवात्र मदक्रमे ।

अयनान्ते च वृत्तान्ते प्रायो वर्षति वारिदः ॥ २०२ ॥

सङ्गमे शशिशुक्रयोस्तथा देवदेवारिपुमन्त्रिणोरापि ।

जीवमोममुतपोद्य सङ्गमे भूरि वारि दिशतीह वारिदः २०३

— ० —

भृगुकुम्भक्षपा श्रेष्ठा जलराशिषु मध्यमाः ।

कार्त्तिकन्यातुल्याः शेषा अधभाःपरिकीर्तिताः ॥ २०४ ॥

अवग्रहग्रहाःसूर्य्यसूर्य्यपुत्रमहीमुताः ।

जलदा भृगुशीताशू मध्यमावपरौ स्मृतौ ॥ २०५ ॥

आधाराधेययोः मंथे साम्भस्त्वं भूरि वारिणः ।

ध्यत्यये जलशोषाय मिश्रता स्वरूपवारिणः ॥ २०६ ॥

चतुर्थो जलराशिश्चेत् स्याद्वा तत्र जलग्रहः ।

चन्द्रभार्गवयोस्तत्र दृष्टिर्वा जलहेतवे ॥ २०७ ॥

आस्पद्वक्कुक्षिकोशेषु मद्योःस्पर्शो जलोदये ।

हृन्मूर्द्धन्नासिकावतः स्पर्शो मन्दजलाय च ॥

शेषाङ्गस्पर्शने विद्याज्जलाभावंविचक्षणः ॥ २०८ ॥



कूपार्कदेशे नक्षत्रचक्रमालिरूप बुद्धिमान् ।

शुक्लेन्दुस्थानदृष्टिभ्यः जलस्थानं विनिर्दिशेत् ॥ २०९ ॥

पद्मम्बुरहिते देशे वेतसःपश्चिमे ततः ।

हस्तैस्त्रिभिर्जलं सार्द्धं पुरुषे दाक्षिणा शिरा ॥ २१० ॥

जम्बूवा उदकाविपिर्हस्तैः शिरापृष्ठा नरद्वये ।

मण्डूकःपुरुषे लोहगन्धिना मृततो जलम् ॥ २११ ॥

जम्बुद्वारमस्य पूर्व्वत्र चल्मीकश्चेत् समीपगः ।

तस्य दाक्षिणपार्श्वत्र सालिलपुरुषद्वये ॥ २१२ ॥

पश्चादुदुम्बरस्याम्भस्त्रिकरैःपुरुषद्वयैः ।

सार्द्धंऽथपुरुषे कृष्णसर्पश्चाश्मा च तादृशः ॥ २१६ ॥

नाकोऽर्यामेनककुम्भस्ततोहस्तत्रये जलम् ।

पश्चाद्विभिर्नरैःसार्द्धं सिसकतायास्तलादथः ॥ २१४ ॥

वल्मीकाचितीनर्गुण्ड्याः दाक्षिणस्यास्त्रिभिःकरैः ।

सपादे पुरुषद्वन्द्वे सालिलं बहुशर्करम् ॥ २१५ ॥

वदर्या यदिपूर्व्वेण वल्मीकःपश्चिमे ततः ।

नरद्वयेन सालिलं स्वेता च गृहगोधिका ॥ २१६ ॥

वदरी सफला सा चेत्ततः स्यात्पश्चिमे जलम् ।

नरद्वये सपादे तु पुरुषे द्वन्द्वभिध्वनिः ॥ २१७ ॥

उदुम्बरःसबिल्वश्चेत्ततो याम्ये करत्रये ।

॥ २१८ ॥

॥ २१९ ॥

सपादे सालिलं याम्या मूषिका पुष्पादृतः ॥ २१९ ॥

विर्भातकस्य याम्येन कान्कुर्ग्यादि समीपगः ।

ततःप्राच्यान्नरैःमार्धे सालिलं नरमम्बुः ॥ २२० ॥

कोविदारस्य चैशान्या वाल्मीकःसकुशो यादे ।  
 तयोर्मध्ये जलं विद्यात् सदाद्धं पुरुषद्वये ॥ २२१ ॥  
 बल्मीकनिचितावसप्त पण्तिमाच्यामनन्तरम् ।  
 पश्चभिः पुरुषैस्तोयं पापाणं कुरुविन्दकः ॥ २२२ ॥  
 सर्वपापमेव वृक्षाणामुर्द्वरोधस्थितो यादे ।  
 अधस्तात् सालिलं तस्य सार्धं नरचतुष्टये ॥ २२३ ॥  
 दक्षिणेन करञ्जस्य काकुस्तस्मात्करत्रये ।  
 याम्ये नरत्रये यत्रारि कच्छपःपुरुषार्धतः ॥ २२४ ॥  
 उत्तरेण मधूकस्य बल्मीकं पश्चिमोत्तरे ।  
 हस्तानं पञ्चकं हित्वा जलमध्याष्टपूरुषैः ॥ २२५ ॥  
 दक्षिणेन सदुर्व्वस्तु बल्मीकस्तिलकस्य चैव ।  
 ततःपतिच्या पुरुषैः पश्चभिः पूर्व्वतःसिरा ॥ २२६ ॥  
 पश्चिमेन कदम्बस्य बल्मीको दक्षिणे ततः ।  
 हस्तवयं परित्यज्य पद्मभिस्तु पुरुषर्ज्जलम् ॥ २२७ ॥  
 तालो वा नारिकेलो वा बल्मीकोपचितस्ततः ।  
 पश्चात् पद्मभिःकुर्य्याम चतुर्भिःपुरुषैःसिरा ॥ २२८ ॥  
 दक्षिणेन कपीतस्य बल्मीकश्चेदुदग्दिशि ।  
 परित्यज्य करान् सप्त सालिलं पुरुषद्वये ॥ २२९ ॥  
 त्रिवृच्छकरपार्दी च लक्ष्मणा नवमालिका ।  
 दन्ती च दृश्यते यत्र नृत्रये याम्यतो जलम् ॥ २३० ॥  
 अमृणा मृणा भूमिः मृणा निस्तृणाधवा ।  
 पादादना वा निनदेद्धनं वा वारि मत्र तु ॥ २३१ ॥  
 सज्जृरिवीमरप्का चेद् यत्र स्याज्जलधर्ज्जिते ।  
 तस्य पश्चिमभागेन सालिलम्पुरुषत्रये ॥ २३२ ॥

स्निग्धाश्च या पादपगुल्मवलयो निश्चिच्छद्रपत्राश्च ततः सिरास्ति ।  
 पद्मे<sup>१</sup> क्षुरोशीरयुतः<sup>२</sup> सगुन्द्रा काशो कुशो वा नलिका नलो वा ॥ २३३ ॥  
 खर्जूरजम्बवर्जुनवेतसाः स्युः क्षीरान्विता वा द्रुमगुल्मवलयः ।  
 यत्रोदधनाभाः शुभपत्रनीलाः स्युर्नक्तमालाश्च ससिन्दुवाराः ॥ २३४ ॥  
 विभोतको वा मदयन्तिको वा यत्रास्ति तस्मिन् पुरुषत्रयेऽम्भः ।  
 स्यात् पर्वतस्योपरि पर्वतेऽन्यः तत्राम्बुमूले पुरुषत्रये वा ॥ २३५ ॥  
 समीपजैः काशकुशैश्च युक्ता नीला च मृद्वत्र सशर्करा च ।  
 तस्यां प्रभूतं सुरसञ्च तोयं कृष्णाथवा यत्र च रक्तमृद्रा ॥ २३६ ॥

कूपः खलो निकेतस्य ग्रामस्य नगरस्य वा ।  
 ऐन्द्रे भर्तृविनाशाय बाह्निकोणे ऽग्निभीतिदः ॥ २३७ ॥  
 नैर्ऋत्ये बलविध्वंसी घायव्ये बहितापदः ।  
 द्वारवेधं परित्यज्य शेषदिक्षु शुभावहः ॥ २३८ ॥  
 हस्तामधानुराधा पुण्यधनिष्ठोत्तराणि रोहिण्यः ।  
 शतभिषजित्यारम्भे कूपानां शस्यते भगणः ॥ २३९ ॥  
 अञ्जनमुस्तौ शीरैः सराजकोशातकामलकचूर्णैः ।  
 कतकझलसमायुक्तौ योगः कूपोदकं शुभयेत् ॥ २४० ॥  
 इत्यधोजलादेशः ॥

—:०:—

होरागतौ दिनकरः परिपूर्णमूर्ति  
 ईष्टः सितेन यदि वा विदशार्चितेन ।  
 नष्टस्य लब्धिमचिराद्विदधातिलाभ  
 स्यान्नोपगमः प्रबलवीर्ययुतः शुभो वा ॥ २४१ ॥  
 स्थिरे विलग्ने यदि वा स्थिरांशे  
 वर्गोत्तमे वापि विलग्नयाते ।

सर्वैव वाच्यं स्थिरमेवं नष्टं

द्रव्यं स्वकीयेन च तद्वृत्तीतम् ॥ २४२ ॥

निर्देश्यमादिमध्यान्ते विलग्नदृष्टिकाणेश्च ।

द्रव्यं द्वारोद्देशे मध्ये भवनावसाने च ॥ २४३ ॥

पूर्णे विधुर्द्यदि विलग्नगतः शुभो वा ।

मृद्धोदये भवति सोम्यविलोकिनस्तु ।

नष्टस्य लाभमचिरात् कुरुते तदानीम्

लाभोपगोऽथ बलवान् न शुभेतरश्चेत् ॥ २४४ ॥

तोये वित्ते विक्रमे पञ्चमे वा पष्टे वा स्यात् खेचरेन्द्रः शुभश्चेत् ।

नष्टं द्रव्यञ्चाद्यु लब्धिं तदानीं ह्युयात्तस्यासन्नदेशे स्थितिश्च ॥ २४५ ॥

मृयादेषा खेचरैः कण्टकस्थैः यद्वा लग्नाक्षीदमीपादभावे ।

मध्यादूर्ध्वैरंशकैर्वा विलग्नग्राह्यन्त्यास्मिन्ननध्वतो योजनश्च २४६

द्रव्यमांशकतश्चौरान् द्रेष्काणिरादिशेत् सुधीः ।

तद्देशकालराशिभ्यो वंशजातिश्च लग्नतः ॥ २४७ ॥

भृगुकुरङ्गक्षपानितुमस्तथा शुभयुता न शुभेतरवोक्षिताः ।

मुपितमर्थचयं विचरन्त्यमी नियतमम्बरमध्यमधिष्ठिताः २४८ ॥

लग्नं प्राप्ताः प्रापयन्ति स्वकाष्टं मेषाद्याश्चेद्राशयः खेचरास्तु ।

सम्बन्धन्ते लग्नमंस्थाः स्वकीयं यातं यद्वा वामराशेश्वरा वा २४९

अर्काद्यंशे विच्युते स्वादिपादशैलेष्टं काङ्क्षानि मह्ययाक्रमेण ।

स्युर्गन्धूतिप्रोशहस्ता वितस्तिर्यदाप्येवं कीर्त्तयेद्दृग्गुणानि २५०

द्रेष्काणः स्याद् यत्स्वरूपो विन्ध्रे

तंस्वाधीशः खेचरो वापि यादृक् ।

वर्णे वर्णे बोष्टिने वा छेत्तौ वा

तुल्यःस्तेनस्तेन निर्देश्य एव ॥ २५१ ॥

इति नष्टलाभादेशः ।



तत्कालिकस्फुटं लग्नं कूर्याद्विज्ञापयं बुधः ।

गोसिंहौ दशभिर्गुण्यावष्टोभमिथुनाष्टमौ ॥ २५२ ॥

सप्तभिश्च तुलामेपौ मृगकन्यौ च पञ्चभिः ।

अनुक्ता राशयःसर्वे गुणनीयाः स्वसङ्ख्यया ॥ २५३ ॥

तत्र स्थितग्रहाणाञ्च गुणकारैर्विवर्द्धयेत् ।

जीवे दश कुजे चाष्टौ शुक्रे सप्त विनिर्दिशेत् ॥ २५४ ॥

रवौ शशिनौ साम्ये च रविपुत्रे च पञ्चभिः ।

तदवस्तविमं राशिं सप्तभिर्गुणयेत्ततः ॥ २५५ ॥

नच देयाश्चरे लग्ने विशोध्याःद्विशरीरके ।

स्थिरेण देयाःनोशोध्या इति व्याचक्षते ऽपरे ॥ २५६ ॥

सम्प्रदायाद्वयं ब्रूमो लग्नद्वेष्काणनिर्णयम् ।

आदौ दद्यात्सजेदन्त्ये मध्येनायं विधिःस्मृतः ॥ २५७ ॥

तत्तद्विधनशेषेण तत्तद्विधनमादिशेत् ।

केचिद्विधनशेषेषु चराशुक्ताविधिं जगुः ॥ २५८ ॥

कलत्रपुत्रमित्रारिभ्रातृणां स्थानसङ्ख्यया ।

एकोनराशयस्तत्र देयास्तत्तत्कारकागमे ॥ २५९ ॥

तदवस्तोदितं राशिं चतुर्धा विनिवेशयेत् ।

दशाष्टसप्तपञ्चास्ते भवन्ति यथाक्रमम् ।

नव देया विशोध्याश्च मत्त्येकं तत्र पूर्ववत् ॥ २६० ॥

वत्सराश्रितवो मासाः पक्षौ चेति पृथक् पृथक्

ज्ञेयाः स्वमानशेषेण प्रथमेऽर्धे राशिके ॥

द्वितीये तिथ्यहोरात्रं तृतीये मण्डले भ-

चतुर्थे जन्मघटिकस्ततो लग्नं प्रसाधयेत् ।

ततो ग्रहं परिज्ञाय नेयं दायदशाफलम् ॥ २६२ ॥

अजमकरतुलाकुलीरकन्यास्थितभगनाश्चतुरङ्गुलीषु पङ्क्त्या ।

इह गणयेदधिरुद्वर्गराशौ मभृति भवे नवमर्षकं हि यावत् २६३

यामस्य पूर्वभागश्चेद् विलोमात्पञ्चराशिषु ।

क्रमात् पञ्चषु चान्तश्चेद् यामस्तस्यार्द्धतोऽपरे ॥ २६४ ॥

पादं द्विगुणितं लोकयुक्तछायाविशोधितम् ।

भाजकस्थेन शुद्धार्के भाजिते घाटिकादयः ॥ २६५ ॥

तत्रार्कभुक्तिं निक्षिप्य लग्नभुक्तिं विशोधयेत् ।

अशोध्यनीलनीतिभ्यः क्रमेणाभ्यस्य भाजयेत् ॥ २६६ ॥

वर्त्तमानस्य लग्नस्य सिद्धभोगविलिप्तिभिः ।

लब्धं भागादिकं तच्च सवर्णाङ्गुल कोविदः ॥ २६७ ॥

अन्तकेन विभज्याप्तमृतशेषं चतुर्गुणम् ।

तेनैव भाजयित्वाथ लब्धं पादो विधीयते ॥ २६८ ॥

भूयोभ्यामवशादेतत् साधयेद्देवचिन्तकः ।

भक्ष्याकारविकल्पाभ्यामूहस्तत्र विधीयताम् ॥ २६९ ॥

इति नष्टकादेशः ।

—०००—

यादिकण्टकवांस्तिनःशुभाःसूर्य्यादिर्वैकादशवेदमगा विजग्रात् ।

घनवद्गृहमादिशेत्तदानीं द्वारं स्वादिशि ध्रुवं वदेद्विधिः ॥ २७० ॥

यस्मिन् भागे वेदमनः सन्ति मौम्याः

तत्तद्द्रव्यं संश्रयस्तत्र वार्यम् ।

यस्मिन् पापाः खेचरास्तत्र भागे

शल्यस्योक्तः संश्रयः मश्रकाळे ॥ २७१ ॥

धिष्णे समग्रेऽप्युदये विलम्बे विनिर्गते चन्द्रमसापि शून्यः ।

माप्तिर्निखातस्य भयं तदानीं कृतेऽपि यत्रे द्रविणस्य चैव ॥७२॥

दशमे द्विबुकेऽथ पञ्चमे दुश्चिक्वे नवमे तथोदये ।

यदि सन्ति शुभग्रहास्तदानीम् ध्रुवमत्र द्रविणन्न नश्यति दूरतः २७३

इति निधानादेशः ।

—000—

संकीर्णकादेशमिमं यथावद् गुरूपदेशेन नरो विदित्वा ।

नरेन्द्रवाङ्म्यमुपैति भूयः सर्व्वेण लोकेन च पूजितः स्यात् २७४

इति संकीर्णादेशो नाम विंशोऽध्यायः ।

—:0:0:0:—

इत्यनवमदर्शनस्थविरस्य कृतौ देवज्ञकामधेन्या

मादेशप्रकरणं नाम द्वितीयम् ।

—000—

एकविंशोऽध्यायः ।

—\*—

वशिष्टपूर्वाः प्रथमे महर्षयो वितस मङ्गल्यविधानमृचिरे ।

ततः समादादभिसङ्गशंसनं प्रणीयते किञ्चिदिहोपयोगवत् १

याम्यायनं कुलीरादि मकराद्युत्तरायनम् ।

शुभकर्म सुविज्ञेयमुत्तरायनमुत्तमम् ॥ २ ॥

शुभेन युक्ता करणेन तिथ्या चन्द्रेण योगेन दिनेन तारा ।

ग्रहैर्नभिन्ना न युता च पापैरुत्पातशून्या च शुभेषु पूज्या ॥३॥

कृत्तिकादीनि चत्वारि बुधवारादिषु क्रमात् ।

भानि यान्यमृतं योगं शुभं सिद्धिस्वसाधकम् ॥ ४ ॥

भानी भानुश्चन्द्रमाश्चन्द्रवारे भौमे दश्रं बोधने चानुराधः ।

जीवो जीवे रेवती शुक्रवारे रोहिण्यर्को सिद्धियोगो निसर्गात् ५

मूलं हरिरूपान्तर्गते कृत्तिका च पुनर्वसुः ।

भाग्यः स्वातिश्च सिद्धत्वं भानुवारादिषु व्रजेत् ॥ ६ ॥

शुके नन्दा बुधे भद्रा भूमिजे च जया तिथिः ।

शनौ रिक्ता गुरी पूर्णा सिद्धियोगयुता भवेत् ॥ ७ ॥

सूरारवारयोर्नन्दा तिथिर्भद्रेन्दुशुक्रयोः ।

बुधे जया च रिक्तेज्ये शनौ पूर्णामृताह्वया ॥ ८ ॥

कदाचिदेकम्यवना हि बह्विभिरान्यमूलाशततारकाणाम् ।

नन्दा च मन्दारदिनेशवारे चैद्योगमाप्ता स वराख्ययोगः ॥९॥

रवौ हरिश्चन्द्रदिने दिने भं

भौमे च मूलश्च भगं बुधेऽहि ।

उपान्त्यभं जीवदिने च शुक्रं

स्वातिस्तथार्को शिखिभं शुभं स्यात् ॥ १० ॥

शुकेज्यशुभचान्द्रीणामशीनेन्दोर्दिनं शुभम् ।

एतेषामेव षट्त्वर्गो दर्शनञ्च सदा शुभम् ॥ ११ ॥

ध्रुवनक्षत्रमुद्गद्रष्टुं रोहिणी चोत्तरत्रयम् ।

अभिषेकपुरारम्भमभृतीन्यत्र कारयेत् ॥ १२ ॥

उग्राणि त्रीणि पृथ्वाणि भरणी पैत्रकारकम् ।

विषाग्निशत्रुपातश्च शाठ्याद्यश्चात्र कारयेत् ॥ १३ ॥

अश्विनीहस्तपुष्पाणि लघु तत्र विचारयेत् ।

शिल्पोपवधिधानानि भूपालङ्कारकादिकम् ॥ १४ ॥



मृदुवर्गोऽनुराधा च चित्रापौष्णेन्दुभानि च ।

सुरसहितवस्त्राद्यं मित्रताञ्चात्र योजयेत् ॥ १५ ॥

विशाखा कृत्तिका चैव मृदुर्ताक्षणाक्रिया हिता ।

श्रवणादित्रयं वायुरादिसं चरकर्मणि ॥ १६ ॥

कुट्यर्पाद्वे शुभकरःस्थिरपौष्टिकानि

धर्म्यक्रिया द्विजहितानि च बालवारुणे ।

सम्प्रीतिमित्रकरणानि च कौलवारुणे

सौभाग्यसंशयपदानि च तैतिलारुणे ॥ १७ ॥

पिपीजगृहाश्रयजागरजे वणिजे ध्रुवकार्यवणिग्युतानि ।

हि विष्टिकृतं विदधाति शुभं परधातविषादिषु सिद्धिकरम् १८

कार्यं पौष्टिकमौषधानि शकुनौ मूलानि मन्त्राणि वा

कार्यार्पणं चतुष्पदे सुरगुरुदेशश्च राज्यानि च ।

नि स्थावरजङ्गमानि हरणं दौर्भाग्यकम्पाण्यतः

स्तुत्रे शुभदृष्टिपुष्टिकरणं माङ्गल्यसिद्धिक्रिया ॥ १९ ॥

पुत्तराणि श्रवणन्धनिष्ठा प्रजापतिस्तिष्यसराब्धिभानि ।

वर्ननान्येषु विधेयमूर्ध्वरोहोचितं कार्यमशेषमाहुः ॥ २० ॥

चित्राश्विनी मृगशिरश्च पुनर्वसुश्च

ज्येष्ठान्सहस्त्युपवनान्युपमित्रभश्च ।

तीर्थद्वमुखान्युचितमत्र विभक्तिमित्र-

प्रस्थानमङ्गलकृपीक्रयविक्रयाद्यम् ॥ २१ ॥

मया विशाखा भरणी च मूलं पूर्वत्रयम्पन्नगकृत्तिके च ।

अधोमुखं प्रोक्तमिदं प्रशस्तमधोमुखं कार्यमशेषमेव ॥ २२ ॥

अजमकरतुलाभृत्कर्कटाःपार्श्ववक्ता

युवातिमिथुनमीनान्युन्मुखाः 'कौर्षिकश्च ।

वृषभकलशमिहा वृश्चिकश्चोर्ध्ववक्ता  
 विविधविधिषु युक्ता योजयेद्दृष्टिग्रम ॥ २३ ॥  
 प्रमुक्तमस्तिनक्षत्रं काक्षितं रंजितं क्रमान् ।  
 ऊर्ध्वतीर्यगधोवक्तं भवनं कल्पितं परं ॥ २४ ॥  
 रुद्रादिभिप्रपितृवामववारिभानि  
 विश्वाभिजित् कमलजन्मविशाग्रभानि ।  
 शक्रौषधीशवरुणार्यमभाग्यभानि  
 एतानि पञ्चदश मन्त्रि दिवा मुहूर्ताः ॥ २५ ॥  
 इति दिवामुहूर्ताः ।

—○—

निशार्यभोषान्यहोत्रमियाधि  
 यमाग्निवेधः शशिभादिनिष्ठाः ।  
 कृष्णार्कचिन्नानिलभान्यमूर्तिः  
 निशामुहूर्ताः कथिताः क्रमेण ॥ २६ ॥  
 इति निशामुहूर्तम् ।

—○—

मुहूर्ते तावत्तादीनां द्वयं द्वयमुदीरितम् ।  
 अनुकूलविधितस्य चन्द्रनक्षत्रद्वये ॥ २७ ॥  
 गोविता भार्गवः सोमधान्द्रो मन्दो रुद्रः कुजः ।  
 शारे पर पञ्चमग्नेषां भुक्तिः माद्वेदं घटी ॥ २८ ॥  
 इति कालहोरा ।

—○—

एव तादी निधनान्द्रमनः यन्मृति कल्पदेव ।  
 वासुदेवोदयस्तवहोरादिपदः कल्प ॥ २९ ॥

नरःसुर्गी मृतमनुष्टो बालश्च ज्वरितो नृपः ।  
भेषार्तःशुभिनःकामी निद्रालुःरमिकःशशी ॥ ३० ॥  
इति चन्द्रायस्था ।

—0—

अवस्था शशिनःपाष्टिर्नक्षत्रे नादिकावशात् ।  
तत्र मेषादिमंशाःस्युः पञ्चपञ्चकलाः क्रमात् ॥ ३१ ॥  
स्थानभ्रष्टस्तपोगिण्यः परनारीरथःक्रमात् ।  
गुरुर्नागाधिरुद्धश्च क्रियाःस्युर्मेषपञ्चके ॥ ३२ ॥  
मिहामनस्थितो राजा मन्त्रिभिः सहितःशशी ।  
रिपुहारी च सेनानीगुणा वृषभपञ्चके ॥ ३३ ॥  
माणदत्ता शिरश्छेत्ता पाणिपादनिकुन्तकः ।  
बन्धको देवरोपीच दशा मिथुनपञ्चके ॥ ३४ ॥  
राजा च देवाध्यायी च स्वापी धर्मस्थितःशशी ।  
धर्मकर्त्ता च पञ्चेताः क्रियाःस्युः कर्कपञ्चके ॥ ३५ ॥  
साध्वससम्भवश्चन्द्रो निधिजन्मातुरागतः ।  
वायव्ययुक्तोवसञ्चारी क्रियाःस्युःसिंहपञ्चके ॥ ३६ ॥  
श्वरासः पतितस्यानादेशान्तरगतोऽलसः ।  
दिशन्त्युचितवित्तञ्च गुणाःस्त्रीपञ्चके क्रमात् ॥ ३७ ॥  
आस्थानस्थो भवेच्चन्द्रो मन्त्रिभिःसह मन्त्रयेत् ।  
परराष्ट्रगतो द्वेपी गजहस्तौलिपञ्चके ॥ ३८ ॥  
समन्त्री युद्धभीरुश्च भयार्तो विप्रभोजकः ।  
कृशानुपतितश्चेति क्रियाःवृश्चिकपञ्चके ॥ ३९ ॥  
शुभारसस्थश्चान्यत्र विचरन् नरमांसभुक् ।  
कुदारसहितश्चन्द्रो गुणाःस्युःचापपञ्चके ॥ ४० ॥

१ बालार्थः । २ संज्ञायुः । ३ गुरोर्नागिसाधिरुद्धश्च । ४  
पितृविस्तश्च । ५ चरराष्ट्रा । ६ घोषा । ७ नारामांसभुक् ।

विवाहिविभ्रमश्चन्द्रः स्त्रीभिः क्रीडागतस्ततः ।  
 दूते रतो महाराजः दुःखी मकरपञ्चके ॥ ४१ ॥  
 शेते रिपुर्नृपःसेव्यः समित्रं क्षितिपस्ततः ।  
 ध्यानकं मुनिभिःसार्द्धं सजानिघटपञ्चके ॥ ४२ ॥  
 सुमृष्टानासनश्चन्द्रः प्रवासभयबिह्वलः ।  
 दाता नृसविकल्पस्थः क्रियाःस्युर्मौनपञ्चके ॥ ४३ ॥  
 एवं चन्द्रगुणास्तेषु शुभेषु शुभमाचरेत् ।  
 सर्वदोषाः विनश्यन्ति विशेषनाशनाविधौ ॥ ४४ ॥  
 मशकाले च चन्द्रोऽयं शुभो यदि शुभप्रदः ।  
 इत्येवं शशिनःषोष्ट्वहस्पतिमते दशा ॥ ४५ ॥  
 नाटोचन्द्रःस्वोच्चे भवति च दीप्तःस्वस्थःस्वगृहे सुहृद्गृहे ।  
 मुदितःभानुःशुभवर्गस्थः शक्ता स्यादव्यक्तरश्मिश्च ॥ ४६ ॥  
 विकलो रविलुप्तकरो ग्रहाभिभूतःप्रपीडितश्चैव ।  
 पादयुतश्चैव खलो नीचो भीतः समाख्यातः ॥ ४७ ॥  
 शालमल्ये कुङ्कुमान्नेस्त्रिकटुकसहितैर्दाधिकान्नेःकपित्थे  
 रक्तैर्मर्क्तैः कदम्बे घृतगुणसहितैः क्षीरभक्तैश्च निम्बे ॥  
 अस्वर्थे पीतभक्तैर्घृतविंदलधनैर्नक्तमाले वटारुये  
 लुण्णान्नेःपूतिमांसैः प्रभृतिरविदिनादर्चयेदिष्टु नायान् ॥ ४८ ॥  
 सीमन्तपुंसचननामाविधानमौल  
 विद्योपनीतकृपिर्वाजलंवाग्रहश्च ।  
 राजाभिषेकनववेश्मपुरप्रवेश  
 श्राद्धक्रियाःऋतुभुजाम्प्रतिमाप्रतिष्ठा ॥ ४९ ॥  
 एतेषां सविता देवः प्रभायोगः प्रभास्ततः ।  
 ततःप्राह्णे च मध्याह्ने कर्त्तव्यः शुभकाङ्क्षिभिः ॥ ५० ॥

अङ्कुरार्पणमाधानं विवाहः शिष्टभोजनम् ।  
 एतेषां चन्द्रमा देवः कर्त्तव्यस्तु ततो निशि ॥ ५१ ॥  
 पूर्वार्द्धे यापराद्धे वा स्नानञ्च श्रुतिवेषनम् ।  
 केचिदाहुर्दिवारात्रावभिषेकविधिं विदुः ॥ ५२ ॥  
 यात्रावस्त्रचिकित्साद्यः दिवा रात्रौ च सम्मतः ।  
 तत्र तत्रोचितस्थाने न विशेषविधिर्यदि ॥ ५३ ॥  
 कन्यानां वरणे चैव तथा पुंसवनेऽपि च ।  
 सीमन्ते बालभुक्तौ च मूढशुक्रो न दोषकृत् ॥ ५४ ॥  
 मासि कृत्सेषु कार्येषु गूढत्वे जीवशुक्रयोः ।  
 नदोषकृत्तदामासलक्षणं बलवद्यतः ॥ ५५ ॥  
 मङ्गलानां हि सर्वेषामङ्कुरार्पणमादितः ।  
 विधेयं विधिवत्तस्मात्तदत्र प्रतिपद्यते ॥ ५६ ॥  
 अङ्कुरार्पणमिच्छान्ति मङ्गल्यारम्भतःपुरा ।  
 तृतीये पञ्चमे वापि सप्तमे नवमेऽहि वा ॥ ५७ ॥  
 श्रेयो विधातुरनुकूलादिने शुभानां  
 वारेषु दोषराहितेषु शुभे विलम्बे ।  
 तारापतौ बालिनि पश्यति भार्गवोऽयं  
 बीजार्पणं मिलितबन्धुजनैर्विधेयम् ॥ ५८ ॥  
 अभ्युपपन्नदुर्वाभिर्युक्तपादाः शरावकाः ।  
 विशुष्कगोशकृच्चूर्णसिकतापूरिताःशुभाः ॥ ५९ ॥  
 अध्मानशङ्खगाहितासितभूरिभेरीं  
 ध्यात्वा श्रियं भगवती भवने कृताह्वये ।  
 सीरप्लुतानि च वपेत्तिलमासकादि-  
 बीजानि पूर्वकथितेषु शरावकेषु ॥ ६० ॥

पिपीलिकाद्यैरिह कीटजातेरुपदुरुता वा यदि नोपरुद्धा ।  
 शुष्काश्च ताम्ब्राः कुटिला विरूपा धीजाङ्कुरा विघ्नभयं विदध्युः ६१  
 शीतलाह्लादिना दीर्घपत्रपुत्रसमाकुलाः ।  
 अङ्कुराः सिद्धिदातारो भवन्ति कुटिलेतराः ॥ ६२ ॥  
 अभितःस्थापयेत्माङ्गः साक्षिणे भाविशर्मणः ।  
 तृणाङ्कुरशरावस्तु सर्व्वमङ्गलमण्डले ॥ ६३ ॥  
 इति सामान्यविधिर्नामएकविंशोऽध्यायः ।

### द्वाविंशोऽध्यायः ।

—०००—

अनभिज्ञातदेशस्य घपस्य न हि पुष्कलम् ।  
 अतःप्रवक्ष्ये संज्ञेपादोपनिश्चयलक्षणम् ॥ १ ॥  
 द्विदैवताद्यैरुद्भिः क्रमेण  
 चतुश्चतुर्भिर्मिहिरादिवाराः ।  
 एकैकशः सम्मिलिता भवन्ति  
 वियोगविद्वेशमृता मृताख्याः ॥ २ ॥  
 अर्कादिवाराश्शरवेदशैलनागेन्दुरामद्वितिथिप्रयुक्ताः ।  
 द्विदैवतान्साजपुरन्दरार्घ्यं सौरीज्यवह्निश्रायिणोविनाशः ३  
 वाराःशनिप्रभृतयःप्रतिलोमवृक्षा  
 पीष्णादिभिः सहगतास्तु चतुश्चतुर्भिः ।  
 योगाःक्रमेण गदिताः स्थिरवर्द्धमान  
 वार्ष्ण्यव्ययमतङ्गजमौपलानि ॥ ४ ॥  
 पीयूषशूलनामा च सिद्धिःकाकोऽय मृत्युकः ।  
 उत्पातो लम्बकः कम्पो नित्रञ्छत्रश्च मुद्गरः ॥ ५ ॥

पञ्च श्रीरामकः केतुर्वाणः काकोद्गमना ।  
 पुषःकाण्ड्य २१२३वाप्यानन्दयोगेन दर्शितः ।  
 अष्टविंशति गोमाः स्युः स्वनामगणस्तनम् ॥ ६ ॥  
 भोगार्कनामोर्म्य धम्महृया स्वातनःपरम ।  
 क्रमेण नाम गणहृया स्युनकष्टक एव न ॥ ७ ॥  
 गराया स्वादृक्तनामात्यज्जविंशज्ज पोट्टम ।  
 गण एव नटगाराया गण पञ्च वतुर्दशम् ॥ ८ ॥  
 सुभापेष्टितनःपान्महाकष्टकदृणम् ।  
 भट्टादृजनतुविंशमष्टमथेतिमग्रपम् ॥ ९ ॥  
 श्रीरामार्गवताराद्यं गणसं नरमम भम् ।  
 व्याधि क्रमादपगतमितिदोषद्वयं भवेत् ॥ १० ॥  
 गण्डनं दशम पष्टं विशती शानितारकात् ।  
 एकादशं पञ्चमश्च परियो पक्कराहुत ॥ ११ ॥  
 अतीतवारा मिहिरादयस्ते  
 त्रिमह्युणान्मण्डलतो विशोध्यः ।  
 तत्रान्तिमाद्या धनरूपमीनाः  
 काणा अनन्धा इतराश्च ताराः ॥ १२ ॥  
 सप्तमाग्पश्चिमःसप्त सौम्ययाम्यश्च राजयः ।  
 समन्तात् कोष्टचके स्याद् भगनःकार्तिकादिकः ॥ १३ ॥  
 ग्रहाःकुराःशुभावाथ यद्रेकायामवर्त्तिनः ।  
 तद्रेकाभिमुखी तारा महाशूलेति विश्रुताः ॥ १४ ॥  
 दृपसिंहालिकुम्भानामर्के पञ्चमभागगे ।  
 पडाशीति मुखं नाम सभागःशुभकर्मनुत् ॥ १५ ॥  
 श्रीमत्सुबोधाचार्येण सन्दर्भोऽयं प्रकाशितः ।

सुविचार्यं ततः कार्यमारभेत विचक्षणः ॥ १६ ॥

विशाखादित्रयं याम्यशशङ्कःशङ्करो मघा ।

तिथयःशल्वेदार्का निन्दिता रविवासरे ॥ १७ ॥

विशाखादिद्वयं बहिराप्यादिद्वितयं मघा ।

तिथयश्चाङ्गरुद्राख्याः नेष्टा वारे हिमत्वयः ॥ १८ ॥

विष्णुवारुणदेवेन्द्रवासवानकपालिनः ।

शराद्रिछिद्रदिक्मह्ययाःतिथयो न शुभाः कुजे ॥ १९ ॥

वसुधमभयमूलान्साजर्भश्चान्द्रिवारः

तिथिभिरभिदेशाग्निद्वेकैश्चावयोगः ।

जलोधशशभगार्द्रारोहिणीभैर्युतो वा

तिथिभिर्ऋतुनवाष्टौऋत्युतो जीववारः ॥ २० ॥

पुष्यादिभत्रयं शुक्रो विशाखादिद्वय विधिः ।

दिक्छिद्राद्रिद्विनागाख्याः स्वास्तिथयो न शुभाःसिते ॥ २१ ॥

आर्यमादित्रयं पूषा श्रवणाप्यपुनर्वसुः ।

तिथयःशलनागाङ्गरुद्राख्या न शनौ शुभाः ॥ २२ ॥

इत्यवयोगः ।

भानुभानुजभौमानां वारवर्गाश्च पापकाः ।

तेषां तु शुभदृष्टस्य भानोर्वारो न दृष्यते ॥ २३ ॥

पद्मेदनागाङ्गदशाष्टभानुविकृद्श्रभान्वब्धिकराह्वयाश्च ।

विदधुरेतास्तिथयोऽग्निभीतिं क्रमेण मेपादिगते खरांशौ ॥ २४ ॥

मान्वादिवारेषु कृशानुचित्राब्रह्मान्तकार्द्राश्रवणान्तयुक्ताः ।

वाणाक्षिपूर्णे चलकामपटीभुजङ्गमाख्यास्तिथयो विपाख्याः ॥ २५ ॥

इति विषयोगः ।

—०—



चतुर्थीं नवमीं चैव तथैवाय चतुर्दशी ।

श्रीणि रिक्ता दिनान्येवं पक्षयोर्वर्ज्येद् युधः ॥ २६ ॥

चतुर्नवचतुर्दश्याश्चादिमध्यान्ततत्समाः ।

कलास्तत्कालिका रिक्ता भयदा माणहारिणी ॥ २७ ॥

इति रिक्ता ।

—०—

तोयर्क्षमाद्यया युक्तमनुराधा द्वितीयया ।

व्युत्तराश्च तृतीयायां पक्षम्यां वह्निपैतृभे ॥ २८ ॥

सप्तम्यां हस्तमूले द्वे अष्टम्यां पूर्वभद्रभम् ।

दशम्यां रोहिणीञ्चैव द्वादश्यां सूर्यतारका ॥ २९ ॥

विश्वदेवं त्रयोदश्यां वधनक्षत्रमिष्यते ।

शुभकर्मात्र कुर्वाणः पण्मासान्मृत्युमाप्नुयात् ॥ ३० ॥

इति वधयोगः ।

—०—

शून्ये रोहिणीदश्रभे द्वे विश्वे चित्रा कृत्तिका माघवे स्युः ।

मासे चादितिर्भे हि शून्यं स्यादाषाढे वा समं भाग्यभञ्ज ॥ ३१ ॥

षाढे श्रावणे शून्ययोगः शून्ये रेवतीश्रभे भाद्रपादे ।

तु पूर्वाभाद्रपादाश्विनेये मासे वोर्जे कृत्तिका चन्द्रभञ्ज ॥ ३२ ॥

विशाखोत्तरभाद्रपादसहैव पौषे शिवभानुभे द्वे ।

तु मूलश्रवणे च शून्ये ज्येष्ठाभरण्यां च तपस्यमासे ॥ ३३ ॥

इति मासशून्यम् ॥

—०—

१ वह्निपैतृभेः । २ सूर्यतारका । ३ मन्वमाप्नुयात् ।

( १६७ )

चैत्रादिषु सिते पक्षे तिथयः प्रथमादयः ।

कृष्णे क्रमाद् द्वितीयाद्या द्वादशा यान्ति शून्यताम् ॥ ३४ ॥

इति तिथिशून्यम् ।

— ० —

कुम्भश्च मत्स्यं वृषभं यमश्च वस्ते कुमारीमथ वृश्चिकञ्च ।

तुलान्धनुः कर्कटकञ्च नक्रं सिंहश्च चैत्रादिषु शून्यमाहुः ॥ ३५ ॥

इति लग्नशून्यम् ।

— १० —

भानुस्वितस्तार्क्ष्यं शशिरामबाह्विपद्मद्विपद्मद्विगुणाश्च ताराः ।

कानश्च बाह्विष्यगाद्विपद्मकाः सम्पूर्णनेत्राः स्फुरयान्यथोऽन्धाः ॥ ३६ ॥

इत्यस्ययोगः ।

— १० —

एते विष्टिर्दिवाष्टम्पां पौर्णमास्यां तथा तिथौ ।

एकादश्यां चतुर्ध्याञ्च विष्टिः पौर्णमास्यां ॥ ३७ ॥

कृष्णे विष्टिश्चतुर्दश्यां मत्स्यम्पां पूर्वभागगा ।

दशम्पाञ्च हतीपायां विष्टिः स्यादपरार्द्धगा ॥ ३८ ॥

घुजाष्टमी सिते पक्षे गार्जशुद्ध मितेनरे ।

विष्टिस्तावकान्तिकाहस्तु तिथौ यामादिशेषगाः ॥ ३९ ॥

इदमे हन्ति ग्राहकाविनिविष्टोद्दिशान्तिथिः ।

पालनीयो नमो नागो नैव नागी नत्रा पुनः ॥ ४० ॥

इति विष्टिः ।

— ११ —

एतान्तरात्रामप्योद्दिग्देष्टा चैव विदूष्यरा ।

मया वेन्द्रादिगितेरे पापाः मानान्पथो दत्त ॥ ४१ ॥

( १८८ )

व्याघ्रानःपरित्यो वत्तं व्यातिपातोऽय वैश्रुतिः ।  
गण्डातिगण्डशृङ्गानि विष्कम्भो नव पापिनः ॥ ४३ ॥  
इति पापनचतुष्टयम् ।

—:०:—

आद्यंशको हस्तघनिष्ठपोक्ष द्वितीयपादःशिवसर्प्यो  
उपान्तमाशोर्ध्वयोस्तृतीयं मूले भरण्यां दिनमृत्युः  
इति दिनमृत्युः ।

—:०:—

चरेषु सप्तमं भानोः स्थिरराशिषु पञ्चमम् ।  
उभयोर्नवमं भागं पडाशीति मुखं विदुः ॥ ४४ ॥  
इति पडाशीतिमुखम् ।

—:०००:—

रविस्थितर्षादशमे च सप्तमे त्रिसप्तके पञ्चदशे च भे शर्श  
रविस्थितर्षे न सप्तमंशकस्थितः करोति तापं कमलापतेरा  
स्थिते भानुस्थितान्द्रे चतुर्थे धूमकेतुकः ।  
परिधिन्नवमे धिष्णे पद्मविंशे व्यातिपातकः ॥ ४५ ॥  
इति सप्तसूट्यदोषः ।

—:०००:—

स्फुटे धिनिक्षिपद्धानोर्नागहर्मधनम्बुधः ।  
चन्द्रे सूरसामिद्विर्भासे धनुरसायनम् ॥ ४७ ॥  
बौधे ज्ञानदयशाक्रे शौक्रे रोगक्षयाश्रयम् ।  
राहौज्ञानशुभाभयम् ॥ ४८ ॥

विशुद्धमण्डलादेते चन्द्रस्फुटसमा यदि ।

रश्मिदोषांश्च यांस्तेषु शुभकर्मणि नाचरेत् ॥ ४९ ॥

इति रश्मिदोषः ।

—०—

वामेऽक्षिण मृगशीर्षञ्च दक्षिणेऽक्षणि हृद्रभम् ।

पृच्छे च मूलं मत्स्यस्य लिखेदन्यानि पार्श्वयोः ॥ ५० ॥

अन्योन्याभिमुखर्क्षस्थौ यदि भानुनिशाकरी ।

तन्नक्षत्रयुगं वेधो न तत्र शुभमाचरेत् ॥ ५१ ॥

त्रिशत्त्रिशत्कला भानोः सङ्क्रान्तावभितस्सजेत् ।

पञ्च पञ्च दिनान्येव जीवेन्मृदे समन्ततः ॥ ५२ ॥

चिरं मुह्यति चेच्छुक्रः सप्तभान्यभितस्सजेत् ।

गुरोः सप्तमराशिस्थस्त्राजः शुक्रस्तु मूढवत् ॥ ५३ ॥

त्रिशिखं पूर्वतः शूलं त्रयं पश्चात्त्रिदण्डकम् ।

लिखेन्द्रोकाष्टकान्तीर्यक् तत्र भानुस्थकारकम् ॥ ५४ ॥

मध्यमस्य त्रिशूलस्य मध्येऽन्यस्याथ सव्यतः ।

गणयेन्नच शूलस्यास्तारा नेष्टा पराःशुभाः ॥ ५५ ॥

इति सूर्यशूलम् ।

—०००—

अर्द्धचन्द्राकृतिं कृत्वा तत्र कोष्ठश्च मध्यमे ।

त्रिशूलं त्रिशिखं तेषां मध्यःपार्श्वद्वये ततः ॥ ५६ ॥

त्रिंस्त्रीन् विन्दुन् विलिख्यात्र मध्यशूलस्य मध्यमे ।

न्यस्यार्कस्थितमं सव्याद् गणं शूलगतं सजेत् ॥ ५७ ॥

इति चन्द्रशूलम् ।

—०—

नतप्रतारकातुन्यातिभिर्ग्रेष ममागता ।  
 तादिनं इतकाग्याप्यं न तत्र शुभमाचरेत् ॥ ५८ ॥  
 रविन्दुस्फुटयोगार्हा चतुर्दां तत्र निक्षिपेत् ।  
 मियं दानं जयं दीपं नराभिस्तानि मानयेत् ॥  
 यत्नेकमापे शुन्यं स्याद्वर्जनीयं हि तदिनम् ॥ ५९ ॥

इति चतुर्दोषः ।

—०००—

रविन्दुस्फुटयोगार्हा सप्तधा विनिवेशयेत् ।  
 मानं चापं घनं रूपं दानं देयं नैयानिति ॥ ६० ॥  
 संयोज्य सारसम्भक्ते शुन्यं यादे विवर्जयेत् ।  
 एकमप्यत्र शुन्यं चेन्न तत्र शुभमाचरेत् ॥ ६१ ॥

इति सप्तदोषः ।

—०००—

ताराग्रहस्य वैकस्य विभक्ते भवनद्वये ।  
 तिष्ठतश्चन्द्रसूर्यौ चेद्व्यतिपातःसराशिरः ॥ ६२ ॥  
 स्फुटे कमलिनीबन्धौ नीलजन्मधनं क्षिपेत् ।  
 धूमस्फुटःसविशेषः समचक्राद्विशोधितः ॥ ६३ ॥  
 व्यतिपातो भवेत् सोऽपि नागलोकसमायुतः ।  
 परिवेश्यो भवेदेपः पुनश्चक्राद्विशोधितः ॥ ६४ ॥  
 भवेदिन्द्रधनुस्तत्र निक्षिपेन्नगतोऽटकम् ।  
 सकेतुर्नागपुत्राङ्गे क्षिपेन्निर्घातको मतः ॥ ६५ ॥  
 सैचनागकुलैर्युक्तं परिघः परिकीर्तितः ।  
 नागलोकयुतः सोऽपि बाह्यादण्डोऽभ्युदीरितः ॥ ६६ ॥

इत्यष्टमदोषः ।

—०००—

सच ज्ञानधनायुक्तः प्रथमोऽर्कस्फुटो भवेत् ।  
 चन्द्रस्फुटमपि एते चाष्टौ दोषाय कल्पिताः ॥ ६७ ॥  
 भौमाच्छोभ्या भवेयुश्चेत् सिंहस्याष्टादशांशकाः ।  
 तद्युक्ततारकं रक्तस्फुटाख्यं न शुभावहम् ॥ ६८ ॥  
 तत्तद्वारे सप्तारभ्य भुञ्जीत क्रमशो ग्रहाः ।  
 कलाश्चतस्रःपादोनं प्रत्येकं प्रतिवासरम् ॥ ६९ ॥  
 तेषु सौम्यो गुरुःसीरी क्रमादर्द्धमहारकः ।  
 यमदण्डश्च गुलिकस्तेषां भुक्तिं विवर्जयेत् ॥ ७० ॥

इत्यर्द्धप्रहारयमदण्डगुटिकाः ।

—०००—

नमवरनगनांगी वायुकाया नगज्ञा  
 नरफलननगनारी दायरेखा नराणाम् ।  
 घटचटनटचाटी नीरवारानिरत्रं  
 नयनृपमपतोयं वैरिनागा इति स्युः ॥ ७१ ॥  
 सङ्ख्याकलानन्तुरगादिभानामेतासु भाटीषु गतासु तत्र ।  
 कलाश्चतस्रो विषनामधेयाः कुर्याद्विषञ्चात्र शुभं न कुर्यात् ७२  
 इति नक्षत्रविषघटिका ।

—०००—

कन्याजमीनधनुषां प्रथमो भुजङ्गो  
 गोसिंहतौलिघटमध्यम एव गृहः ।  
 गुग्मालिकार्किककरान्सगतौ वराह-  
 स्यंशान् वदन्ति विषमत्र शुभं न कुर्यात् ॥ ७३ ॥  
 इति लग्नविषघटिका ।

—०००—

विना द्वितीयां दशमीं पक्षयोरुभयोरपि ।

शुभाः स्युस्तिथयः सर्वाः पक्षच्छिद्राहया इति ॥ ७४ ॥

इति पक्षच्छिद्रः ।

—०००—

यस्मिन्नास्सर्कसंक्रान्तिः संक्रान्तिद्वयमेव वा ।

संसर्पादस्पती मासौ श्रुत्युक्तौ शुभर्वाज्जतो ॥ ७५ ॥

इति वज्ज्यमासम् ।

—०००—

पञ्चमे भवने सूर्याद्रश्मिकूपः प्रतिष्ठितः ।

तस्मिन्नाचरितं कर्म स्वामिनाशाय वर्त्तते ॥ ७६ ॥

रविन्दुयोगश्चक्रार्द्धं व्यतिपातोऽथ वैधृतिः ।

चक्रे तु मैत्रपर्यन्तं कथ्यते सर्पमस्तकम् ॥

ग्रहोऽस्तमेति यत्रर्क्षे तन्मासैः शुध्यति त्रिभिः ॥ ७७ ॥

इति रश्मिकूपः ।

—०००—

घटिकाद्वयमृक्षान्ते मासान्ते च दिनत्रयम् ।

ग्रहणे सप्त चाहानि वर्णान्ते पक्षमुखजेत् ॥ ७८ ॥

दिग्दाहधूमपरिवेशशिवाकृतादौ

सन्ध्याघनस्तनितविग्रहशक्रचापे ।

देवोत्सवादिषु च राजमृतौ हिमान्धे

नैवाचरन्ति शुभकर्मविधिं विधिज्ञाः ॥ ७९ ॥

जन्मार्शाद् दशमं कर्म षोडशं घातमादिशेत् ।

अष्टादशं समुदयं गर्भमेकोनविंशतम् ॥ ८० ॥

प्रयोर्विंशच्च वै नाशं पञ्चविंशश्च मानमम् ।  
 एतानि परिपुञ्जन्ते मर्त्यत्र शुभकर्मणि ॥ ८१ ॥  
 जन्मकर्माष्टमेषाणां मित्रमिन्दुर्न दोषकृत् ।  
 कृप्यादी योजयेदेतत् मर्त्य बहुगुणे मति ॥ ८२ ॥  
 दग्धमालिङ्गितं धूम्रं नक्षत्रं परिवर्जयेत् ।  
 ग्रहविग्रहवक्त्रेभ्यः मुक्तः सन्मासतः शुभम् ॥ ८३ ॥

इत्यन्तदोषम् ।

—०००—

धिपणाधिष्टिताद्राशेः द्वादशं षष्ठमष्टमम् ।  
 भयनं शीतगे याते शकटः कैश्चिदिष्यते ॥ ८४ ॥  
 उच्यते शकटः कैश्चिज्जीवस्थानान्निशाकरे ।  
 हित्योद्यस्वमुहवक्षेत्रं पृथार्थारिष्ययक्षगे ॥ ८५ ॥  
 चन्द्रे गुरोररिवधौ व्ययराशिषाते  
 जीवोपभुक्तनवभागसमांशकस्थे ।  
 योगो हि नाम शकटो वधवन्धदः स्यात्  
 पूर्णस्तदा तदशुभक्षयदश्च एव ॥ ८६ ॥

इति शकटयोगः ।

—०—

अवविषवधयोगाः वन्धनं कण्टकाख्यो  
 दिनमृतिशकटाख्यो ज्वालिका ज्वालिकाग्नेः ।  
 कुहदिनगुलिकाख्या विष्टिसंक्रान्तिरिक्ता  
 दिनकरशशिशूला वन्धभाः शून्यलघ्नम् ॥ ८७ ॥  
 सर्पमूर्द्धा व्यतीपातो वैधृतिः मूर्यदूषणम् ।  
 इतयोगश्च नक्षत्रलग्नयोर्विपलिप्तिका ॥ ८८ ॥



पङ्क्तिविंशतिरिमे दोषाः दोषेषु बलवत्तराः ।

अवश्यं परिहर्तव्याः सर्वमङ्गलकर्मणि ॥ ८९ ॥

इति पङ्क्तिविंशति दोषनाम ।

ये दोषास्तिथिनक्षत्रवारराशिग्रहोद्भवाः ।

ते जीवदृष्टाः क्षीयन्ते मुनिनाभारसैन्यवत् ॥ ९० ॥

करणञ्च ततस्तारा तिथिहोरां ग्रहोदयः ।

ग्रहाश्चेति बलीपङ्क्त्या पादद्वय्या बलप्रदाः ॥ ९१ ॥

स्ववर्गस्थाः बलाढ्याश्च शुभाः केन्द्रत्रिकोणगाः ।

सम्पूर्णदर्शनाः सौम्याः दृष्टिदोषविनाशकाः ॥ ९२ ॥

दुर्बला बहवो दोषा बलिभिः कतिचिद् गुणैः ।

हन्यन्ते योजयेत्तस्मादल्पदोषगुणाधिकम् ॥ ९३ ॥

एषु सर्वेषु दोषेषु शुभकर्म नचाचरेत् ।

पराभिन्नारकर्मदौ दोषाः सर्वेऽपि सिद्धिदाः ॥ ९४ ॥

इति दोषप्रवादः ।

इति दोषशुद्धिविधानं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ।

त्रयोविंशोऽध्यायः ।

अतः परं गर्भदशाविधानं प्रणीयते तत्र च मन्दगृहीतम् ।

आमेवनं पुंमवनं तथैव मीमन्तरुर्माणि यथाक्रमेण ॥ १ ॥

उपचये नरगाशेममाश्रिते

हरिणलक्ष्मणि मीमानिरीक्षिते ।

मृगदशाम्प्रतिमासमृतुसर्वं

किल भवेद् दिवि शास्त्रविदो विदुः ॥ २ ॥

चित्रादित्यन्श्विश्वेभ्यो नक्षत्रेषु त्रिषु त्रिषु ।

स्वसृत्पुर्धननाशश्च दुःखं पतिवधः क्रमात् ॥ ३ ॥

अनुक्तास्तारकाःसर्वा योपितां मथमार्तवे ।

स्वभर्तृवन्धुमित्राणां मन्दा नन्दनहेतवः ॥ ४ ॥

ऋतुस्रावो यदि स्वापे भोगिनी कुलटागतौ ।

आसने मुखिनी नारी भर्तुर्मरणदा स्थिता ॥ ५ ॥

ऋतुरक्ते जपावर्णे पुत्रिणी धनिनी धने ।

असिते दुःखमाग्नारी धूम्रे भाग्यचिर्वाञ्जिता ॥ ६ ॥

निम्बपर्णभुजङ्गत्वक्श्लेष्मातकदलान्वितः ।

वराङ्गं धूपधेन्वारी रजःपतनकाद्गोक्षणी ॥ ७ ॥

उपचयभवनेन्दौ जीवसौम्यमदृष्टे

स्वपति महिमहामा राजमित्रं कुजेन ।

रमयति कितवं सा भार्गवेन प्रहृष्टा

भृतकामिनमुतेन स्यात् समस्तैश्च वेद्या ॥ ८ ॥

ह्रीरर्हस्तानुराधा च स्वातिः पौष्णा च वारुणा ।

श्रीण्युत्तराणि मूलश्च रोहिणी चोत्तमा स्मृता ॥ ९ ॥

चित्रादितीन्द्रवस्तिप्यास्तुरगश्चेनिमध्यमाः ।

जन्मत्रयममायुक्ताः शेषाःशेषे विनिन्दिताः ॥ १० ॥

अष्टमी पञ्चोत्तराभिर्वाञ्जितास्त्रययः शुभाः ।

चरःश्रेष्ठःस्थिरःस्वामी युक्तः दृष्टःशुभवदः ॥ ११ ॥

शेषे मशम्नाः मौम्यानां शार्ङ्गणो दयोदयः ।

दशमात्मजयोः शुक्रश्चन्द्रो रश्मे सुषो धने ॥ १२ ॥

स्वांशकं वा स्वराशिं वा सिताकौ यशुपाश्रितौ ।  
 त्रिकोणस्थौ बली जीवो योगोऽयं परमो मतः ॥ १३ ॥  
 पुत्रार्थिनी पिवेत् क्षीरं श्रीमूलं शबटाङ्कुरम् ।  
 तद्रसत्रासिदद्याच्च नरस्त्रीपुटयोः क्रमात् ॥ १४ ॥  
 वसुधां न स्पृशेत्पद्भ्यां न स्थायात्तद्दिने सदा ।  
 अस्त्रीयादोपधे जीर्णे सक्षीरं घृतपेशलम् ॥ १५ ॥

स्त्रीणामृतुर्भवति षोडशवासराणि  
 तत्रादितस्तु परिहृत्य निशाश्चतस्रः ।  
 युग्मासु रात्रिषु नरं विपमासु पुत्री  
 'मिच्छन्निसेवनविधिं विदधीत धीमान् ॥ १६ ॥

गर्भदोषहरंक्षीरे कतकार्स्तिपिवेद्रथः ।  
 गर्भो न तिष्ठेद्यस्याःसा दध्ना बन्धवारजो लिहेत् ॥ १७ ॥  
 रक्तेऽधिके स्त्री पुरुषस्तु शुंके नपुंसकं श्रोणितशुल्कसाम्ये ।  
 यस्मादतः शुंक्रविवृद्धिहेतोः कन्दोर्पिकद्रव्यरसं निसेव्य ॥ १८ ॥  
 स्रग्गन्धधूपाम्बरभूषिताङ्गो नाध्मानरूपः क्षुधितो न चापि ।  
 नारीमृतुस्नानविभूषिताङ्गी पतिश्च सद्रामपुटारमेतः ॥ १९ ॥

इति गर्भदानम् ।

—०००—

मासे तृतीये शशिवृद्धिपक्षे त्रिथौ मशस्ते मरुतौ विशेषात् ।  
 चन्द्रेऽनुकूले कुजमीयमानुवारेषु मत्पुंमनं विधेयम् ॥ २० ॥  
 सौम्ये मयापादकमाद्रपादपुष्येऽयमूनादिनि विष्णुदम्नाः ।  
 बुधस्तुलाद्याश्चरुचापमीनानिहोदयाःपुंमने मशम्नाः ॥ २१ ॥  
 अष्टमस्याःप्रराःमर्त्ये नेष्टा पुंमने बुधः ।

रविमन्दकुजाक्रान्तं मृगाङ्कं सप्तमं सजेत् ।  
 चिवाहयात्रामासादकार्ये पुंसवनेऽपि च ॥ २२ ॥  
 कुष्टी लग्नगते रवी स्थितिमुते स्यात् पित्तरोगान्वितो  
 पातार्तो दिनकृत्सुतेन शशिना क्षीणेन याति सयम् ।  
 शनो चन्द्रमुतेन शुद्धवपुषा शुकेण भाग्यान्वितो  
 दीर्घायुस्वरुणेन्दुना च गुरुणा यज्वायशोस्त्रमदः ॥ २३ ॥  
 पङ्कजगन्धारगेयाश्च वीणावेषुस्वनाः शुभाः ।  
 शङ्खतुर्प्यनिनादाश्च हिताः पुंसवने सदा ॥ २४ ॥  
 स्थापयेत् सलिलैर्गाङ्गैः सामुद्रैरपि तीर्थजैः ।  
 पुण्याद्देवादनिर्योपैः समन्वैरभिषेचयेत् ॥ २५ ॥  
 शीमुन्यप्रोधमूलानि रक्तस्वेतेन तन्तुना ।  
 कटीसूत्रवदावसां दध्यादापुत्रजन्मनः ॥ २६ ॥  
 घट्वा गले पुष्करवीजमालामीषानमन्त्राहरणेन सार्द्धम् ।  
 तस्मिन् दिने सा गुरुगर्भवसा रसा विधेया पुरुषैः सहास्रैः २७  
 जह्याद्विरुद्धमशनं ददमर्तुसङ्गं  
 सन्ध्यादिनानि सुरसचवनप्रयाणम् ।  
 शय्यामृतप्रसवया गमया च सार्द्धं  
 नारी ततः प्रभृतिसिन्धुसमागमञ्च ॥ २८ ॥  
 अपुत्रिणी वा या नारी मायो वा मृतपुत्रिणी ।  
 बिधिरस्ता हितं न स्याद् विशेषाद् गर्भरसणे ॥ २९ ॥  
 इति पुंसयनावधिः ।

मामे षष्ठेऽष्टमे वा बलिनि तदधिपे शीतगौ चेट्टरेष्टे  
 पुष्पामर्से प्रयाते नरभवननर्वाशोदये गार्भजीणाम् ।

कुर्यात् सीमन्तकर्म त्रिदशपतिगुरौ केन्द्रगे  
 पापान्मन्यायविद्वद् सहजभवनगे गर्भनिष्पादन  
 प्रजापतैन्दवादि सपुण्यहस्तोत्तरत्रये ।  
 पौष्णवासवयोरिन्दुः शुभःसीमन्तकर्मणि ॥ ३१ ॥  
 त्रिषयःशोभनाश्छिद्ररिक्ताविष्टिविर्जिताः ।  
 शुभग्रहाणां कल्याणवारवर्गोदयोदयः ॥ ३२ ॥  
 भद्रकर्मशुभांशेन्दोर्छिन्नस्थानां सितेज्ययोः ।  
 पापात्मनामदृष्टश्च शुभःसीमन्तकर्मणि ॥ ३३ ॥  
 यानि पुंसवनोक्तानि विधानानि विशेषतः ।  
 तानि सर्वानि निपुणः कुर्यात् सीमन्तकर्मणि  
 इति सीमन्ताविधानम् ।

—०००—

नवग्रहान् क्रमेणैव सर्पपैःसाप्ततैर्छित्वेव ।  
 अर्चयेद्धूममालाद्यैः प्रसवेरिष्टमन्दिरे ॥ ३५ ॥  
 आढरूपकजं मूलं पर्णं वापम्फणोद्भवम् ।  
 नाभेरधःसमालिम्पेव प्रसूते प्रमदासुखम् ॥ ३६ ॥  
 लाङ्गल्याःकाकमाच्याःवा मूलं लिम्पेव सकाञ्जिकम्  
 प्रसूते मूढगर्भापि नारीसहजमायुना ॥ ३७ ॥  
 इति प्रसूतविधानम् ।

—०००—

इति गर्भदशाविधानं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ।

चतुर्विंशोऽध्यायः ।

श्रीकौमारदशाविधानमधुना संक्षेपतः कीर्तयते --

सञ्जातस्य विधिःशिशुग्रहवलिर्वालाभिधानक्रिया ।  
 वेधःकर्णयुगस्य निष्क्रमविधिर्गेहात्ततः मासनं  
 सौरश्चेति वयःक्रमेण विधयस्सप्तस्य सन्दर्शिताः ॥ १ ॥  
 कुमारग्रहनाशाय बालारिष्टजयाय च ।  
 ग्रहाणां सम्प्रसादाय जातकर्म विधीयते ॥ २ ॥  
 जातकर्मविधिं प्राहुः कुमारे जातमात्रके ।  
 मास्त्राभिकर्त्तनस्तानादथवा स्तनपानतः ॥ ३ ॥  
 त्रिष्वतीतेषु कालेषु शुभयोगे शुभोदये ।  
 जातकर्म ततःकुर्वादायुःश्रीदृढिहेतवे ॥ ४ ॥  
 ततः शुचिस्नानविभूषिताङ्गः प्रमोदवान् मङ्गलवादवादैः ।  
 आनन्दितः शङ्खमृदङ्गनादैः कलामिवेन्दोस्तनयं निरीक्ष्य ॥ ५ ॥  
 दूर्वांसतमश्रुतधूपदीपैर्नत्वा ततोरिष्टग्रहात्मघानम् ।  
 तद्दान्यपश्चोर्ध्वगतः कुमारमाघ्राय शीर्षे जपमारभेत ॥ ६ ॥  
 लग्नायाहं ददामि त्वां तदह्ने तन्निशे ततः ।  
 सोऽप्यहोरात्रकालाय सोऽर्द्धमासाय दास्यते ॥ ७ ॥  
 सम्पूर्णाय मासाय समर्तुभ्यः प्रदास्यति ।  
 संवत्सराय ते दद्युरसावन्दशताय च ॥ ८ ॥  
 तत्तुभ्यमभयं दद्यादित्येवमभयं वदन् ।  
 माङ्मुखो मूर्ध्नि हेमाम्भः शीकरैरभिषिञ्चतु ॥ ९ ॥  
 खट्वारोहञ्च कर्त्तव्यो द्वादशे दशमेऽथवा ।  
 पौढशेवापि दिवसे द्वात्रिंशे वापि जन्मतः ॥ १० ॥  
 बालैः सेव्या वचासाज्या सदुग्धावाथ तैलयुक् ।  
 याष्टिकां सङ्ख्यपुष्पिं वा घालः क्षीरान्वितां पिबेत् ॥ ११ ॥  
 बाष्पमम्यद्रसापुर्वलं श्रीक्ष प्रवर्द्धते ।  
 वचाज्याग्निशिखावाशा धुण्डी कृष्णा निशागदम् ॥

सप्तमिसेन्ययं बालं मातर्म्येधाकरं लिखेत् ॥ १२ ॥

इति जातकर्मविधिः ।

—०००—

अथ जातदिने वत्सं गृही गृह्णाति पद्मिनी  
गात्रोद्वेगा निराहारा लालाग्रीवाविवर्चनम् ॥ १३ ॥  
तद्येष्टितमिदन्तस्य मन्त्राणाञ्च बलिं हरेत् ।  
मत्स्यमांससुराभक्तगन्धस्रग्दीपधूपितैः ॥ १४ ॥  
लिम्पेत्तद्वनकीलान्ध मञ्जिष्ठातालचन्दनैः ।  
महिषाक्षेण धूपञ्च द्विरात्रे भीषणी ग्रही ॥ १५ ॥  
तद्येष्टाकाशनिःस्वासौ गात्रसङ्कोचनं मुहुः ।  
साजमूत्रैर्लिपेत्कृष्णा सेव्यापामार्गचन्दनैः ॥ १६ ॥  
गोशृङ्गदन्तकेशैस्तु धूपयेत्पूर्ववद्वलिम् ।  
ग्रही त्रिरात्रे घण्टाली तद्येष्टाक्रन्दनं मुहुः ॥ १७ ॥  
जृम्भनं स्तनितत्रासो गात्रोद्वेगमरोचकम् ।  
केशराज्जनगोहस्तिदन्तसाजपयो लिपेत् ॥ १८ ॥  
नखराजीं निम्बदलैर्धूपयेच्च बलिं हरेत् ।  
ग्रही चतुर्थीं काकोली गात्रोद्वेगः प्ररोदनम् ॥  
फेणोद्गारो दिशादृष्टिं कुल्माषैः सर्पपैर्बलिः ॥ १९ ॥  
गजदन्ताहिनिर्मोकावाजीमूत्रैः प्रलेपयेत् ।  
प्रदूकारितुं ग्रही पृष्ठी त्रासो मोहमरोदनम् ॥ २० ॥  
निराहारोऽङ्गविक्षेपो हरोन्मत्तादिकावलिम् ।  
राजीगुग्गलुकुष्ठेभदन्ताज्यैर्धूपलेपने ॥ २१ ॥  
मुक्तकेशी ग्रही बालं दिने गृह्णाति सप्तमे ।

१ क २ । सासपैर्बलिः ।

नादःप्ररोदनं काशःपृतिगन्धश्च जृम्भणम् ॥ २२ ॥  
 धूपो व्याघ्रनखैर्लेपो वचामूत्रत्वगामयैः ।  
 त्रिदण्डी चाष्टमी जिह्वा चालनं त्रासरोदनम् ॥ २३ ॥  
 दिशानिरीक्षणे देयो मत्स्पादिः सर्व्वतो बलिः  
 वचालमुनसिद्वार्थद्दिग्गुभिर्धूपलेपने ॥ २४ ॥  
 महामहेशी नवमी तच्चेष्टा त्रासरोदनम् ।  
 रुद्रेननोर्ध्वनिःश्वासौ स्वमुष्टिद्वयत्वादनम् ॥ २५ ॥  
 वक्रचन्दन कुण्डोग्रा सर्पपैर्लेपयेच्छिद्यम् ।  
 कपिरोमनखैर्धूपदशमी रोदनी ग्रही ॥ २६ ॥  
 तच्चेष्टा रोदनं शश्वत् सुबन्धो नीलवर्णता ।  
 धूपो निम्ब्रेण कुण्डोग्रारानीसर्जरसैर्लेपेत् ॥ २७ ॥  
 बलिश्च निर्दरेष्ट्राजाकुल्मापचरकोदनैः ।  
 यावन्नयोदशाहं स्यादेवं धूपादिका क्रिया ॥ २८ ॥  
 गृह्णाति मापिकं वत्सं पूतनासकुणी गृही ।  
 काकवद्रोदनं स्वासो गृध्रगन्धोऽग्निमीलनम् ॥ २९ ॥  
 रक्तमूत्रश्च कृच्छ्रेण गोदन्तनखधूपनम् ।  
 पीतवस्त्रं दिशेद्रक्तं स्रग्गन्धं तैलदीपनम् ॥ ३० ॥  
 त्रिविधं पायसं मद्यं तिलं मांसं चतुर्विधम् ।  
 करजापो यमदिशि सप्ताहं तैर्वलिं हरेत् ॥ ३१ ॥  
 द्विमासिकश्च मकुटा वपुःपीतश्च शीतलम् ।  
 स्नानपानं न रोचेत् तच्छुद्धिं मुखशोषणम् ॥ ३२ ॥  
 श्रीवाचि वृत्तनिष्पन्दाः पायसं तिलतण्डुलम् ।  
 अपूपमोदनं दीपं पुष्पगन्धांशुकानि च ॥ ३३ ॥  
 कृष्णानि दीपयेत्तस्य दीपं तैलेन सर्व्वतः ।  
 धूपपेक्षिम्बपत्रैस्तु कुशुम्भलमुनीयुतैः ॥ ३४ ॥  
 तृतीया गोमुखी तस्याश्चेष्टा निद्रा मरोदनम् ।



गोगन्धो मधुगन्धो वा विन्मूत्रश्रवणं तथा ॥ ३५ ॥

जपाभियङ्गु पललं कुलमापं शाकमोदनम् ।

क्षीरञ्च पिण्डकं दीपं दत्त्वा प्राच्यं बलिं हरेत् ॥ ३६ ॥

मध्याह्ने पञ्चपत्रेण स्नानं धूप्येत सर्पपैः ।

चतुर्थी पिङ्गला गात्रशोषणं दारुणो रवः ॥ ३७ ॥

विश्रम्भेन पयःपानम्पूतिगन्धः सिता तनुः ।

भुजस्य कम्पनं तस्याश्चिकित्सा न विधीयते ॥ ३८ ॥

पञ्चमी लवना गात्रसादनं मुखशोषणम् ।

श्रद्धया पायसम्पानं पीतवर्णं प्ररोदनम् ।

मत्स्यमांशान्नशाकाद्यैः पिष्टभेदैर्बलिं हरेत् ॥ ३९ ॥

मध्याह्ने दक्षिणाशयां पण्मासे पङ्कजी ग्रही ।

तच्चेष्टारोदनं कुक्षिशूलनं विक्रमस्वराः ॥ ४० ॥

शिखिकुक्कुटमेपाणां मांसं सक्तुकुलत्थकम् ।

मांसोदनं सुरापुष्पगन्धादिस्तैर्बलिं हरेत् ॥ ४१ ॥

शीतला सप्तमे मासे 'निराहारोऽद्रमाटनम् ।

दन्तखाद्याद्यति गन्धः समापात्रसुरातिलैः ॥ ४२ ॥

पद्मादिपुष्पकुलमापपिष्टशाकैर्बलिं हरेत् ।

अष्टमे यमुनामोहस्तनितं मुखशोषणम् ॥ ४३ ॥

स्फोटिकाःसर्पपाकारास्मर्च्यगात्रेषु कम्पनम् ।

चिकित्सा नच कर्त्तव्या नवमी कुम्भकर्णिका ॥ ४४ ॥

अश्रद्धया पयःपानं तच्छार्दिदारुणो ज्वरः ।

रोदनं पाटलो गन्धी मांसं मत्स्यसुरापयः ॥ ४५ ॥

कुलमापमञ्चं पललं गन्धपुष्पञ्च दापयेत् ।

ऐशानीं दिशमाश्रित मध्याह्ने बलिमाहरेत् ॥ ४६ ॥

तापसी दशमे मासे निराहारोऽक्षिमलिनम् ।  
 उद्वेदनश्च गात्राणां पीत्तं रक्तमथोदनम् ॥ ४७ ॥  
 घण्टा पताका पिष्टोत्था मत्स्यमांससुरासवम् ।  
 सौम्यायां दिशि मध्याह्ने बलिमेभिःसमाहरेत् ॥ ४८ ॥  
 बलिमेकादेशे मासे ग्रही गृह्णाति राक्षसी ।  
 तच्चिह्नं नेत्रयोरन्यं तस्य नैव चिकित्सितम् ॥ ४९ ॥  
 चपला द्वादशे मासे वासःस्वासश्च चेष्टितम् ।  
 कुल्मापपुष्पदग्धान्नतिलचूर्णविधानवित् ॥ ५० ॥  
 माहेन्द्रदिशि मध्याह्ने सप्तरात्रि बलिं हरेत् ।  
 एताःस्युर्मांसिकं ग्राह्यं पूतनापदपूर्वकात् ॥ ५१ ॥  
 द्वितीये वत्सरे बालं ग्रही गृह्णाति यातना ।  
 पतनं रोदनं दाहो निराहारोऽक्षिमीलनम् ॥ ५२ ॥  
 मत्स्यमांसं तिलं मद्यं गुलं स बोलिका दधि ।  
 कुल्मापलाजागन्धादिस्तैः प्राच्यां बलिमाहरेत् ॥ ५३ ॥  
 स्नानं पञ्चदलैर्धूपं केशगोदन्तगोष्ठुरैः ।  
 तृतीये वत्सरे बालं ग्रही गृह्णाति रोदनी ॥ ५४ ॥  
 विन्मूवसक्तसंमिश्रज्वरो हस्तस्य कम्पनम् ।  
 भरोदनं मुहुर्गात्रं पद्मकेशरसन्निभम् ॥ ५५ ॥  
 गुलोदनं तिलं पूषं कुल्मापं स्विन्नफल् गृपम् ।  
 दधिसवतुफलं लाजा प्रतिमाशालिपिष्टजा ॥ ५६ ॥  
 एभिःस पुष्पगन्धाद्यैः प्राच्यां दिशि बलिं हरेत् ।  
 स्नापयेत् पञ्चपदैस्तु धूपैराजीफणित्वचा ॥ ५७ ॥  
 चतुर्थे चटकासोमो ज्वरःसर्व्वाङ्गसादनम् ।  
 अवीक्षणं मन्दाहारो वामपादस्य कम्पनम् ॥ ५८ ॥

तिललाजासकुलपाप मत्स्यमांससुरादधि ।

मतिमां फलकस्याञ्च कौबेर्या दिशि दापयेत् ॥ ६९ ॥

स्नानं पञ्चदलैर्धूपः पिञ्जेन सुररोमभिः ।

चञ्चला पञ्चमे वर्षे ज्वरस्त्रासोऽङ्गसादनम् ॥ ७० ॥

घालस्य तिलकृष्णात्रैः कालेऽनुक्ते बलिं निशि ।

धूपयेन् मेघशृङ्गेण स्नानं स्यात् पञ्चपत्रयुक् ॥ ७१ ॥

पलासो दुम्बरास्वत्यवटविल्वदलं हितम् ।

धावती वत्सरे पष्ठे वैवर्ण्यं मुसशोषणम् ॥ ७२ ॥

उद्वेजनं बहुमूत्रस्रवणं गात्रसादनम् ।

तिलोद्भवसुरामत्स्यमांसैः पक्कसुरादधि ॥ ७३ ॥

ऋसरं पायसञ्चैभिः सप्तरात्रिं बलिं हरेत् ।

स्नानं पञ्चदलैर्धूपो लघुनीकेशरादिभिः ॥ ७४ ॥

सप्तेम यमुनाच्छादिनाना होरोऽङ्गसादनम् ।

मत्स्यं मांसं सुरासक्तुऋसरम्पायसं दधि ॥ ७५ ॥

एभिः स बोलिकापूपैस्त्रिरात्रिं च हरेद्बलिं ।

स्नानं पञ्चदलैर्धूपो गोशृङ्गसुररोमभिः ॥ ७६ ॥

जाते चेदष्टमे वर्षे निराहारः प्रकोपनम् ।

मत्स्यमांसं दधि क्षौद्रं घृतान्नं पायसं पयः ॥ ७७ ॥

एतैश्च ऋसरापूपैर्बलिं दत्वा र्द्धरात्रतः ।

चत्वरस्ते तिलैः कुण्डे पञ्चाहममुना हुनेत् ॥ ७८ ॥

कुष्माण्डिनी भगवती रजनी समुदिताधुना ।

ज्ञापयति मुञ्चदहं सरवालकान् गच्छ ॥ ७९ ॥

राजी निम्बदलैर्धूपः कालिनी नवमी ग्रही ।

तच्चेष्टा गर्जनं त्रासो बाह्योरस्फोटः ॥ ८० ॥

ॐ मुञ्चपञ्चदहं नमः

नेन पूर्ववदबुधा कुर्यात् स्नानं सधूपनम् ।  
 तामे कलहंसी स्यादाहोऽङ्गकृशता ज्वरः ॥ ७२ ॥  
 बोलिकापूपदध्यन्नैः पञ्चरात्रि वलि हरेत् ।  
 लेपयेत्तं वचाकुष्ठलथुनेः सर्पपान्वितः ॥ ७३ ॥  
 धूपं निम्बदलैः कुर्यात् सगोरोमगजद्विजैः ।  
 एकादशे देवदूती हासः पानाशनं बहु ।  
 विकारा बहवोऽङ्गानां निसं बलहीनधावनम् ॥ ७४ ॥  
 यामिषामीति विन्मूत्रस्रवणं स्वष्टहे क्षणम् ।  
 गात्रोद्देगोऽक्षिरोगश्च फ्रीडनं निष्टुरं वचः ॥ ७५ ॥  
 कोद्रवान्नं लाजदोषि कुल्मापपूपबोलिकाः ।  
 पक्वं मांसं स्विन्नमत्स्यं मद्यं पुष्पं हयारिजम् ॥ ७६ ॥  
 घलिः स्यात् कुंकुमादयैः स्यात् स्नापनं पञ्चमात्रिकम् ।  
 धूपयेत्तगरोपेतैर्महिषासनखामयैः ॥ ७७ ॥  
 बालिका द्वादशे वर्षे श्वासो नयनयोर्गदः ।  
 काकारवश्च तच्चेष्टा शाककुल्मापसक्तवः ॥ ७८ ॥  
 बोलिकामोदकापूपसक्तुलाजपयोधृताः ।  
 गुलं पक्वं मत्स्यमांसं त्रिरात्रं तैर्वलि हरेत् ॥ ७९ ॥  
 राजिनिम्बदलैर्धूपो वायसी च त्रयोदशे ।  
 तच्चेष्टा मुखवाघाङ्गं सादनं मुखशोषणम् ॥ ८० ॥  
 रक्ताग्नगन्धमालाद्यैर्वलिः पञ्चदलैः श्रवः ।  
 राजीनिम्बदलैर्धूपो यक्षिणी च चतुर्दशे ॥ ८१ ॥  
 शूलनं प्वरदाहौ च पिवेद्याभ्यञ्जेत् घृतम् ।  
 शाल्योदनं सुरामांसमत्स्यकुल्मापपायसैः ॥ ८२ ॥  
 सलाजकपरिर्दधान्मध्याह्ने त्रिदिनं घलिम् ।  
 स्नानं पञ्चदलैः कुर्यान्मुञ्चका स्यात् त्रिपञ्चके ॥ ८३ ॥

तच्चेष्टाष्टकश्रवःशश्वत् कुर्यान्नात्र चिकित्सितम् ।  
 वानरी गोदशो भूमी वादो निद्रा सदा ज्वरः ॥ ८४ ॥  
 पापसं केवलं पृषं कुल्मापं क्रपरं घुरा ।  
 एतैःसफलगुपैःकुष्ठैः मदोपे त्रिदिनं बलिः ॥ ८५ ॥  
 स्नानं पञ्चपत्रेण धूपनं चन्दनेन च ।  
 पद्मगन्धीसप्तदीशे गात्रोद्बेगःप्ररोदनम् ॥ ८६ ॥  
 मुञ्चामीतिवचोहासः स्नापयेत् पञ्चपत्रकैः ।  
 कुल्मापक्रपरापृषतिलापेष्टान्नफलगुपैः ॥ ८७ ॥  
 सलाजदधिभिःप्राच्यां मध्याह्ने त्रिदिनं बलिः ।  
 धूपेनवाजगोशृङ्गैः कुमारी बालिका ततः ॥ ८८ ॥  
 पूर्व्याञ्च वर्षिका ग्राह्यं कुमारीपदपूर्विका ।  
 तच्चेष्टा वमनं स्वाशो निराहारोऽङ्गसादनम् ॥ ८९ ॥  
 नास्ति तस्य चिकित्सैवं प्रोक्ता बालग्रहाःपृथक् ।  
 ओंचामुण्डे सावरीकण्टनकेशी भगवति ह्रीर्द्वं ॥ ९० ॥  
 मुञ्च रक्षां कुरुकुरुर्बलिं गृह्णफट् ।

बालग्रहेषु बलिदानकृतेष्वमन्त्रः ।

— \* —

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च स्कन्दो वैश्रवणस्तथा ।  
 रक्षन्तु त्वरितं बालं मुञ्चयन्तु कुमारकम् ॥ ९१ ॥  
 नीराञ्जनाय बलिकर्मविधौ स्मृतोऽतोऽयम् ।

ह्रीकुप्पाण्डकारिणं दूषणा

भगवती चामुण्डेओमुञ्च ॥

दहसरबालकान् गच्छ गच्छ

होमतिलाविभिरत्रैःकरोतु मन्त्री ॥

चामुण्डे नमोऽहिन्येषु ओर्ग्रीदुष्टग्रहान्द्वं तत्र ।

गच्छन्तु गुप्ताङ्गका यत्रस्थानकुरुकुरु रुद्रो ज्ञापयति ॥

स्यान्मर्त्यकर्मक्रयञ्चवरोभिषेके ॥ चण्डो मरुणार्चनलो  
 यिर्निर्घातान्नःमनामार्द्धं शशीवचण्डम् ॥ हुंफट्  
 शिरोऽन्तो मनुष्येष्टन्यादृवान्प्रदान् कृतस्रजपादिकर्म ॥  
 तारालुयुग्ममुदकं शिर एभिरभ्रैः  
 शक्तिघ्नता च शिशुना चयनी शशाङ्के ।  
 अर्द्धेन्दुर्कैर्यदिरपोवदनैः परीत—  
 चक्रं तदाद्यु शिशुगेदनमुत्तारिणोति ॥ ९२ ॥

इति बालग्रहपिधिः ।

ग्राहणे द्वादशे सात्रो दशमेऽहनि जन्मतः ।  
 वैश्यस्तु षोडशे शूद्रो द्वात्रिंशे नाम कारयेत् ॥ ९३ ॥  
 उत्तराशुश्रविष्ठायां रेवंतीहस्तयोरपि ।  
 मूलवारुणिपुष्येषु श्रवणादिस्तयोरपि ॥ ९४ ॥  
 रोहिणीस्वातिमैत्रेषु सोत्तस्रव नाम कारयेत् ।  
 उक्तावधिव्यतिक्रान्ती सदाभ्रमासनेन वा ॥ ९५ ॥  
 विदोपास्तिथयःशस्ताः सौम्यवारोदयादयः ।  
 द्वादशस्थानगा नेष्टाः सर्वे स्युर्नामकर्मणि ॥ ९६ ॥  
 राशयस्तु स्थिरश्रेष्ठाः द्विस्वभावाः शुभैर्युताः ।  
 शिष्टास्तु मयुभाश्चापि नेष्टाःस्युर्नामकर्मणि ॥ ९७ ॥  
 त्रिषडायगताः पापाश्चन्द्रो लग्नगतःशुभः ।  
 शुक्रो भवो गुरुःकेन्द्रे व्ययं शुद्धञ्च शोभनम् ॥ ९८ ॥  
 मेपादिपदसु युगलोकधनं जयाग्नि  
 रामद्विकाश्चरगताः कथिताः क्रमेण ।  
 काद्यास्तुलादिषु च पञ्चसु पञ्चवर्गाः  
 याद्या भवन्ति लिपयश्चरमे च राशौ ॥ ९९ ॥

रागगन्धोपताराय मारभ्यासिःसरःकुरुः ।  
 गोपाकुरुकुटिम्यायकुट्टापीतासरःक्रमः ॥ १०० ॥  
 भस्मिन्पादिषु विज्ञेयः स्वरान्तो रवनीयुजो ।  
 कनटतपादावर्गाःकृतभृगुवृषजोवभानुपुषाणाप ।  
 दाशिनो पाया वर्गाः स्वरास्त्रकारादयोर्कऽस्य ॥ १०१ ॥

सर्ग्यादिमध्यान्तगली प्रिकी ती  
 स्त्रीष्पीजरीस्तौ च गणाः क्रमात्ते ।  
 भूस्वर्गनन्द्राम्बुविवस्वदामि  
 याव्यम्वराख्याश्च तथा स्युरष्टौ ॥ १०२ ॥

शुभाःस्युःस्थिरराशीनां सितिचन्द्रार्कवायवः ।  
 चराणाश्चैव राशीनां द्योसमुद्राम्बरानिलाः ।  
 शोभनाः द्विस्वभावानामिन्दुक्षितिनभोनलः ॥ १०३ ॥  
 मदनक्षत्रराशीनामक्षरैश्च गणैरपि ।  
 सुहृन्नामाक्षरं प्राये युग्माक्षरसमाह्वयम् ॥ १०४ ॥  
 इदं विधानमुद्दष्टं गीतेऽपि श्लोकबन्धने ।  
 वीरनाम्नि च यन्त्रे च मित्रेऽपि च विशेषतः ॥ १०५ ॥  
 बालिशं भूषयेत् प्राज्ञो बल्यैः कटिदामभिः ।  
 अष्टाविंशे दिने चाथ द्वात्रिंशे वापि जन्मतः ॥ १०६ ॥  
 इति नामविधिः ।

- १ कर्णवेधेऽङ्गहानिःस्यात्तया लक्ष्मीक्षयो भवेत् ।  
 इति मत्वा न कुर्वन्नि केचिच्छ्रवणवेधनम् ॥ १०७ ॥  
 अङ्गहानिर्यदि प्राहुः कर्णवेधनमात्रतः ।  
 कथं नु विदधीरन्ते पूर्व्वतो नाभिकर्तनम् ॥ १०८ ॥  
 सतः शास्त्रानुसारेण विधेयं श्रुतिवेधनम् ।

जन्मतो दशमे चाह्नि द्वादशे वाथ षोडशे ॥ १०९ ॥

सप्तमे मासि वा कुर्यादष्टमे वा विचक्षणः ।

उक्तकालव्यतिक्रान्तावायुग्माब्देऽपि कारयेत् ॥ ११० ॥

पुण्यादिति श्रवणसोमीशिवश्रविष्ठाः

तिष्योत्तराश्वयसदसकराः प्रशस्ताः ।

पञ्चाष्टमीविरहितास्तिथयो विरिक्ता

विहीतराश्च शुभदाः शुभवासराद्याः ॥ १११ ॥

वृषवर्जाः स्थिराः सर्व्वे न शुभा मकराजहौ ।

मध्यमा अवशिष्टास्तु शोभनाः कर्णवेधने ॥

रुन्धारिव्ययगोनेष्टो गुरुःशेषेषु शोभनः ।

सुतरन्ध्रगताः सौम्याः नेष्टाः स्युः कर्णवेधने ॥ ११२ ॥

पदसप्ताष्टमगः शुक्रो न शुभोऽन्यत्र शोभनः ।

इन्दुस्त्रुतीये पुत्रस्त्री धर्मकर्मण्यगः शुभः ॥ ११३ ॥

विशुद्धमष्टमस्थानं पापाश्च त्रिषडायगाः ।

लघं वृहस्पतिशत्रं शोभने कर्षवेधने ॥ ११४ ॥

अभ्यर्च्य दैवज्ञाभिपग्वरेण्यौ समङ्गलं शङ्खमुदङ्गनादैः ।

यथाक्रमं दक्षिणवामकर्णौ पुंसस्त्रियोस्तौ विपरीतवेध्या ॥ ११५ ॥

कुटजं नरवीरश्च साङ्गली चित्रकं तथा ।

अपामार्गोऽश्वगन्धा च शुष्कं मञ्चूर्य तैलपुक् ॥ ११६ ॥

लेपयेत् कर्णवल्ग्वन्तु मांसलावस्थिरा भवेत् ।

इदं सर्व्वत्र निर्दिष्टं मृतावपवपूरणे ॥ ११७ ॥

अभिनीहस्तमंत्रेषु शुभवारांशकोदये ।

सम्पूर्णमण्डले चन्द्रे दापयेत्पृथिव्यणम् ॥ ११८ ॥

मंसा लोके पशूनाञ्च दाशानाञ्च विधीयते ।



पिता च मातापि च भोजयेत्तम् ॥ १४० ॥  
 पूर्णेन्दुमण्डलं तत्स्थं जलं वा चतुरीयकम् ।  
 ध्यात्वा तं भोजयेदेवमायुरारोग्यमश्नुते ॥ १४१ ॥  
 शुभाङ्गस्थे निशानाथे रोहिण्यां पितृभेऽथवा ।  
 वहस्यादिफलान्यथाव सिद्धलभे शुभेक्षिते ॥ १४२ ॥  
 फलाग्रभुक्तौ तु श्वपः प्रपूजः पर्णाग्रभुक्तावजट्टश्चिकौ च ।  
 वृक्षो क्षणो वाजिगजोपभुक्तौ बालान्नभुक्ताविव सर्व्वमाहुः १४३  
 नवे कनकपात्रादौ कटकादौ च नूतने ।  
 अन्नप्रासनवत् प्राहुर्विधानं विंधिवेदिनः ॥ १४४ ॥  
 इत्यन्नप्रासविधिः ।

—०००—

कुर्व्वन्त्यकाले ये क्षीरं तेषां वर्षशतायुषाम् ।  
 अर्वाग्निरणभभ्येति ततः क्षीरं विचारयेत् ॥ १४५ ॥  
 तृतीयेऽब्दे शिपोर्गर्भात्पञ्चमे सप्तमे ऽपि वा ।  
 सहोपनयने वापि केचित् क्षीराविधिं जगुः ॥ १४६ ॥  
 वर्ज्जयेद् दधिमासञ्च दक्षिणायनमेव च ।  
 उपरागावसानञ्च मूढत्वं जीवशुक्रयोः ॥ १४७ ॥  
 चित्राश्विनोमृगशिरोऽदितिहस्तपौष्णा  
 ज्येष्ठामुरेद्वयहरयः प्रवरास्तु चोले ।  
 स्वात्युत्तरवयधराम्बुधयश्च मध्यः  
 सौम्योदयांशकीदिनानि शुभावहानि ॥ १४८ ॥  
 पर्व्वरिक्ताष्टमी पष्टी प्रतिपद्द्वादशी तिथिः ।  
 वर्ज्जनीयाः शुभाः केचित् पूर्णञ्च द्वादशीं विदुः ॥ १४९ ॥

इय  
 निबद्धा यद्  
 दसहिताश्च  
 यसंस्कृतपा २ ८  
 इकमहायैरियं पु  
 फेकस्य सण्डम्य ॥॥  
 दाशयैर्यः फानिचित् ख  
 ) मूल्यं प्रापणव्ययश्च =)

तत्र मुद्रि

सिद्धान्ततत्त्वविवेकः खण्डानि ५  
 अथमदग्रहं अंग्रजीभाषानुयावसहितः  
 तन्त्रवार्तिकम् खण्डानि १३  
 कात्यायनमहाविप्रणीत शुद्धपञ्चुःप्रातिशाख्य  
 मांख्यकारिका चान्द्रिकाटीकागोडपादभाष्यम्  
 चाक्यपदायम् खण्डानि ५ ( प्रथमभागः प्रथमद्वि  
 पुण्यराजटीकासहित खण्ड ३ । द्वितीयभागः तृती  
 ण्डम् हेनाराजटीकासहित खण्ड २ )  
 रसगङ्गाधरः खण्डानि ९  
 परिभाषावृत्तिः खण्ड २  
 धैरोपिकदर्शनं किरणावलीटीकासंवलितप्रज्ञानपादप्रणीत-  
 भाष्यमाहितम् खण्ड २  
 निरुक्तःसदग्रहः खण्डानि ५  
 नै च्छर्पेसिद्धिः खण्डानि ४  
 महाविष्णुकात्यायनप्रणीतं शुद्धपञ्चस्यपानुक्रमगृहम् समाध्यम् ३  
 शुद्धदीपदीपनकप्रातिशाख्यं समाध्यम् खण्डानि ४  
 (पृथक्) वैयःकरजम्भूषणम् पद्मार्थदीपिकासहितम् खण्डानि ४ ४  
 - योगदानः सटीकशास्त्रमुधामहितः खण्ड २ २  
 (तत्र ( पञ्चमद्विषाधियरणस्य व्याख्यानम् ) ख० ८ ८  
 तत्र द्वाभ्यानुज्ञाचादंदिगचित्.) खण्डानि ३ ३